

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Bạo hành với dân lành và dân tộc !!!

Tối ngày 09-07-2016, 50 “chiến sĩ công an chống phản động” tỉnh Quảng Bình hí hửng chia nhau 8 Smartphone, 3 điện thoại thường, vàng bạc, đồng hồ, ngoại tệ và tiền mặt, tổng trị giá gần 110.000.000 VNĐ, chưa kể 6 bộ quần áo nam còn mới. Đó là “chiến lợi phẩm” thu được sau cuộc tấn công bất ngờ “đám phản động” gồm 6 nam và 2 nữ đang trên đường đến Cửa Lò để dự một đám cưới ngày hôm đó. Ngoài việc chia nhau chiến lợi phẩm, “các chiến sĩ” còn khoe tài đã tung bao nhiêu đòn tay, đòn chân, đòn gây trí mạng vào đầu, vào bụng đám “kẻ thù của nhân dân, của đảng, của chế độ” và lột trần bọn chúng! Những đòn đã tung ra với tất cả sự căm hờn (do đảng truyền lực) để trả thù cuộc biểu tình ngày 07-07-2016 của đồng bọn và đồng đạo chúng tại Cồn Sẻ Quảng Bình, để đánh cho tan tác “tổ chức phản động” của chúng mang tên “Hội Anh em Dân chủ”, để chặn trước những cuộc biểu tình vì môi trường mà chúng dự tính sẽ tổ chức tiếp để gây rối loạn xã hội, để răn đe chúng đừng có giờ trò hí hửng trước phán quyết e rằng sẽ bắt lợi cho đại đồng chí Trung Quốc tại tòa án quốc tế về Biển đông vào ngày 12 tháng 07.

Kính thưa Quý vị, đó là cái nhìn từ phía đám côn an “chỉ biết còn đảng còn mình, còn quyền còn lợi” về cuộc tấn công dã man được ghi lại chi tiết trong “Bản lược thuật v/v 8 nạn nhân bị chặn đường đánh đập cướp của tại Nghệ An” mà nhà hoạt động nhân quyền Nguyễn Trung Trực đã đưa lên mạng hôm 14-07. Những ai sống ngoài nước hoặc là người ngoại quốc như bà Barbara Lochbihler (thuộc nhóm các nghị sỹ đối ngoại phụ trách khu vực Đông Nam Á của Nghị viện Âu châu) thì hết sức ngạc nhiên về những chuyện công an đánh đập và cướp bóc dân lành như thế mà chẳng bao giờ (hay hiếm khi) bị thụ lý xét xử rồi bị xử lý đúng luật. Chỉ người trong chế độ cộng sản man rợ thì mới hiểu nỗi Người ta thấy rõ việc công an khủng bố, bạo hành, tước đoạt các nhà hoạt động nhân quyền, các dân oan tranh đấu, hay thậm chí các thường dân (có khi đến tử vong và bại sản) đều nằm trong chủ trương của cả một bộ máy cai trị, đều có cả một hệ thống bao che cho nhau từ trung ương đến cơ sở. Nếu không phải thế, tại sao công an cứ mặc nhiên hoành hành mà không kẻ thù ác nào bị làm sao cả, ngược lại còn được cất nhắc, đề bạt. Ai đã biến những con người được gọi là công an nhân dân thành những kẻ khát máu, mất hết nhân tính như thế? Câu hỏi không khó trả lời: đó là đảng Cộng sản Việt Nam!

Bên cạnh hành vi bạo tàn đối với một số cá nhân hay một vài tập thể như thế, còn phải kể đến hành vi bạo tàn đối với cả dân tộc, mà ví dụ mới nhất là vụ nhà nước bằng lòng nhận số tiền 500 triệu USD “đền bù” của tập đoàn tội ác sinh thái Formosa (còn cho đó là thành tích tranh đấu quyết liệt của bộ công an đối với nó), rồi kêu gọi (đúng ra cưỡng bức) toàn dân xóa hết tội lỗi tày trời cho nó, dựa trên cái gọi là “lòng nhân thứ khoan hồng của dân tộc Việt đánh kẻ chạy đi không đánh người chạy lại” !?!

Về vụ này, trước hết chúng ta hãy nhắc lại một sự việc liên quan: Ngày 20-4-2010 một vụ hỏa hoạn trên giàn khoan biển của công ty British Petroleum (BP) khiến dầu thô tràn ra vịnh Mexico (bên Hoa Kỳ). Sự cố đã khiến một số người thiệt mạng, gây ảnh hưởng nặng nề đến động thực vật hoang dã trong khu vực, đến ngành ngư nghiệp, du lịch và đời sống người dân ven biển. Ban đầu tập đoàn BP đã phải chi 28 tỷ USD khắc phục hậu quả cũng như một số khoản bồi thường khác. Thế nhưng, trước phản ứng của người dân và nhà cầm quyền địa phương bị ảnh hưởng vụ tràn dầu, chính phủ Hoa Kỳ đã phải vào cuộc. Thảm phán Liên bang Mỹ đã chấp thuận khoản bồi thường tiếp 20,8 tỷ USD của BP, trong đó có 5,5 tỷ USD chi cho khoản phạt liên quan tới Đạo luật nước sạch của Mỹ, số tiền còn lại chia cho các bang vùng Vịnh như Alabama, Florida, Louisiana, Mississippi và Texas, nhằm đền bù những thiệt hại do sự cố tràn dầu. Tổng số tiền mà BP phải bỏ ra cho đến nay là gần 50 tỷ USD. Cần lưu ý rằng sự cố mà BP phải chịu trách nhiệm là sự cố kỹ thuật, nằm ngoài ý muốn của hãng dầu khí này, lãnh đạo BP không hề cố ý gây ra sự cố, nó khác về bản chất với hoạt động mà tập đoàn Formosa gây ra tại Vũng Áng, Hà Tĩnh.

Vụ xả chất độc từ Formosa ra biển Vũng Áng có dấu hiệu không phải vô tình mà là chủ ý. Chẳng ai không lắc đầu (trừ nội các Nguyễn Xuân Phúc) trước lời biện bạch của họ: do mất điện trong ít ngày đầu tháng 4! Vấn đề là Formosa chỉ nhằm tiết kiệm chi phí hay còn có chủ ý đẩy ngư dân Hà Tĩnh ra khỏi Vũng Áng và vùng biển miền Trung, khiến vùng biển này không còn sự hiện diện của ngư dân Việt? Những kẻ đứng đầu Formosa có nhận thức được rằng các chất xả ra biển (đặc biệt từ nhà máy thép) nguy hại tới môi trường sống của con người, của sinh vật biển cũng như các hoạt động kinh tế liên quan hay không? Rồi một khi chất độc lắng đọng xuống các trầm tích đáy biển, tác hại của nó không thể chỉ là vài năm, không phải chỉ là cá tôm bị chết mà còn là toàn bộ hệ sinh thái biển bị tiêu diệt. Nếu các rạn san hô ven biển miền Trung bị chết vì chất độc thì cũng có nghĩa không còn môi trường sinh sống cho thủy sản ven bờ. Điều này vừa được xác nhận qua bài “Độc tố phenol, cyanur tàn phá đáy biển miền Trung thế nào?” đăng trên VN Express 04-07-2016, trong đó cho biết: “Lặn xuống đáy biển 4 tỉnh miền Trung khảo sát, thu mẫu tìm nguyên nhân cá chết, các nhà khoa học đã chứng kiến những rạn san hô bị tàn phá và nhiều loài hải sản vắng bóng do độc tố phenol, cyanur”.

Do đó, trước hết cần phải truy tố Formosa về tội cố ý hủy hoại môi trường, phá hoại nền kinh tế Việt Nam, đồng thời đe dọa an ninh quốc gia của Việt Nam khi ngư dân không thể ra biển, bởi lẽ đây là hành động khẳng định chủ quyền, quyền chủ quyền của Việt Nam trên Đông Hải. Thứ đến: mức đền bù thiệt hại phải do một tòa án độc lập quyết định chứ không phải do Formosa tự nguyện rồi được sự bao biện hết sức ngu xuẩn và vô trách nhiệm của Trần Hồng Hà, bộ trưởng bộ tài nguyên và môi trường: “Đây là mức đưa ra dựa trên mức độ ảnh hưởng đến cuộc sống người dân, môi trường. Còn những tổn thương lớn hơn đến tâm lý, nhưng chúng tôi thấy rằng không cần thiết là bao nhiêu” (Cuộc họp báo hôm 30-06). Thứ ba: về mặt khoa học, cần tìm hiểu ảnh hưởng đối với môi trường biển, các rạn san hô, tảo biển, rong biển, các loại chim biển, rừng ngập mặn ven bờ... Dự đoán phạm vi ảnh hưởng có thể xảy ra với các tỉnh phía Bắc (từ Hà Tĩnh đến Quảng Ninh) nếu dòng

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➔ *Bạo hành với dân lành và dân tộc !!!*
- Trg 03** ➔ *Tuyên bố ủng hộ phán quyết của Tòa Trọng tài Thường trực -24 Tổ chức Xã hội và Chính trị.*
- Trg 04** ➔ *Báo động về Chùa Liên Trì tại Thủ Thiêm.*
-Hội đồng Liên tôn+HĐ Liên kết
- Trg 05** ➔ *Giáo dân Cần Sẻ đụng độ với công an tỉnh Quảng Bình.*
-Gia Minh pv Lm Hoàng A.Ngợi
- Trg 06** ➔ *Kiến nghị truy tố thủ phạm gây thảm họa môi trường biển.*
-18.000 giáo dân+linh mục Vinh
- Trg 07** ➔ *Tại sao phán quyết Biển Đông quan trọng (dù TQ có lờ đi)?*
-Tara Davenport.
- Trg 08** ➔ *Bắc Kinh lo, Hà Nội sợ!*
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 10** ➔ *Tòa Trọng tài Quốc tế: Trung Quốc không có chủ quyền lịch..*
-Á Châu Tự Do.
- Trg 11** ➔ *Tại sao Việt Nam không làm tương tự như Philippines?*
-Trần Trung Đạo.
- Trg 12** ➔ *Có bàn tay Trung Nam Hải trong thảm họa môi trường...*
-Vũ Đông Hà.
- Trg 14** ➔ *Formosa: đánh bùn sang ao, miệng ăn tiền.*
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 15** ➔ *Đất nước của những thằng hèn*
-Antoine Cuong.
- Trg 16** ➔ *500 triệu Mỹ kim và nỗi nhục lịch sử.*
-VietTuSaiGon.
- Trg 17** ➔ *Quê hương này không phải để bán.*
-Ns Tuấn Khanh.
- Trg 18** ➔ *Đóng Formosa Hà Tĩnh để giúp dân, cứu biển.*
-Phạm Trần.
- Trg 20** ➔ *Formosa: những điều luật cần bản giữa kiện tụng và bồi...*
-Giao Pham.
- Trg 22** ➔ *Vì sao Bộ luật Hình sự mới hoãn thi hành?*
-Ls Lê Công Định.
- Trg 23** ➔ *Hội nghị TW 3: Phải đưa ngay vụ Formosa gây thảm...*
-Ấu Dương Thệ.
- Trg 25** ➔ *Chọn một trong hai: dân hay đảng cộng sản phải chết.*
-FB Giao Pham.

Và một số bài khác.....

hải lưu ven bờ đổi hướng từ Nam ra Bắc, đặc biệt là ảnh hưởng có thể đến vịnh Hạ Long, di sản được UNESCO công nhận. Thứ tư: cần quan tâm đến trầm tích đáy biển, tồn dư chất độc ảnh hưởng đến sự sinh trưởng của các rạn san hô như thế nào; cần kiểm tra ảnh hưởng của chuỗi thức ăn đến chất lượng sản phẩm biển khu vực miền Trung, ví dụ yến sào, chim biển, rong biển... Thứ năm: trước mắt chấp nhận số tiền 500 triệu USD mà Formosa đưa ra như khoản đền bù ban đầu để giải quyết khó khăn cho ngư dân ven biển bị ảnh hưởng. Yêu cầu Formosa chuyển ngay số tiền này vào tài khoản một Quỹ hỗ trợ ngư dân và giải ngân ngay cho họ chứ không để Formosa nhỏ giọt mỗi năm một ít. Thứ sáu: không đặt vấn đề chuyển đổi nghề nghiệp của ngư dân nếu chẳng phải do chính họ đề xuất. Ngư dân Việt ra khơi ngoài mưu sinh cho gia đình còn là lực lượng khẳng định chủ quyền (nhà nước gọi là "cột mốc chủ quyền di động") của Việt Nam trên Đông Hải. Ngư dân cũng là lực lượng tham gia tích cực vào công tác tìm kiếm cứu nạn trên biển (thành tích mới nhất là việc tìm ra hai phi công chiếc phản lực cơ lâm nạn hôm 14-06, chưa kể vô số lần khác phải thay lực lượng hải quân và hải cảnh chuyên bám bờ). Ngư dân vắng bóng sẽ là thời cơ tốt cho những tàu cá vỏ sắt hay tàu quân sự trá hình của Trung Quốc xâm nhập sâu vào vùng biển nước ta, theo ý đồ của giới lãnh đạo Bắc Kinh muốn đẩy người Việt khỏi Biển Đông, biến vùng biển Đường lưỡi bò thành ao nhà của họ. Thứ bảy: bảo đảm sự công bằng, minh bạch đối với những gia đình ngư dân bị thiệt hại về kinh tế, hoặc thiệt mạng do sự cố xả thải gây ra. Khoản tiền 500 triệu USD chỉ nên xem là khoản tạm đền bù cho ngư dân. Tiếp theo phải là quyết định của Tòa án về các khoản khác liên quan đến môi trường, môi sinh, các hoạt động kinh tế biển... (theo Xuân Dương, *Làm biển chết, Formosa đền 500 triệu USD là hết trách nhiệm?* 2-7-2016).

Thế nhưng, cho đến lúc này, chẳng có dấu hiệu gì chứng tỏ đám chóp bu Ba Đình đang thực hiện những đề nghị xác đáng trên đây. Đó là chưa kể đến việc các quan lớn CS không hề nói đến trách nhiệm của những người trong guồng máy nhà nước đã chẳng làm đủ bốn phận khiến tai họa xảy ra. Không một viên chức nào xin lỗi người dân Hà Tĩnh, Quảng Bình, cho tới Thừa Thiên Quảng Trị. Chẳng một lời nào nói đến tội đàn áp những người đi biểu tình đòi làm sáng tỏ nguyên nhân gây tai họa, trái lại còn tiếp tục đàn áp cách thô bạo, cụ thể đối với giáo dân giáo xứ Cần Sẻ hôm 07-07 và đối với nhóm anh em dân chủ nói trên. Tên thứ trưởng bộ TN-MT đã mở miệng nói dối, chạy tội cho Formosa ngay từ đầu vẫn ngồi đó; và vẫn bình chân như vại tên bộ trưởng TT-TT từng kết án các công dân yêu nước, đòi hỏi "cá cần nước sạch, nước cần minh bạch" là "làm nhiễu loạn thông tin, ảnh hưởng đến quá trình điều tra", là bị kích động bởi "một số thế lực thù địch", là "sử dụng bức xúc để chống đối Đảng" (cuộc họp báo 30-06). Mới đây, ngày 5-7-2016, Trương Minh Tuấn còn kết tội 7 tờ báo nhà nước là cung cấp thông tin "sai định hướng" mà nếu cứ tiếp tục "sẽ bị cộng tội" trong báo cáo để trừng phạt. Ba tờ Tuổi Trẻ, Giao Thông và Giáo Dục bị phê bình về việc bình luận Formosa bồi thường 500 triệu USD là "quá ít" và có ý chê trách nhà cầm quyền khi đặt câu hỏi bồi thường rồi "là hết trách nhiệm?". Tờ Lao Động thì bị buộc tội trích thuật lời một số luật sư kêu gọi khởi tố Formosa...

Đó chính là thứ bạo hành đối với toàn thể nhân dân, đồng bào, tiếp tay cho cuộc bạo hành lâu dài và mọi mặt do "ông anh 4 tốt" của đảng chủ trương đối với Dân tộc, nhằm tiêu diệt nòi An Nam. Một cuộc bạo hành chắc chắn sẽ gia tăng cường độ sau vụ Bắc Kinh mất mặt vì phán quyết của Tòa Trọng tài Thường trực, và chắc chắn sẽ được tiếp tay bởi đám đám đồ đệ ở Hà Nội vốn đang thấy sự chống đối của nhân dân ngày càng lớn. Vì đối với cả 2 đảng CS, không có đồng loại, không có đồng bào, không có đồng chí mà chỉ có đồng lõa, cùng cấu kết với nhau để giữ ghế quyền lực mà tha hồ phạm tội ác trên nhân dân: đàn áp đồng bào, cướp bóc đất nước. **BBT**

Chuyển đổi nghề mại dzô (Babui-DanchimvietInfo)

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ TUYÊN BỐ

Ủng hộ phán quyết của Tòa Trọng tài Thường trực

.....24 Tổ chức Xã hội và Chính trị VN 15-07-2016.....

XÉT VÌ:

1- Thông cáo báo chí của Tòa án Trọng tài Thường trực (Permanent Court of Arbitration – PCA), ngày 12-07-2016 nêu rõ: “Tòa Trọng tài kết luận rằng trong vụ Philippines kiện Trung Quốc, Trung Quốc không có cơ sở pháp lý nào để khẳng định nước này có quyền lịch sử đối với các tài nguyên, theo các quyền được Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển (UNCLOS) năm 1982, ở các khu vực biển trong phạm vi Đường Lưỡi Bò”.

2- Tòa án Trọng tài Thường trực cũng khẳng định rằng các thực thể nổi (khi thủy triều lên) ở quần đảo Trường Sa chỉ là những “bãi đá”, do đó không tạo ra vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý (EEZ) hay thềm lục địa, đồng thời kết luận rằng Bắc Kinh khi xây dựng 7 thực thể này đã gây nên “một tác hại khó hàn gắn được” đối với môi trường Biển Đông.

3- Ông Lê Hải Bình, phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, đã tuyên bố rằng Việt Nam hoan nghênh phán quyết của Tòa án Trọng tài Thường trực, và xác nhận Chính phủ Việt Nam sẽ có tuyên bố chính thức về nội dung phán quyết này, đồng thời nhắc lại chủ quyền đối với Hoàng Sa và Trường Sa thuộc về Việt Nam.

4- Phản ứng trước Phán quyết của Tòa án Trọng tài Thường trực ngày 12-07-2016, nhà cầm quyền Trung Quốc vẫn tiếp tục luận điệu: “Các đảo trên Nam Hải của Trung Quốc bao gồm Quần đảo Đông Sa, Quần đảo Tây Sa, Quần đảo Trung Sa và Quần đảo Nam Sa. Nhân dân Trung Quốc đã có hơn 2000 năm lịch sử hoạt động tại Nam Hải. Trung Quốc là nước phát hiện, đặt tên và khai thác tận dụng sớm nhất các đảo trên Nam Hải và vùng biển liên quan, thi hành chủ quyền và

quyền quản lý sớm nhất, liên tục, hoà bình và hiệu quả đối với các đảo trên Nam Hải và vùng biển liên quan, đã xác lập chủ quyền lãnh thổ và quyền lợi liên quan tại Nam Hải.”

5- Ông Tập Cận Bình, Chủ tịch nhà nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa cũng ngoan cố chống chế, rằng: “Từ cổ chí kim, các đảo ở Nam Hải đều là lãnh thổ Trung Quốc. Trong bất cứ tình hình nào, chủ quyền lãnh thổ và các quyền, lợi ích hàng hải của Trung Quốc trên Nam Hải đều không chịu ảnh hưởng từ phán quyết của PCA.”

6- Trong khi đó, Hội đồng Châu Âu, Hoa Kỳ, Úc Châu, Nhật Bản... đều ủng hộ phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc Tế, coi đó là phán quyết chung cuộc, mang tính ràng buộc về pháp lý, đòi hỏi tất cả các nước liên hệ phải tuân thủ, đồng thời giúp bảo vệ trật tự thế giới.

TUYÊN BỐ:

CHÚNG TÔI, những tổ chức xã hội dân sự và chính trị trong lẫn ngoài nước, ký tên dưới đây tuyên bố:

1- Phán quyết của Tòa án Trọng tài Thường trực ngày 12-07-2016 hoàn toàn có hiệu lực pháp lý ràng buộc đối với Trung Quốc và các bên liên quan theo luật pháp quốc tế; do đó, yêu cầu nhà cầm quyền Bắc Kinh phải tuân thủ phán quyết này và qua đó chứng tỏ mình là một quốc gia văn minh và có trách nhiệm giữa cộng đồng quốc tế.

2- Phán quyết của Tòa án Trọng tài Thường trực ngày 12-07-2016 đã tạo một nền tảng pháp lý vững chắc và tiền lệ thuận lợi cho các quốc gia đang có tranh chấp chủ quyền với Trung Quốc trên Biển Đông, bao gồm Việt Nam, đưa các tranh chấp đó ra trước cơ quan phân xử quốc tế theo Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển (UNCLOS) năm 1982.

3- Phán quyết của Tòa án Trọng

tài Thường trực ngày 12-07-2016 mặc nhiên tái khẳng định việc quốc tế hóa các cuộc đàm phán giải quyết tranh chấp trên Biển Đông là một xu hướng chung cần thiết tại vùng Châu Á-Thái Bình Dương; do đó mọi ý định và áp lực đàm phán song phương và riêng lẻ giữa Trung Quốc và Việt Nam cần phải chấm dứt ngay lập tức.

4- Mạnh mẽ yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam nhanh chóng tiếp bước Philippines khởi kiện Trung Quốc ra tòa án quốc tế, can đảm vượt qua mặc cảm “anh em 4 tốt” mà thực chất lâu nay chỉ là mối nhục bắt dân tộc nuốt vào, sử dụng vụ kiện pháp lý như một công cụ hoà bình giải quyết tranh chấp lãnh thổ với Trung Quốc. Mặt khác yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam tích cực bảo vệ ngư dân đánh cá ở Biển Đông trong lãnh hải quốc gia và vùng đặc quyền kinh tế nước Việt, đồng thời sớm khôi phục môi trường biển ở miền Trung để các ngư dân tại đó tiếp tục nghề biển của mình, ngõ hầu trở nên những cột mốc di động cho chủ quyền biển của Đất nước.

5- Cục lực bác bỏ mọi luận điệu lô bịch, ngang ngược và bẻ tắc của nhà cầm quyền Trung Quốc, bởi chúng vừa xuyên tạc sự thật lịch sử, vừa chà đạp luật pháp quốc tế, đồng thời mang nặng lời hăm dọa của một nước lớn hành xử một cách bá quyền và vô trách nhiệm. Điều đó cho thấy dã tâm của Bắc Kinh là tiếp tục mưu đồ chiếm trọn Biển Đông và qua đó thôn tính toàn thể nước Việt.

6- Chân thành cảm ơn nhân dân và chính phủ Philippines đã can đảm và kiên trì khởi kiện, để giành kết quả cho cả Đông Nam Á cùng thụ hưởng. Đây là một gương sáng đáng cho Việt Nam phải noi theo!

7- Tha thiết kêu gọi các nước liên quan tôn trọng và thực thi phán quyết của Tòa; đồng thời kêu gọi nhân dân thế giới và các chính phủ dùng mọi áp lực cần thiết để làm cho các phán quyết của Tòa được các nước liên quan thi hành nghiêm chỉnh.

Ngày 15 tháng 7 năm 2016

Các tổ chức xã hội dân sự

GIÁO DÂN CỒN SẾ

đụng độ với công an tỉnh Quảng Bình

.....*Gia Minh RFA 08-07-2016*.....

Hàng ngàn giáo dân xứ Cồn Sẻ chuyên sống bằng nghề biển và nuôi cá trên sông vào ngày 7 tháng 7 tiến hành biểu tình lên tiếng về tình cảnh hiện nay do thảm họa Formosa xả chất độc ra biển gây hại đến cuộc sống của họ.

Sau cuộc biểu tình, Gia Minh hỏi chuyện linh mục chánh xứ Cồn Sẻ, Phêrô Hoàng Anh Ngợi và được ông cho biết: “Thực tế từ 4 giờ hôm qua đến giờ yên rồi, nhưng không biết ngày mai, ngày một rồi những ngày sau đó như thế nào?! Bởi vì đó là việc của dân, không biết có yên được lâu hay không, tôi không thể biết được”.

Gia Minh: *Tâm tư nguyện vọng của giáo dân, cũng là người dân, hiện nay như thế nào?*

LM. Hoàng Anh Ngợi: Bức xúc chuyện cá chết, từ tháng tư đến giờ không đi biển được.

Thêm nữa một số bè cá trên sông trong 4 ngày này bị chết. Những con nào không chết bây giờ đem đi các chợ bán không ai mua. Vợ chồng phải ôm nhau khóc vì lỗ 100 triệu, 70-80 triệu. Ở một miền quê mà lỗ 100 triệu, 70-80 triệu- một khoản tiền rất lớn. Có khi họ làm cả đời cũng không được khoản tiền như thế. Mà ở đây cả hàng trăm bè cá. Bức xúc quá khứ, bức xúc hiện tại chồng nhau.

Công bố nói Formosa đền 500 triệu đô. Họ nghĩ đến 500 triệu đô thì làm sao đánh đổi được cuộc sống của họ, chưa nói đến 4 tỉnh miền Trung. Lấy gì cho tương lai đây. Chính phủ có cho tiền đi viện, cho tiền con đi học, có cho tiền để trang trải cuộc sống từ tuần này sang tuần khác, tháng này sang tháng khác, năm này sang năm khác không? Họ đắn đo như vậy. Họ suy nghĩ, lo lắng như vậy. Nhưng tiếc thay họ không chịu được ôn hòa, nên dẫn đến đánh nhau.

GM: *Ai đánh ai và hậu quả thế nào?*

LM. HAN: Dân đánh công an,

công an đánh dân. Tôi sợ dẫn đến hậu quả không hay nên cũng có mặt với bà con. Tôi khuyên bà con đấu tranh trong sự ôn hòa. Nếu có đấu tranh xuống đường thì đừng làm những điều vượt quá sự ôn hòa. Nhưng dân không kiềm chế được bức xúc nên dẫn đến chuyện đó.

GM: *Ngoài lực lượng cảnh sát, cơ động, an ninh, chính quyền có ai nghe dân biểu tình trình bày không?*

LM. HAN: Chính quyền có yêu cầu về ủy ban xã để gặp, nhưng dân nói bây giờ không tin gì vào sự gặp gỡ nên họ không về. Chính quyền bảo nếu vậy thì về nhà thờ, dân cũng nói bây giờ không tin gì vào lời giải thích của chính quyền nữa.

GM: *Linh mục có nói dân không tin gì vào chính quyền; nhưng phía chính quyền có nói đưa ra những biện pháp giải quyết thì dân nghĩ sao về giải thích chính quyền sẽ ổn định cuộc sống cho dân?*

LM. HAN: Không biết ổn định cuộc sống như thế nào nhưng đến nay mỗi đầu người mới được mấy chục ký gạo và họ (dân) cũng ăn hết lâu rồi. Bây giờ họ chỉ trông chờ làm ra để ăn chứ trông chờ vào mấy chục cân gạo thì thế nào!

Nghe nói giai đoạn đầu hỗ trợ cho mỗi tàu 5 triệu, nhưng cho đến giờ có thấy 5 triệu đâu. Rồi lâu nay việc cá chết dân cũng muốn gặp chính quyền chứ qua màn hình TV thì không thể đủ được. Dân cũng khao khát muốn gặp chính quyền xã, huyện, tỉnh để xem để xem thử biện pháp gì cho hiện tại, biện pháp gì cho tương lai nhưng chính quyền không gặp; khiến dân mất lòng tin vậy thôi.

Vì sao C.Q. không gặp dân?

GM: *Vậy cuộc sống thực tế hiện nay của người dân Cồn Sẻ ra sao?*

LM. HAN: Đến giờ 3 tháng rồi mà dân không có một đồng từ biển. Trước đây kiếm được 3 triệu nhưng suốt ba tháng nay không có nên họ thấy sự điều đứng trong cuộc sống.

Dân Cồn Sẻ là người đi biển

nuôi người không đi biển. Người đi biển đem cá về cho người không đi biển muối, kiếm được 20-30 ngàn mỗi ngày. Nhà nào đông người thì có khi được 100 ngàn một ngày.

Có người lấy cá của người đi biển, chạy xe máy đến bỏ cho các chợ để kiếm sống.

Bây giờ không đi biển được nữa thì bị đẩy vào thế khổ cực không còn gì để nói nữa thì họ tự phát xuống đường đấu tranh để kêu gọi!

GM: *Hôm qua, ngày 7 tháng 7 ngư dân xã Cảnh Dương cũng thuộc huyện Quảng Trạch có đối thoại với chính quyền và đưa ra 7 điểm công khai, còn địa phương của linh mục thế nào?*

LM. HAN: Nếu như bây giờ có cán bộ nào gặp tôi, tôi cũng nói chính quyền cần về gặp dân để đối thoại. Đối thoại để chính quyền thấu hiểu các khó khăn hiện tại và các khó khăn trong tương lai gần và tương lai xa trong đời sống của dân.

Cán bộ không gặp gỡ dân, không hiểu vì sao không gặp gỡ dân. Chính tôi đề xuất điều này với chính quyền rồi. Phải gặp gỡ dân để đón nhận những thao thức của dân xem thử đâu là giải pháp hiện tại, đâu là giải pháp tương lai.

Xã Cảnh Dương đã làm được điều đó dù không biết tương lai như thế nào nhưng họ cũng làm được bước đó. Còn chính quyền ở đây không làm là còn có lỗi lớn với dân. Có điều gì đó mà tôi cảm thấy không thể hiểu được mặc dù tôi đã yêu cầu rồi. Yêu cầu rất chính đáng là chính quyền phải gặp dân một chút, gặp dân một buổi, nhưng họ không làm!

GM: *Còn biện pháp chuyển đổi nghề nghiệp và đưa đi xuất khẩu lao động thì ngư dân Cồn Sẻ nghĩ như thế nào?*

LM. HAN: Cho đến nay dân cũng không biết chuyển đổi nghề gì, chính quyền cũng không gặp dân để cho biết hướng dân chuyển nghề gì!

GM: *Nhưng đã có những người dân Cồn Sẻ phải đi nơi khác để làm ăn chưa?*

LM. HAN: Bây giờ trẻ em kể cả tuổi 14-15 tràn vào Sài Gòn rồi, không học hành gì nữa. Tôi đoán rằng (hết) hè năm nay các trường ở

đây không có học sinh đi học đâu (mỗi lớp còn chừng dăm em thôi). Tiền đâu mà đi học.

GM: Cám ơn Linh mục.

QUẢNG BÌNH: CA ĐÀN ÁP ĐÃM MÁU CUỘC BIỂU TÌNH LỚN CHỐNG FORMOSA

Sáng ngày 7/7/2016, hơn 3 ngàn người dân thuộc Quảng Lộc, thị xã Ba Đồn (huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình) đã bất ngờ xuống đường biểu tình chống Formosa, đồng thời yêu cầu bộ trưởng tài nguyên – môi trường Trần Hồng Hà phải từ chức.

Bắt đầu từ 9 giờ sáng, đoàn biểu tình tuần hành ôn hoà tiến về uỷ ban nhân dân huyện Quảng Trạch để nêu nguyện vọng chính đáng. Họ vừa đi vừa hô vang các khẩu hiệu bảo vệ môi trường và chống lại hành vi bao che cho Formosa đầu độc biển.

Đến khoảng 11 giờ trưa, khi bà con còn cách trụ sở uỷ ban huyện khoảng 2 km thì bị chặn lại. Hình ảnh phổ biến trên các mạng xã hội cho thấy nhà cầm quyền Quảng Bình đã huy động một lực lượng đông đảo, bao gồm CA, cảnh sát cơ động, an ninh thường phục, đoàn viên thanh niên cộng sản... để đối đầu với nhân dân. Thậm chí, cả quân đội và các thành phần mặc áo đoàn viên thanh niên cộng sản cũng đã được huy động để chống biểu tình.

Ngay sau đó, lực lượng CA, cảnh sát cơ động đã bất ngờ ra tay đàn áp đẫm máu người biểu tình. Nhiều tiếng súng đã vang lên cùng hàng loạt lựu đạn cay được ném thẳng về phía bà con ngư dân tay không tác sát. Theo ghi nhận, ít nhất hai người dân đã bị đánh gây thương tích trầm trọng và phải nhập viện, hàng chục người khác cũng bị đánh đến mức đổ máu.

Trong một video phổ biến trên mạng xã hội, có thể thấy cảnh nhiều ngư dân phần nộ đã dùng gạch đá đáp trả, khiến lực lượng CA đàn áp phải rút lên trên cầu. Tuy vậy, cuộc đối đầu không cân sức cũng nhanh chóng kết thúc, bà con ngư dân sau đó đã phải rút lui trước lực lượng cảnh sát cơ động đông đảo, trang bị vũ khí đến tận răng.

Cũng như bao địa phương khác, người dân giáo xứ Cồn Sẻ và bà con ngư dân Quảng Bình là nơi bị ảnh hưởng trực tiếp bởi vụ việc Formosa thải chất độc gây ô nhiễm môi trường biển. Sau khi xảy ra hiện tượng cá chết, đời sống bà con ngày càng khó khăn và khủng hoảng. Hầu hết những người dân nơi đây đều sinh sống bằng nghề đánh bắt cá, nhưng nay thì biển đã chết, bà con không biết làm gì để lo cho gia đình, trẻ em có nguy cơ phải bỏ học...

Theo CTV Danlambao 7-7-2016

KIẾN NGHỊ truy tố thủ phạm gây thảm họa môi trường biển

.....18.000 Giáo dân và Linh mục Giáo phận Vinh 10-07-2016.....

Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa VN
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc
Giáo phận Vinh - Giáo hạt Kỳ Anh
BẢN KIẾN NGHỊ

V/v Thảm họa ô nhiễm môi trường
biển tại Kỳ Anh, Hà Tĩnh
Kỳ Anh ngày 10-07-2016

Kính gửi:

- Chủ tịch nước CHXHCN VN;
- Chủ tịch Quốc hội nước CHXHCN Việt Nam;
- Thủ tướng nước CHXHCN VN;
- Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường;
- Chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh;
- Giám đốc Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Hà Tĩnh;

Kính thưa Quý vị,

Thảm họa ô nhiễm môi trường biển miền Trung xảy ra do Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh đã, đang và sẽ làm tổn hại đến sức khỏe, tinh thần và kinh tế của người dân cả nước nói chung và của các tỉnh miền Trung nói riêng.

Đề bảo đảm sức khỏe, sự phát triển kinh tế, ổn định cuộc sống hiện tại và tương lai cho người dân, chúng tôi, các linh mục, tu sĩ cùng với hơn 18 ngàn giáo dân thuộc địa bàn giáo hạt Kỳ Anh, Hà Tĩnh kiến nghị như sau:

1- Các cơ quan hữu trách thống kê minh bạch, chính xác và công bằng những thiệt hại do thảm họa môi trường mà Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa gây ra.

2- Thực hiện đền bù đầy đủ, thỏa đáng và sớm nhất cho những người dân bị thiệt hại.

3- Thực hiện đúng chỉ đạo của Thủ tướng chính phủ: Truy tố thủ phạm gây ra thảm họa ô nhiễm môi trường theo pháp luật Việt Nam bất kể đó là ai.

4- Nhanh chóng làm sạch môi trường biển, đề bảo đảm sức khỏe, việc làm cho người dân và ổn định cuộc sống của họ.

5- Vì tương lai của nhân dân Việt Nam, nhất là người dân các

tỉnh miền Trung, nếu Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh không đảm bảo được môi trường trong sạch, đề nghị đóng cửa nhà máy Formosa.

Vì sự phát triển của đất nước, vì cuộc sống an bình của người dân, chúng tôi thiết tha đề nghị các cấp chính quyền giải quyết thỏa đáng những kiến nghị trên.

Chúng tôi chân thành cảm ơn.

Linh mục, tu sĩ, chủng sinh và hơn 18 ngàn giáo dân cùng ký tên.

- 1- Hoàng Biên Cương, linh mục quản hạt, quản xứ Kỳ Anh.
- 2- Trần Đình Lai, linh mục quản xứ Đông Yên.
- 3- Phan Văn Đồng, linh mục quản xứ Quý Hòa.
- 4- Phan Khánh Dư, linh mục quản xứ Dũ Yên.
- 5- Trần Quốc Toàn, linh mục quản xứ Dũ Thành.
- 6- Cao Xuân Hải, linh mục quản xứ Xuân Sơn.
- 7- Trần Thuật, linh mục quản xứ Dũ Lộc.

Cùng với tu sĩ, chủng sinh và hơn 18.000 giáo dân thuộc hạt Kỳ Anh ở các giáo xứ Đông Yên, Dũ Lộc, Dũ Thành, Dũ Yên, Kỳ Anh, Quý Hòa, Xuân Sơn.

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

Tại sao Phán quyết Biển Đông quan trọng (dầu Trung Quốc có lẽ đi)

Tara Davenport 08-07-2016

Với phán quyết của tòa trọng tài xét xử vụ kiện Trung Quốc của Phi Luật Tân sắp được công bố vào ngày 12 tháng Bảy, Trung Quốc rúng động chiến dịch triệt hạ uy tín của tòa trọng tài. Sử dụng các buổi họp báo, hội thảo chuyên môn, giới chức và học giả Trung Quốc cố gắng hết sức để biện hộ cho việc Trung Quốc không tuân thủ với kết quả của vụ xử. Những lý do được dùng đến là tòa không có thẩm quyền xét xử, động cơ chính trị của Phi Luật Tân khi thưa kiện. Thái độ của TQ dẫn đến những câu hỏi quan trọng về vai trò của tòa án quốc tế. Giá trị của phán quyết sẽ là gì khi mà ai cũng thấy rõ là Trung Quốc không chịu tuân theo?

Thông thường thì hiệu lực của tòa án quốc tế được đo lường qua việc quyết định của tòa có được tuân thủ hay không. Do đó việc tuân thủ phán quyết trở thành trọng tâm của giới học giả về luật pháp quốc tế và quan hệ quốc tế, để phản biện lại lập trường của phái thực tiễn cho rằng luật pháp quốc tế chẳng ý nghĩa gì đối với chính trị của các cường quốc. Vì vậy, không ngạc nhiên khi giá trị của vụ kiện bị chế nhạo vì TQ không tuân theo. Một bình luận gia cho rằng kiện tụng pháp lý quốc tế sẽ không thể là một biện pháp chống trả đối với Trung Quốc, vì có xác suất rất thấp TQ chịu tuân theo và TQ cũng không gặp sự trừng phạt nào, cũng như tòa án quốc tế không có cách nào để buộc thi hành phán quyết.

Trái ngược với ý kiến bên trên, giá trị của phán quyết của tòa trọng tài không nên đo lường bằng sự tuân thủ hay không. Tòa án quốc tế có nhiều chức năng phức tạp trong hệ thống quốc tế, đồng hóa giá trị của tòa với sự tuân thủ là hiểu sai lệch vai trò của họ. Giá trị của vụ kiện này đi xa hơn việc tuân thủ hay không của Trung Quốc và điều quan trọng là nêu rõ giá trị này đối với những ai nghi ngờ về tầm quan trọng của việc giải quyết tranh chấp quốc tế cho an ninh và hoà bình toàn cầu.

Làm sáng tỏ các vấn đề pháp lý quan trọng trong UNCLOS

Chức năng trước nhất và trên hết của tòa án quốc tế là áp dụng và lý giải luật. Quyết định của tòa giúp soi sáng và cung cấp thêm thông tin về nội dung của các hiệp ước quốc tế, cũng như áp dụng những chuẩn mực hiện thời vào những tình huống chưa biết trước. Lý giải pháp lý của tòa

được xem là không thiên vị hơn những lập luận của các quốc gia tranh chấp đưa ra.

Điều nói trên phù hợp với khung cảnh của Công ước LHQ về Luật Biển (UN Convention on the Law of the Sea – UNCLOS) năm 1982. UNCLOS là kết quả 9 năm trời đàm phán về những vấn đề gây nhiều tranh cãi. Như mọi hiệp định đa phương, UNCLOS vừa có các nguyên tắc pháp lý lẫn các thỏa hiệp chính trị trong đó. Một số điều khoản được viết không rõ ràng có chủ đích, vì nếu thêm chi tiết cho rõ thì sẽ không đưa đến sự thỏa thuận nào cả, và hiệp ước sẽ không thành. Những điều khoản sơ sài khác vì bản chất của vấn đề không thể nào giải quyết trọn vẹn từng điểm một trong luật biển.

Một trong những cơ chế được cài đặt trong hiệp ước để giải quyết các vấn đề không rõ ràng là hệ thống giải quyết tranh chấp bắt buộc trong phần XV của UNCLOS. Các quốc gia thành viên ủy thác cho các cơ phận giải quyết tranh chấp có thẩm quyền diễn giải các điều khoản. Tính chất “bắt buộc” của phần XV là để giúp tránh xảy ra tranh chấp. Có nghĩa là quốc gia nào hành xử phi lý đều có thể bị kiện ra tòa. Nếu không có điều này thì các quốc gia sẽ lợi dụng các điều khoản không rõ ràng tuyên nhận chủ quyền thật nhiều về phần mình.

Do đó giá trị chủ yếu của phán quyết sẽ là làm sáng tỏ những nguyên tắc trong UNCLOS mà trước giờ không rõ ràng, hoặc bị diễn giải trái ngược. Lấy thí dụ, một trong những vấn đề gây căng thẳng tại Biển Đông là chuyện định nghĩa không rõ ràng về một hòn đảo có khả năng nuôi sống con người hoặc có đời sống kinh tế tự nó trong Điều khoản 121 (3). Các tòa án trước đây đã tránh né vụ này, nhưng trong vụ kiện này thì điều này không thể tránh né được nữa.

Thêm vào đó, trong khi quyền lịch sử có thể được nhìn nhận trong Vùng Đặc quyền Kinh tế hay không đã có câu trả lời rõ ràng đối với đại đa số chuyên gia luật biển, còn Trung Quốc vì dựa vào sự thiếu vắng điều này trong UNCLOS để hậu thuẫn cho lập luận riêng của họ. Tương tự vậy, hiện không rõ ràng về quyền hạn và nghĩa vụ của các quốc gia trong vùng biển chung quanh nơi tranh chấp, bao gồm việc bảo vệ môi trường biển, đánh bắt cá, pháp lý và các hoạt động

thi hành luật. Phán quyết rõ ràng của tòa trọng tài về những vấn đề này sẽ giúp đưa ra các hướng dẫn độc lập, có thẩm quyền về các khía cạnh quan trọng trong luật biển.

Tầm quan trọng của việc làm sáng tỏ các chuẩn mực pháp lý không thể bị đánh giá thấp. Lấy vụ phán quyết của Tòa án Công lý Quốc tế (International Court of Justice) trong vụ xét xử Nicaragua và Hoa Kỳ. Hoa Kỳ rút khỏi vụ án, không chịu tuân thủ theo phán quyết ban ra năm 1986, và còn tìm cách hạ uy tín của phán quyết này. Tuy thế phán quyết của tòa về việc dùng vũ lực và Hiến chương LHQ đã giúp hiểu thấu đáo các nguyên tắc này và có tác động lâu dài, mặc dầu Hoa Kỳ không tuân theo.

Nâng cao tính chính đáng của UNCLOS và hệ thống giải quyết tranh chấp

Một phó sản quan trọng của chức năng diễn giải và áp dụng luật của tòa là nâng cao tính chính đáng của UNCLOS và hệ thống giải quyết tranh chấp. Tòa án UNCLOS không phải là thừa hành của các quốc gia thành viên mà là “được ủy thác” quản trị hệ thống UNCLOS. Tòa ủy quyền diễn giải và áp dụng luật để vừa giảm bớt các tranh chấp vừa đóng góp nâng cao tính chính đáng. Khi nêu rõ các chuẩn mực và làm sáng tỏ những điều không rõ ràng, tòa đóng góp vào việc gìn giữ trật tự trên biển và do đó làm tăng tính chính đáng. Thêm nữa, cần nhắc đến quyết định của ICJ đối với một cường quốc là Hoa Kỳ trong vụ kiện của Nicaragua đã giúp làm nâng cao tính chính đáng của ICJ dưới mắt thế giới. Tương tự vậy, phán quyết của tòa trọng tài có thể giúp tạo thêm tin tưởng vào hệ thống giải quyết tranh chấp của UNCLOS.

Ảnh hưởng đến các đàm phán tương lai giữa các bên

Theo tin tức gần đây, Trung Quốc đề nghị đàm phán song phương với Phi Luật Tân nếu Phi từ bỏ phán quyết của tòa. Chính điều này đã nhấn mạnh một điểm lợi của phán quyết – nó giúp đem Trung Quốc vào bàn đàm phán và làm thay đổi cán cân quyền lực trong đàm phán. Ngay cả đôi bên mà có lời phán quyết của tòa đi nữa, phán quyết vẫn đóng một vai trò. Tức là dầu có đàm phán song phương, đôi bên vẫn dùng đến phán quyết của tòa trọng tài để làm sáng tỏ các điểm tranh chấp.

Tác động vào các tác nhân cấp quốc gia và phi quốc gia tại B.Đ.

Dầu Trung Quốc không tuân theo phán quyết đi nữa thì không có nghĩa là các tác nhân quốc gia và phi quốc gia sẽ từ bỏ phán quyết. Các quốc gia

không dính vào tranh chấp nhưng có quan tâm trong vùng sẽ thay đổi chính sách và quyết định tùy theo phán quyết. Các quốc gia tranh chấp không loại bỏ việc dùng phán quyết để đối phó với Trung Quốc. Các tác nhân tư như công ty dầu hỏa cũng có thể điều chỉnh lại độ rủi ro khi hoạt động trong vùng tranh chấp.

Thúc đẩy Các Bên làm sáng tỏ tuyên nhận chủ quyền của họ

Một trong những lợi ích quan trọng của giải quyết tranh chấp là tự chính tiến trình này. Thông thường khi đôi bên tham gia vào vụ xử, việc chuẩn bị hồ sơ buộc đôi bên phải xem xét thấu đáo mọi vấn đề. Thu thập bằng chứng, kiểm lại dữ kiện, trao đổi thông tin, tất cả điều này giúp các bên có sự hiểu biết rõ hơn về lập trường đôi bên.

Tuy Trung Quốc không tham dự vào tiến trình xét xử, nhưng có nhận được đầy đủ hồ sơ của Phi Luật Tân để nộp. Việc tiếp cận với hệ thống giải quyết tranh chấp quốc tế thế nào cũng buộc Trung Quốc phải duyệt xét lại chính sách của họ tại Biển Đông để làm sáng tỏ những tuyên nhận chủ quyền. Cần nhắc lại là tranh chấp trong vùng Biển Đông gia tăng từ thập niên 70. Trước năm 2009 có rất nhiều ẩn số: bản chất vấn đề, các số liệu, tình trạng các đá đảo, tuyên nhận chủ quyền của các bên. Cùng với hồ sơ đệ nạp của Mã Lai và Việt Nam năm 2009 cho Ủy ban Thềm Lục địa, tiến trình xét xử năm 2013 cùng với những thông tin, dữ kiện đính kèm sẽ giúp làm sáng tỏ hơn việc tranh chấp tại Biển Đông.

Phán quyết thành trọng tâm hành động cho các tác nhân khác

Tòa án quốc tế không thể làm "cảnh sát thế giới" để buộc thi hành quyết định, nhưng họ có thể dựa vào các tác nhân quốc gia và phi quốc gia để tạo áp lực buộc các chính quyền thay đổi cách hành xử cho phù hợp hơn với luật pháp quốc tế. Theo cách này thì quyết định của toàn án quốc tế trở thành một trọng tâm để làm đòn bẩy về pháp lý, chính trị, biểu tượng để các tác nhân quốc gia và quốc tế sử dụng để đẩy quốc gia theo hướng chính sách phù hợp với luật pháp quốc tế hơn.

Do đó ngay cả khi Trung Quốc không tuân thủ, phán quyết của tòa trọng tài có thể trở thành một điểm trọng tâm để các bên liên hệ sử dụng thúc đẩy thay đổi trong chính sách Biển Đông của Trung Quốc cho phù hợp hơn với luật pháp quốc tế. Điều này sẽ tùy thuộc vào phản ứng của mọi bên về phán quyết này.

Đến nay thì vẫn chưa rõ là các tác

nhân liên hệ có chịu đảm nhận thách thức này. Tuy nhiên phán quyết có tiềm năng thúc Trung Quốc về hướng phù hợp hơn với luật biển. Dầu sao đi nữa, hành xử trái với luật lệ không định rõ vẫn khác với việc cố tình vi phạm vào những điều khoản đã được một cơ quan quốc tế có thẩm quyền ra phán quyết rõ ràng.

Lời kết

Trong một thế giới lý tưởng, Trung Quốc tham dự vào vụ xử và tôn trọng quyết định của tòa. Tuy nhiên, việc không chịu tuân thủ không có nghĩa phán quyết trở thành một thắng lợi trống rỗng. Thay vào đó, phán quyết có thể có những lợi ích thiết thực.

Đối diện với việc bất tuân thủ của Trung Quốc và những dự đoán là phán quyết sẽ đẩy Trung Quốc hung hăng hơn tại Biển Đông, người ta dễ quên đi thực chất vai trò của tòa là độc lập. Mục tiêu của tòa là cho ra quyết định tối hậu về những tranh cãi pháp lý khi áp dụng và diễn giải UNCLOS. Tòa không giải quyết những tranh chấp phức tạp, nhiều mặt tại Biển Đông, nhưng phán quyết của tòa là bước cần thiết để giúp làm sáng tỏ những vấn đề làm cản trở việc giải quyết lâu dài.

Khi mọi thứ lắng đọng xuống và nổi nhức nhói khi bị thừa ra tòa đã bớt, có lẽ Trung Quốc sẽ thấy được giá trị của việc giải quyết tranh chấp về luật biển tương tự như họ nhìn nhận giá trị của việc giải quyết tranh chấp giao thương. Cho đến khi đó, dầu cho Trung Quốc (và ngay cả Phi Luật Tân) có cố gắng cách mấy để lờ quyết định của tòa trọng tài, ngày 12 tháng Bảy, phán quyết sẽ được công bố. Một đi không trở lại.

The Diplomat.

Hoàng Thuỳên lược dịch

tài tuyên án. Khi còn tại chức, Đới Bình Quốc từng nói rằng Trung Quốc không bao giờ có tham vọng bá quyền trong suốt lịch sử; một lời dối trá trắng trợn. Hiện đang làm viện trưởng đại học Tế Nam, Đới Bình Quốc đã lập lại, ở một viện nghiên cứu tại Washington, rằng Bắc Kinh không chấp nhận thẩm quyền của Tòa Trọng tài xử vụ Biển Đông do Philippines kiện. Ông ta lại mạnh miệng mô tả phán quyết của án quốc tế ở Hòa Lan chỉ là "một mảnh giấy vô giá trị."

Đới Bình Quốc còn khẳng định: "dù chính phủ Mỹ có gửi 10 hàng không mẫu hạm tới Nam Hải," Trung Cộng cũng không sợ! Và ông đe dọa: "Mỹ sẽ vô tình bị lôi vào cuộc tranh chấp và sẽ phải trả một giá đắt vô lường!" Cùng thời gian đó, tờ Hoàn Cầu Thời Báo (Global Times) của Cộng sản Trung Quốc lại đăng một bài quan điểm kêu gọi cả nước phải sẵn sàng biện pháp quân sự. Nhưng chính tờ báo này lại thú nhận rằng, về mặt quân sự, "dù Trung Quốc không đủ sức đương đầu với Mỹ trong ngắn hạn, chúng ta sẽ bắt nước Mỹ phải trả một giá rất đắt nếu đem quân can thiệp." Ngắn hạn là bao lâu? Chắc khoảng 20 đến 30 năm! Hoàn Cầu Thời Báo kích thích tự ái chủng tộc của độc giả bằng lời đe dọa: "Những ai nghĩ rằng Trung Quốc sẽ cam chịu nuốt viên thuốc đắng nhục nhã này là họ quá ngây thơ!"

Cộng sản Trung Quốc đang tự

BẮC KINH LO, HÀ NỘI SỢ

.....*Ngô Nhân Dụng 09-07-2016*.....

Trước ngày Tòa Trọng tài Quốc tế công bố quyết định về vụ Biển Đông, Cộng sản Trung Quốc đã vận động ngoại giao, biểu diễn vũ lực, đồng thời chỉ trích Mỹ can thiệp. Trung Cộng còn khoe đã được nhiều quốc gia ủng hộ, nhưng sự thật hoàn toàn trái ngược. Tất cả chứng tỏ giới lãnh đạo Bắc Kinh đang lo sợ dư luận thế giới.

Ông Đới Bình Quốc (Dai Bingguo) cựu phó thủ tướng Trung Quốc đặc trách ngoại giao qua thăm Mỹ một tuần trước ngày Tòa Trọng

mâu thuẫn. Nếu họ bất chấp Tòa Trọng tài, coi bản phán quyết vô giá trị, thì tại sao họ phải lên tiếng trước, yêu cầu Mỹ đừng can thiệp? Tại sao họ lại đưa hải quân ra tập trận ở ngay vùng quần đảo Hoàng Sa một tuần lễ trước ngày phán quyết, để hăm dọa và chặn trước phản ứng của các nước Đông Nam Á? Hơn nữa, tại sao trong tuần trước họ vẫn ồn ào khoe rằng lập trường của mình đã được 60 quốc gia trên thế giới ủng hộ?

Thái độ hung hăng phản đối

cùng chiến dịch đe dọa và tấn công ngoại giao chỉ chứng tỏ rằng Bắc Kinh thực sự đang lo sợ. Lo lắng phản ứng của thế giới sẽ ra sao, không thể tính trước được, cho nên sinh hoảng hốt. Như một người tâm thần bất định, Bắc Kinh đã hành động bất nhất, nói những lời tự mâu thuẫn, rồi ăn gian nói dối, nhưng không đánh lừa được ai.

Trước khi tòa tuyên án vào Thứ Ba tới ở Den Haag (The Hague trong tiếng Anh, La Haye tiếng Pháp), suốt mấy tháng Trung Cộng luôn luôn tự mâu thuẫn với chính mình. Một mặt họ khẳng định không tôn trọng phán quyết của Tòa Trọng tài, lấy cớ Công ước Luật biển Liên Hiệp quốc (UNCLOS) không có giá trị đối với vấn đề chủ quyền ở Biển Đông. Trong khi đó, lúc cần tranh cãi với Nhật Bản về quần đảo Okinotori, thì Bộ Ngoại giao Bắc Kinh lại viện dẫn UNCLOS để phản đối Nhật!

Ai cũng biết dù Tòa Trọng tài phán ra sao, bản án cũng không có một cơ quan quốc tế nào bắt buộc được ai phải thi hành, như ở các tòa án thường có cảnh sát thi hành án lệnh. Nếu tòa phán có lợi cho Philippines thì chính phủ Philippines cũng không thể đem quân đánh đuổi các tàu hải giám của Trung Cộng. Cho nên mối lo sợ của Bắc Kinh không có lý do cụ thể, tất cả chỉ là sợ hãi dư luận. Họ sợ những chiến dịch tuyên truyền mồm năm miệng mười của họ để mị hoặc thế giới sẽ trôi tuột ra biển hết!

Mục tiêu của Trung Cộng là chiếm trọn vùng biển đảo trong vòng chữ U “Cửu Đoạn Tuyến.” Họ vừa xâm lấn các nước ĐNA, vừa quả quyết “không có tham vọng đế quốc” như Đới Bình Quốc từng rêu rao! Một bản phán quyết đứng về phía Philippines sẽ khiến bộ máy tuyên truyền khó ăn nói. Trước tình trạng đáng lo đó, họ bắt đầu ăn nói thất thường! Giống như một anh Chí Phèo đang khoa chân múa tay đe dọa: “Tao không sợ! Tao bắt chấp nó nói gì thì nói!” Cùng lúc đó, Chí Phèo ta vẫn chạy tới từng nhà năn nỉ: “Đồng ý với ngộ không? Ủng hộ tớ không nào? Cả làng đã nhất trí với ngộ rồi nghe!”

Cảnh hoảng hốt phơi bày rõ nhất khi Bắc Kinh khoe khoang đã có 60 quốc gia ủng hộ lập trường của họ, tức là bác bỏ thẩm quyền Tòa Trọng tài. Trong con số 60 đó họ kể tên những nước Nga, Ấn Độ, Ba Lan, Sudan, Pakistan, Belarus, vân vân.

Nhưng cho tới nay, chỉ mới có tám trong số 60 nước được nêu tên chịu tuyên bố nhất trí với Trung Cộng: Afghanistan, Gambia, Kenya, Niger, Sudan, Togo, Vanuatu và Lesotho. Trong tám nước này, Afghanistan (Á Châu) và Lesotho (Phi Châu) là hai nước không hề có biển, cũng chẳng làm ăn gì với vùng Biển Đông nước ta. Gambia, Kenya, Niger và Sudan đều ở châu Phi, riêng Gambia thì mới được hồi lộ để bỏ Đài Loan theo Bắc Kinh. Còn Vanuatu là một đảo quốc tíu mù khơi trong Thái Bình Dương.

Một số nước được nêu danh đã công khai cải chính: Fiji, Ba Lan, Slovenia, Bosnia & Herzegovina. Đa số, 45 nước còn lại thì lờ đi, không hề xác nhận ủng hộ Trung Cộng; hoặc chỉ tuyên bố đồng ý với Bắc Kinh trên một vấn đề khác. Thí dụ chính phủ Nga đồng ý với Trung Cộng là không nên quốc tế hóa cuộc tranh chấp trong vùng Biển Đông. Đáng ngạc nhiên hơn cả là nhiều nước nhỏ, đã được viện trợ và đầu tư rất nhiều nhưng cũng không theo Trung Cộng. Từ Tháng Tư, Trung Cộng đã loan báo được ba nước ASEAN là Lào, Cambodia và Brunei ủng hộ. Tới nay cả ba nước vẫn không nói một lời nào. Phát ngôn viên chính phủ Campuchia còn cải chính bản tin nói Cambodia và Tàu đã ký kết một thỏa ước.

Chính phủ Ấn Độ hoàn toàn không ủng hộ lập trường của Trung Cộng, như Bắc Kinh từng khoe. Tháng Ba vừa qua, nhật báo Manila Times đã loan tin Đại sứ Ấn Độ Shri Lalduhlana Ralte tuyên bố chính phủ ông hoàn toàn ủng hộ Công ước Luật biển LHQ và dùng hệ thống trọng tài để giải quyết các xung đột. Ông còn khuyến cáo các nước phải tôn trọng luật lệ quốc tế trong các cuộc tranh chấp.

Đôi nghịch với tám nước đứng ra ủng hộ Trung Cộng, 40 nước khác công khai chống, trong đó có

28 nước trong Liên hiệp Âu châu. Họ kêu gọi Trung Quốc và Philippines hãy tôn trọng và tuân thủ phán quyết của Tòa Trọng tài. Họ minh xác rằng quyết định của tòa có tính cách bắt buộc chứ không phải chỉ là lời khuyên cáo. Tất cả bảy nước kinh tế lớn nhất, nhóm G-7 nằm trong số này. Nghĩa là cả thế giới loài người văn minh, tiến bộ muốn Trung Cộng phải tuân thủ luật pháp quốc tế.

Tháng trước, bộ ngoại giao Trung Cộng khoe có 40 quốc gia đồng ý lập trường của họ. Một tuần sau, họ tăng lên thành số 47, trong tuần lễ tiếp theo, đã vọt lên thành 60. Chiến dịch tuyên truyền leo thang này thất bại, chỉ gây phản ứng ngược. Nếu không bị Trung Cộng nêu đích danh thì những nước ở xa xôi như Ba Lan, Slovenia, Bosnia & Herzegovina không cần công khai lên tiếng bác bỏ lý luận của Bắc Kinh. Ngay một nước nhỏ vẫn được Bắc Kinh mua chuộc như Cambodia cũng vì bị ép ghi tên vào danh sách mà phải đình chính. Trên hết, những cuộc leo thang bằng miệng trên cuối cùng lộ nguyên hình là bịa đặt, gian dối! Nếu Trung Cộng muốn chinh phục cảm tình và tạo ảnh hưởng trong thế giới, họ đã thất bại thê thảm. Có nhà bình luận Tây phương còn viện dẫn cả Tôn Tử để chứng minh rằng từ hơn 2000 năm trước Hán tộc vẫn quen “đi đánh nhau thì cứ dối trá” (bình bất yếm trá). Người ta còn nêu thí dụ sử gia Ngưu Hoạn (Yu Huan, Zb) từ thế kỷ thứ ba đã khẳng định Phật Thích Ca chính là Lão Tử từ Tàu đi sang Tây vực, cho nên đạo Phật chính là hậu thân của đạo Lão! Ngày nay, những lời quả quyết của Trung Cộng về chủ quyền ở Biển Đông cũng theo truyền thống dối trá đó!

Sở dĩ Trung Cộng lo hoảng trước về phán quyết của Tòa Trọng tài là vì, nếu Philippines thắng, hậu quả sẽ không thể đoán trước được. Trước hết, một phán quyết bác bỏ chủ quyền của Trung Quốc trên những bãi đá và hòn đảo của Phi sẽ mở cửa cho Mỹ, Nhật Bản, Australia và các nước khác thi thố hải quân, xác định quyền lưu thông tự do trong vùng Biển Đông. Họ sẽ

không ngần ngại tạo thêm áp lực, dựa trên luật pháp quốc tế.

Thứ hai, những nước khác đang bị Trung Cộng lấn áp sẽ mạnh dạn hơn khi đối đầu với Bắc Kinh; nhiều nước sẽ đệ đơn kiện về các vụ tranh chấp khác. Indonesia đã bày tỏ thái độ cứng rắn. Malaysia đang noi theo. Chỉ còn có Việt Nam là Trung Cộng có thể đã nắm được đầu thôi.

Điều đáng buồn cho cả dân tộc Việt Nam là chính quyền cộng sản sẵn sàng để cho Bắc Kinh nắm đầu. Trong bài phát biểu ngày 1-7-2016, phát ngôn viên Ngoại giao Lê Hải Bình đã nói lập lờ nước đôi. Thứ nhất, Cộng sản Việt Nam kêu gọi Tòa Trọng tài hãy đưa ra một phán quyết “công bình và khách quan.” Một tòa án uy tín lâu đời như vậy, đâu cần ai khuyên nhủ họ phải “công bình và khách quan?” Kêu gọi như vậy là một cách kín đáo ủng hộ những lời xuyên tạc của Bắc Kinh, nói rằng tòa án quốc tế này chỉ là một công cụ của chính phủ Mỹ và Philippines trong âm mưu cô lập hóa Trung Cộng!

Thứ hai, bản tuyên bố của chính quyền cộng sản ở Hà Nội không hề nói một lời nào yêu cầu hai nước Philippines và Trung Quốc phải tôn trọng và tuân thủ phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế. Đây là một né tránh có tính cách chiến lược, hoàn toàn đứng về phía Cộng sản Trung Quốc!

Tháng trước, mục này đã bàn về mục đích chuyến đi Hà Nội của Dương Thiết Trì, người kế nhiệm Đới Bình Quốc. Họ Dương muốn chuyển thông điệp nào cho đảng Cộng sản Việt Nam? Chắc chắn các đòi hỏi của họ đều liên can đến phán quyết sắp ra của Tòa Trọng tài. Trung Cộng muốn gì? Chỉ cần dạy bảo Nguyễn Phú Trọng hai điều: Một, phải tỏ ý nghi ngờ Tòa Trọng tài thiên vị. Hai, hãy coi phán quyết của tòa không có giá trị nào hết, ai muốn theo thì theo!

Nguyễn Phú Trọng đã làm đúng những yêu cầu của Dương Thiết Trì! Trong lịch sử nước ta chưa có một chính quyền nào ở Hà Nội sợ Bắc Kinh đến như vậy!

TÒA TRỌNG TÀI QUỐC TẾ: Trung Quốc không có chủ quyền lịch sử ở Biển Đông

.....ĐPT Á Châu Tự Do 12-07-2016.....

Tòa Trọng tài Thường trực Quốc tế nói rằng Trung Quốc không có chủ quyền lịch sử ở Biển Đông, không có cơ sở pháp lý để đòi quyền lịch sử đối với những nguồn tài nguyên nằm trong khu vực thường được gọi là “đường lưỡi bò” mà Bắc Kinh tự ý vẽ ra để nhận chủ quyền thuộc về mình.

Trong phán quyết mới đưa ra cách đây khoảng 4 giờ đồng hồ liên quan đến vụ Philippines kiện yêu sách chủ quyền của Biển Đông, Tòa Trọng tài Thường trực Quốc tế nói rằng bằng những hành động khác nhau, Trung Quốc đã xâm phạm chủ quyền của Philippines tại vùng đặc quyền kinh tế, như ngăn chặn tàu cá, tàu thăm dò của Phi, xây dựng đảo nhân tạo.

Trong bản phán quyết dài 497 trang, Tòa Trọng tài Thường trực Quốc tế cũng nói rõ Trung Quốc không có vùng đặc quyền kinh tế nào ở quần đảo Trường Sa, có nghĩa là ngay cả đảo Ba Bình mà Đài Loan đang kiểm soát cũng không phải là vùng đặc quyền kinh tế của TQ.

Phán quyết còn viết rằng Trung Quốc đã gây nhiều tai hại không thể khắc phục được đối với các rặng san hô ở Trường Sa, cũng như tạo nguy cơ, gây căng thẳng vì tàu tuần tra của Trung Quốc có thể va chạm với tàu của Philippines trong khu vực.

Khả năng va chạm này được Tòa xem là rất cao.

Cũng ở điểm này, phán quyết còn lên tiếng chỉ trích Trung Quốc, gọi việc Bắc Kinh cải tạo, xây dựng đảo nhân tạo là điều không phù hợp với trách nhiệm của một quốc gia trong lúc đang giải quyết tranh chấp về chủ quyền. Phán quyết được Tòa đưa ra sau 3 năm thụ lý đơn kiện của Philippines.

Trong đơn kiện nộp cho tòa hồi cuối tháng 1 năm 2013, chính phủ Phi viết rằng việc Trung Quốc tự ý vẽ ra “đường lưỡi bò” để khẳng định chủ quyền ở Biển Đông là điều vô lý và vô căn cứ, không phù hợp với Công ước Quốc tế Về Luật Biển UNCLOS.

Trong đơn kiện, chính phủ Phi cũng cáo buộc Trung Quốc vi phạm chủ quyền, khi chiếm một số rặng san hô bãi cát ngầm của Phi.

Ngay từ ngày đầu, Trung Quốc đã lên tiếng nói không tham gia vào vụ kiện, đồng thời cũng không công nhận mọi phán quyết mà Tòa Trọng tài Thường trực Quốc tế đưa ra.

Mới tuần trước khi nói chuyện qua điện thoại với Ngoại trưởng Mỹ John Kerry, Ngoại trưởng Vương Nghị của Trung Quốc gọi Tòa Trọng tài Quốc tế là trò hề, cần phải chấm dứt ngay tức khắc.

Vì thế, các bản tin thu thập được đều nói không ai ngạc nhiên khi thấy phát ngôn viên Lục Khắc của Bộ Ngoại giao Trung Quốc nhấn mạnh rằng Bắc Kinh không quan tâm và cũng không chấp nhận phán quyết mà Tòa vừa đưa ra.

Bộ Ngoại giao Trung Quốc cũng nhắc lại điều Bắc Kinh từng nói là Hoa Lục có chủ quyền ở Trường Sa và Hoàng Sa, chủ quyền này phù hợp với luật pháp quốc tế, và đúng với những bằng chứng lịch sử là từ 2000 năm trước đây, người dân Trung Quốc đã hoạt động ở Biển Đông.

Song song với những lời tuyên bố chính thức, truyền thông Trung Quốc còn lên án Tòa Trọng tài Quốc tế, chẳng hạn như bài bình luận của Tân Hoa Xã viết rằng chính Tòa Trọng tài đã lạm dụng luật pháp để đưa ra một phán quyết không có chứng cứ.

Tờ Hoàn Cầu Thời Báo xuất bản tại Bắc Kinh còn nói đến nguy cơ chiến tranh, cho rằng mặc dù không quốc gia nào muốn đối đầu quân sự, nhưng tất cả các nước liên quan đều đã có những động thái chuẩn bị quân sự. Điều này được thể hiện rõ hơn trong bản thông cáo của Bộ Quốc phòng Trung Quốc, khẳng định phán quyết của Tòa không ảnh hưởng gì tới chủ quyền đang có của Hoa Lục, viết thêm rằng quân đội Trung Quốc kiên quyết bảo vệ chủ quyền, an ninh, quyền lợi, lợi ích hàng hải của quốc gia, sẵn sàng đối phó với mọi thách thức, đe dọa, bất kể đến từ đâu.

Một điểm đáng chú ý khác là trước giờ phán quyết được công bố, máy bay dân sự của Trung Quốc đã hạ cánh trên đảo Đá Vành Khăn và Đá Subi ở Trường Sa.

Trong khi đó, Bộ Ngoại giao Philippines lên tiếng hoan nghênh phán quyết của Tòa, đồng thời kêu gọi dân chúng bình tĩnh, đừng có những hành động quá khích.

Kêu gọi bình tĩnh cũng là điều được Ngoại trưởng Perfecto Yasay của Philippines nói đến, cho rằng không chỉ mình Phi mà ngay chính những quốc gia liên hệ cũng phải bình tĩnh và tự kiểm chế.

Trong tuyên bố đưa ra với báo

Tại sao Việt Nam không làm tương tự như Philippines

.....**Trần Trung Đạo 12-07-2016**.....

chí, Ngoại trưởng Phi cũng cho hay Manila đang nghiên cứu về phán quyết của Tòa, và gọi phán quyết này mang một ý nghĩa rất quan trọng.

Bộ Ngoại giao Phi còn nhắc nhở những công dân Phi đang có mặt tại Trung Quốc nên tránh tối đa, đừng thảo luận, tranh luận với người dân địa phương về phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế.

Tân Tổng thống Phi, ông Rodrigo Duterte cũng nói là rất phấn khởi trước phán quyết của Tòa, đồng thời nhắc lại rằng ông sẵn sàng đàm phán với Trung Quốc để tìm giải pháp thuận lợi nhất cho cả đôi bên.

Giải pháp thuận lợi này từng được ông nói tới là cùng khai thác chung ở khu vực đang tranh chấp chủ quyền.

Tại Hà Nội, ông Lê Hải Bình, phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Việt Nam cho hay Việt Nam hoan nghênh phán quyết của Tòa, nói thêm là chính phủ sẽ có tuyên bố chính thức về nội dung phán quyết này.

Trong buổi họp báo ở Hà Nội, phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Việt Nam cũng nhắc lại chủ quyền Hoàng Sa và Trường Sa thuộc về Việt Nam.

Tại Nhật Bản, Ngoại trưởng Nhật Fumio Kishida gọi phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế là phán quyết chung cuộc, mang tính ràng buộc về pháp lý, đòi hỏi tất cả các nước liên hệ phải tuân thủ. Ngoại trưởng Kishida cũng nói rằng Nhật Bản tôn trọng luật pháp, không chấp nhận việc sử dụng vũ lực để giải quyết tranh chấp.

Cũng cần nói thêm là trước khi phán quyết được Tòa công bố, Chủ tịch Hội đồng Âu châu là ông Donald Tusk đang có mặt tại Bắc Kinh. Trong cuộc thảo luận với Thủ tướng Trung Quốc Lý Khắc Cường, ông Tusk nhấn mạnh phán quyết mà Tòa đưa ra mang ý nghĩa rất quan trọng, giúp bảo vệ trật tự thế giới.

Ông Chủ tịch Hội đồng Âu châu Donald Tusk còn nói rằng tất cả mọi quốc gia đều có bổn phận phải bảo vệ điều này.

Tin tức đài Á Châu Tự Do ghi nhận được cho thấy dường như chính phủ Đài Loan tỏ ý không công nhận phán quyết của Tòa.

Theo lời phát ngôn viên chính phủ Đài Loan, Tổng thống Thái Anh Văn và các quan chức Đài Bắc đang phân tích phán quyết, nhắc lại mục tiêu của Đài Bắc là bảo vệ chủ quyền và lợi ích tại Trường Sa, bảo vệ đảo Thái Bình và tăng cường hoạt động tuần tra để bảo vệ an ninh lãnh hải.

Đảo Thái Bình tức là đảo Ba Bình mà Việt Nam nói là có chủ quyền.

Theo tin của CNN, Tòa án Trọng tài Thường trực (Permanent Court of Arbitration) viết tắt là PCA đặt tại The Hague cho rằng Philippines (Phi) đúng khi chống lại các đòi hỏi của Trung Cộng (TC) trong tranh chấp chủ quyền Biển Đông. Đừng lầm lẫn giữa PCA và Tòa án Công lý Quốc tế (International Court of Justice) gọi tắt là ICJ, cũng đặt tại The Hague, có quyền thụ lý và giải quyết các tranh chấp giữa các hội viên LHQ.

Tòa Trọng tài Thường trực nhận xét rằng TC không có một cơ sở pháp lý nào để đòi quyền lịch sử đối với tài nguyên trong “đường chín gạch” mở rộng nhiều trăm hải lý từ phía nam và đông của đảo Hải Nam. Tòa cũng nhận xét không có một vùng nổi bật trên biển (sea features) nào mà TC cho là của họ có khả năng tạo ra một EEZ (Exclusive Economic Zone) để qua đó giúp cho TC quyền sở hữu các tài nguyên như cá, dầu, khí trong vòng 200 hải lý tính từ đất liền.

Cũng theo CNN, tòa khẳng định “Trung Quốc đã vi phạm chủ quyền của Phi” vì đã xâm phạm, quấy phá, khai thác dầu khí, xây dựng các đảo nhân tạo và thất bại trong việc ngăn chặn tàu TC đánh cá trong vùng biển thuộc chủ quyền Phi.

Tòa cũng tìm thấy TC đã “tạo sự hư hại trầm trọng” đến vùng san hô chung quanh các đảo nhân tạo do TC xây dựng và “vi phạm trách nhiệm duy trì và bảo vệ hệ thống sinh thái rất mong manh” trong biển. Các tàu đánh cá TC cũng diệt chủng loại rùa biển hiếm với một quy mô lớn.

Trong 1 thông cáo báo chí công bố tức khắc sau phán quyết, chính phủ Phi “khẳng định một cách mạnh mẽ sự tôn trọng đối với phán quyết lịch sử của tòa như là một đóng góp quan trọng vào xung đột đang diễn ra” tại Biển Đông.

Ngược lại, theo Tân Hoa Xã, TC cho rằng phán quyết của PCA

không hợp luật và PCA không có quyền tài phán về chủ quyền. TC “không chấp nhận và cũng không thừa nhận phán quyết”.

Không cần đọc bản tin Tân Hoa Xã, các nhà phân tích quốc tế cũng biết TC sẽ bỏ qua mọi phán xét và dư luận thế giới. Tập Cận Bình cũng đã biết trước Tòa án Trọng tài Thường trực sẽ nhận xét như thế nào nhưng y có sách lược riêng và sẽ không từ bỏ hay dừng lại.

Mặc dù bộ máy tuyên truyền TC luôn rêu rao chủ quyền Biển Đông “không thể tranh cãi của Trung Quốc và đã chứng minh qua hai ngàn năm lịch sử”, giới lãnh đạo TC cũng biết những lý luận đó chỉ là cùi để đun nồi nước sôi dân tộc cực đoan Đại Hán chứ không thể dùng để thuyết phục các quan tòa một khi cuộc tranh chấp được đưa ra trước một tòa án quốc tế.

Bằng chứng, tháng 1-2013, khi chính phủ Phi chính thức đệ trình hồ sơ kiện TC trước Tòa án Trọng tài Thường trực. Hồ sơ của Phi nộp lên gồm mười bộ với gần bốn ngàn trang tài liệu chứng minh chủ quyền của Phi-lippin và phản bác các luận cứ cũng như quan điểm đường lưỡi bò chín đoạn của TC.

TC không dám ra tranh tụng trước tòa.

Chủ trương của TC là găm nhăm từng phần của Biển Đông. Sau Hoàng Sa, tháng 8-1988 lần đầu tiên TC đặt chân lên quần đảo Trường Sa sau trận Gạc Ma. Từ năm 1989 đến năm 1992 TC chiếm một số đảo nhỏ khác của Trường Sa. Tháng 2-1995 TC chiếm đảo Vành Khăn (Mischief Reef) và 1 đảo khác do quân đội Philippin đóng.

Mặc dù Tòa án Trọng tài Thường trực không có quyền buộc TC phải rút ra khỏi “đường chín gạch”, chủ trương của chính phủ Phi đang gây tiếng vang rộng lớn, đáng được ca ngợi và cổ vũ.

Chính phủ Phi không ngồi đó chờ Đệ thất Hạm đội Mỹ trực tiếp

CỎ BÀN TAY TRUNG NAM HẢI trong thảm họa môi trường lớn nhất của lịch sử VN ? ++++Vũ Đông Hà (DLB) 01-07-2016++++

đương đầu với TC để bảo vệ vùng biển của Phi vì họ biết điều đó không xảy ra. Chính phủ Phi cũng không sa vào cái bẫy “đàm phán song phương” do TC bày ra để kéo dài từ năm này qua tháng nọ như TC đã từng làm với LX từ thập niên 1960 cho đến khi LX tan rã 1991.

Trong vị thế một nước nhỏ, yếu về quân sự, tài nguyên và dân số như Phi so đối với TC, các chính sách có thể làm được là tận dụng mọi luật pháp quốc tế, gây cảm tình trong dư luận thế giới, gây căng thẳng, gây chú ý và nếu cần chủ động gây bất ổn giữa các cường quốc có quyền lợi trong khu vực tranh chấp ở Biển Đông. Đứng quên, TC chuyên gây bất ổn nhưng là một quốc gia sợ bất ổn nhất.

Tại sao Việt Nam không làm tương tự như Phi?

Đơn giản, dù nhỏ, Phi vẫn là một quốc gia tự do, độc lập, dân chủ, có chủ quyền. Việt Nam hoàn toàn khác. VN không có một chính phủ có đủ tính chính danh tức một chính phủ hợp hiến và hợp pháp. Không một chức vụ nào từ thấp đến cao tại Việt Nam do chính lá phiếu của người dân quyết định.

Quan hệ giữa Việt Nam và Trung Quốc, trong thực chất là quan hệ giữa đảng CSVN và đảng CSTQ. Do đó, nếu có kiện tụng, chẳng lẽ đảng CSVN lại đi kiện đảng CSTQ ? Điều đó chẳng khác gì con kiện cha, trò kiện thầy. Lãnh đạo TC đi trong gan ruột của lãnh đạo CSVN. Nếu tách ra khỏi quỹ đạo TC và mở rộng quan hệ mật thiết về kinh tế chính trị với các nước dân chủ phương Tây, không sớm thì muộn đảng CS sẽ mất đi vai trò cai trị.

Dù đã nhiều lần bị “cho roi cho vọt”, hai đảng CS cũng cùng một cơ chế độc tài. Trong thế giới chỉ còn hai anh em “sớm sớm chung nghe tiếng gà gáy cùng” phải biết nương tựa lẫn nhau để tồn tại. Môi hở răng sẽ lạnh. Quyền lợi của đảng CSVN luôn được giới lãnh đạo đảng đặt trên sự sống còn của dân tộc. Đất nước, biển trời, quê hương, tổ quốc chỉ là những khẩu hiệu tuyên truyền treo trước cổng ngân hàng của giới lãnh đạo CSVN.

Trần Trung Đạo

Hình ảnh hàng loạt cá chết dù là khủng khiếp, thể lượng đến đâu vẫn chỉ là một biểu hiện ngoài da, như ghê lở nhìn thấy được cho triệu chứng của một người mới phát tán bệnh phong. Những chất thải độc hại được phóng đi từ Formosa đã tạo ra những hệ lụy trầm trọng, vượt qua những xác cá vương vãi trên bờ. Nó đang biến những giòng nước trong cơ thể Biển Đông dọc theo bờ chữ S trở thành dòng máu của một bệnh nhân mang vi khuẩn Hansen.

Biến chết!

Chết theo nghĩa sẽ không còn những chiếc thuyền ra khơi, không còn cái gọi là ngư dân bám biển giữ chủ quyền. Tàu lạ từ phương Bắc với những thủ đoạn bắt cóc, làm chìm tàu, đánh đập, cướp của, giết người... đã không làm chùn lòng những ngư dân Việt Nam hiền hoà nhưng cương quyết. Nhưng chất thải Formosa đã thành công trong việc biến những tàu thuyền vượt sóng ra khơi thành những chiếc thuyền nan lật úp, những con tàu phế thải trôi trên bờ.

"Sự cố" mất điện đầy nghi vấn

Ngày 18-06-2016 Chủ tịch Hội đồng Quản trị của Formosa gửi một công văn cho Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc. Trong công văn này có lời giải thích lý do dẫn đến chất thải độc hại ra biển là vì bị mất điện trong thời gian đầu tháng 4-2016 và hệ thống quản lý không kiểm soát được nước thải.

Lời giải thích này cho thấy:

- Hệ thống quản lý chất lượng nước thải bị “mất điện” không hoạt động nhưng nước thải vẫn đổ ra biển.

- Nước thải đổ ra biển tức là “hệ thống làm mát” (*cooling system*) có điện và hoạt động, đồng nghĩa là nhà máy có điện, đang hoạt động nên mới có nhu cầu dùng *cooling system*.

Cả nhà máy có điện, hệ thống làm mát có điện, hệ thống bơm nước thải từ nhà máy ra tận biển có điện. Chỉ có hệ thống kiểm soát và thanh lọc những chất hoá học độc hại trong nước thải là không có điện!

Rõ ràng việc xả thải độc hại ra biển là một “hành động có chủ ý” của một số người phụ trách khâu thanh lọc.

Trong văn thư của ông chủ tịch HĐQT Formosa viết rằng sự việc “mất điện” xảy ra trong “một số ngày”. Một dự án khởi sự với tổng số vốn 10,5 tỷ USD mà bộ phận thanh lọc bị

mất điện kéo dài trong “một số ngày” là điều vô lý.

Do đó, hệ thống thanh lọc vẫn chạy nhưng không lọc là có chủ ý và chủ ý đó kéo dài trong “nhiều ngày”. Chủ ý đó cũng đã gia tăng cường độ của những hoá chất độc hại trong chất thải đến mức chỉ trong vòng vài ngày có thể làm cá chết hàng loạt - một hiện tượng thường chỉ xảy ra trong một thời gian dài mới phát hiện được.

Những kẻ có chủ ý này tại Formosa Hà Tĩnh là ai?

Để trả lời câu hỏi, chúng ta cần tìm hiểu Formosa Gang Thép Hà Tĩnh là ai?

Tập đoàn Formosa và dự án gang thép Vũng Áng

Formosa Plastics Group (FPG) là một công ty Đài Loan được thành lập vào năm 1954 bởi 2 anh em Wang Yung-ching và Wang Yung-tsai. Khởi đầu là một công ty sản xuất nhựa, FPG đã trở thành một công ty đứng trong hàng 861 trên thế giới theo xếp hạng của *Forbes* vào năm 2000 (1). Năm 2007, tổng thu nhập của FPG lên đến 2000 tỷ NT, tương đương với 15.4% GDP của Đài Loan lúc ấy. Hiện nay, FPG là công ty tư nhân lớn nhất của Đài Loan.

Dự án gang thép Vũng Áng được phối hợp bởi 2 công ty Formosa và Taiwan's China Steel với cổ phần ban đầu là 95% và 5% cho mỗi công ty.

Tuy nhiên, theo báo cáo của Taipei Times thì vào tháng 9-2014 Formosa thông báo cổ phần của Formosa chỉ còn 59% sau khi mỗi 4 công ty con của Formosa hạ thấp cổ phần đầu tư từ 21.25% xuống 14.75%. (2)

Câu hỏi được đặt ra là như vậy thì 36% số vốn đầu tư mà Formosa không còn giữ nữa được chuyển nhượng sang cho China Steel hay công ty nào khác?

Vào đầu năm 2015, Taiwan's China Steel tăng cổ phần từ 5% lên 25%. (3) Như vậy còn lại 16%.

Ai là sở hữu chủ mới của 16% Formosa Hà Tĩnh? Ai là những kẻ có khả năng kiểm soát hệ thống thanh lọc chất thải tại Formosa Hà Tĩnh?

Để có thêm những dữ kiện cho câu trả lời, hãy cùng theo những con cá chết từ Vũng Áng để xuôi Bắc lẫn xuôi Nam.

Cá chết từ vũng áng sang đến sông hồ, từ trung ra bắc, từ bắc xuống nam

Hiện tượng cá chết được phát hiện vào ngày 04-04-2016 tại vùng biển Vũng Áng Hà Tĩnh bởi chất thải không thanh lọc của Formosa. Chỉ vài ngày sau thảm trạng cá chết lan qua vùng biển Quảng Bình, Quảng Trị và Huế.

Trong khi dư luận đồn mọi nghi vấn vào Formosa là nơi thải nước độc hại ra biển thì bất ngờ hiện tượng cá chết lại xảy ra ở một số sông hồ:

- Ngày 04-05-2016, cá chết hàng loạt được phát hiện ở thượng nguồn Bưởi, Thanh Hoá (4);

- Một ngày sau, 05-05-2016, xuống tận phía nam, hàng loạt cá trên sông La Ngà chết tại tỉnh Đồng Nai (5);

- Cùng ngày, 05-05-2016, 11 tấn cá bị chết trên sông Lạch Bạng, Thanh Hoá (6);

- Ngày 09-05-2016, hàng ngàn con cá nuôi lồng bè ở huyện đảo Phú Quý, Bình Thuận, bị chết (7);

- Ngày 15-05-2016, cá trên sông Bưởi tại Thanh Hoá lại một lần nữa chết hàng loạt (8);

- Ngày 17-05-2016, từ Thanh Hoá hiện tượng cá chết chạy xuống sông Hinh, Phú Yên (9);

- Ngày 17-05-2016, cá chuyển sang chết hàng loạt tại kênh Nhiều Lọc, Thị Nghè, Sài Gòn (10);

- Ngày 08-06-2016, 5 tấn cá chết được vớt lên từ hồ Hoàng Cầu, Hà Nội (11);

- Ngày 10-06-2016, cá chết hàng loạt trên sông Thương, Bắc Giang (12);

- Ngày 13-06-2016, tôm hùm chết hàng loạt ở khu vực biển xã Xuân Phương (Sông Cầu), Phú Yên (13);

Cá chết hàng loạt từ biển miền Trung, khởi đầu với những nguyên nhân do các cán bộ nhà nước tự chế như tảo nở hoa, thủy triều đỏ đã bị các lãnh đạo Formosa Hà Tĩnh cúi đầu nhận tội đánh sập.

Do đó, những lý giải nguyên nhân cá chết hàng loạt trên sông ngòi, trải dài từ Bắc xuống Nam là do thời tiết cũng bị đánh sập.

Đã có một bàn tay nào đó gây nên thảm trạng cá chết tràn lan này với 2 lý do:

1. Từ ban đầu muốn đánh lạc hướng và gây hoang mang trong dư luận đang đổ dồn về nguyên nhân gây ra cá chết tại Vũng Áng và che giấu tội phạm Formosa.

2. Nhân cơ hội tàn phá toàn bộ công nghệ thủy sản của Việt Nam bằng hiện tượng cá chết ở khắp mọi nơi.

Từ "sự cố" nước thải độc hại với liều lượng cao được cố tình tổng ra biển Đông sang đến nhiều sông hồ

trên khắp 3 miền bị bỏ độc dẫn đến câu hỏi: *Thế lực ngoại bang nào có khả năng để làm chuyện đó trên đất nước Việt Nam?*

Chuyến đi Việt Nam của Dương Khiết Trì

Vào ngày 02-06-2016 Bộ trưởng Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng tuyên bố đã tìm ra nguyên nhân cá chết (14). Tuy nhiên, mãi cho đến gần 1 tháng sau mới công bố. Tại sao?

Đúng là đảng và nhà nước cùng với Formosa có nhu cầu phải bàn thảo, dàn dựng sao cho cuộc công bố giảm thiểu những thiệt hại cho chế độ và cho Formosa. Nhưng không thể nào cần đến cả tháng, không nên kéo dài khi mà sức ép và sự phẫn nộ của dư luận quần chúng đang dưng tr�n. Phải có lý do nào khác để phải trả giá cho việc chờ đợi.

Bên cạnh đó, vào ngày 18-06-2016, Trần Nguyên Thành - chủ tịch HĐQT Formosa Hà Tĩnh - đã gửi thư cho Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc "chính thức nhận tội". Lý do gì để nhà nước CSVN phải trì hoãn thêm đến 12 ngày?

Lý do chính là chuyến đi của Dương Khiết Trì, Ủy viên Quốc vụ Trung cộng sang Việt Nam vào ngày 27-06-2016, 3 ngày trước khi nhà nước Việt Nam công bố nguyên nhân và thủ phạm cá chết.

Cuộc gặp gỡ của Dương Khiết Kỳ với lãnh đạo đảng và nhà nước, bên cạnh những ký kết về toà lãnh sự Tàu tại Đà Nẵng, bản "ghi nhớ" về biển Đông cùng với 19,5 triệu USD cho cung hữu nghị Việt-Tàu được công bố ra bên ngoài thì còn có gì khác?

Đó có thể là thái độ cần "ghi nhớ" với thủ phạm cá chết Formosa; phải trình bày như thế nào? phải chấp nhận và chốt cho xong những gì đang chưa ngã ngũ với Formosa. Và con số bồi thường 500 triệu USD.

Tại sao có con số 500 triệu USD khi mà trong một thời gian quá ngắn, không một tổ chức chuyên nghiệp nào, một quốc gia tiên tiến nào có thể định lượng được những thiệt hại về thảm họa lớn nhất trong lịch sử Việt Nam này để từ đó dẫn đến con số bồi thường? Tại sao phía đảng và nhà nước CSVN chấp nhận con số đó? Có gì bảo đảm rằng bên cạnh 500 triệu USD được công bố do Formosa bồi thường, bên cạnh 19,5 triệu USD Bắc Kinh dành cho cung hữu nghị, Dương Thiết Kỳ lại không hứa hẹn riêng tư về một con số đồ la với nhiều số không theo sau với các lãnh đạo Ba Đình?

Câu hỏi "thế lực ngoại bang nào có khả năng để tạo hiện tượng cá

chết từ biển đến sông, từ khắp Trung Nam Bắc" đã bắt đầu có hướng trả lời.

Hướng trả lời nằm ở thế lực nào có cổ phần không công bố và nhân sự trong Formosa Hà Tĩnh để lũng đoạn hệ thống thanh lọc chất thải; thế lực nào có hạ tầng cơ sở, có những đặc khu, có một lực lượng quản trị, công nhân, quân đội / tinh báo trá hình tràn lan khắp nước Việt Nam để gây nên cá chết khắp sông hồ; thế lực nào khống chế được lãnh đạo đảng CSVN và có tay sai nằm ở trong guồng máy chính trị và ngay ở thượng tầng lãnh đạo Hà Nội.

Hướng trả lời nằm ở thế lực nào hưởng lợi nhiều nhất khi ngư dân Việt Nam không còn hiện hữu đủ ở Biển Đông để bám biển như là một biểu tượng đang giữ chủ quyền, khi toàn bộ kỹ nghệ hải sản Việt Nam bị phá sản, kéo theo tình trạng tuột dốc của kỹ nghệ du lịch và thụt lùi về kinh tế.

Chúng ta cần ưu tiên tìm ra câu trả lời một cách rành mạch và logic - **ai là thủ phạm?** Cần ưu tiên để đòi hỏi minh bạch về thông tin, cụ thể những gì đã xảy ra, bao nhiêu tấn hóa học độc hại đã thải ra, tại sao cá chết ở khắp các sông hồ...

Con số 500 triệu USD - rất nhỏ và có tính toán để trở thành một cái bẫy cho dư luận Việt Nam tranh cãi và đòi hỏi thêm một vài trăm triệu khác, hay phán đoán nó được phân chia như thế nào, bao nhiêu thực sự đến tay người dân, bao nhiêu để cải thiện môi trường, bao nhiêu thì vào túi cán bộ... Chúng ta vẫn làm cho ra lẽ để người dân và đất nước Việt Nam phải được bồi thường chính đáng và công bằng, nhưng quan trọng hơn cả là phải truy ra thủ phạm.

Chúng ta cần nhớ, kẻ thù của dân tộc Việt Nam vẫn ngồi đó, rất gần và đã rất lâu. Cá chết không chỉ một lần bởi Formosa. Và người Việt không chỉ chết một lần này mà thôi. Sẽ còn nhiều cái chết "đại trà" trong tương lai khi thủ phạm vẫn ung dung ngồi đó và đi ra đi vào Ba Đình như nhà của chúng.

01.07.2016

(1) <http://www.forbes.com/companies/formosa-plastics/>. (2) <https://www.steelfirst.com/Article/3263072/Taiwan-s-Formosa-Plastics-Group-cuts-stake-in-Vietnam-mill.html>. (3) https://en.wikipedia.org/wiki/Formosa_Ha_Tinh_Steel. (4) <http://vnexpress.net/tin-tuc/thoi-su/ca-chet-hang-loat-o-thuong-nguon-song-buoi-3397712.html>. (5) <http://tuoitre.vn/tin/chinh-tri-xa-hoi/20160505/lai-chet-ca-nuoi-be-tren-song-la-ngu/1096024.html>. (6) <http://vnexpress.net/tin-tuc/thoi-su/tinh-thanh-hoa-ca-chet>

-tren-song-lach-bang-do-tau-thuyen-r
a-vao-3400418.html.(7) <http://cafef.vn/ca-chet-o-dao-phu-quy-nghi-do-thuy-trieu-do-2016051114575078.chn>. (8) <http://vnexpress.net/tin-tuc/thoi-su/ca-tren-song-buoi-tiep-tuc-chet-hang-loat-3403631.html>.(9) <http://nld.com.vn/thoi-su-trong-nuoc/phu-yen-xuat-hien-ca-chet-tren-song-hinh-20160517155029207.htm>.(10) <http://news.zing.vn/undefined/ca-chet-kenh-nhieu-loc-o-sai-gon-sang-175-post650436.html>. (11) <http://vietnamnet.vn/vn/bat-dong-san/309341/vot-khoang-5-tan-ca-chet-o-ho-hoang-cau.html>.(12) <http://infonet.vn/da-tim-ra-nguyen-nhan-ca-chet-hang-loat-tren-song-thuong-post200981.info>.(13) <http://vnexpress.net/tin-tuc/thoi-su/tom-hum-chet-hang-loat-o-phu-yen-3418833.html>.(14) <http://tuoitre.vn/tin/kinh-tri-xa-hoi/moi-truong/20160602/ba-bo-truong-tham-gia-hop-bao-quanh-vu-ca-chet/1111879.html>

không có dấu hiệu nhiễm độc hơn mức bình thường, trong khi chính quyền tỉnh Thừa Thiên nói trên đài truyền hình rằng các chất độc ammonium và chromium trong nước đã lên cao quá mức.

Một cuộc thử nghiệm nước thải có thể tìm ra các chất độc phenol, cyanide và hydroxides sắt không khó khăn lắm, một vài ngày phải thấy kết quả. Tại sao cuộc thử nghiệm của bộ Môi trường vào tháng Tư không tìm ra thủ phạm, mà phải đợi gần ba tháng mới thú nhận? Tại sao chính quyền đã biết rồi mà phải đợi ba tháng mới nói sự thật với người dân?

Bây giờ đến lượt bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà chính thức kết luận Formosa là thủ phạm. Nhưng cung cách tuyên bố kết luận này cho thấy đảng Cộng sản Việt Nam cố ý hạ thấp mức quan trọng của những thiệt hại môi trường do công ty Formosa gây ra.

quen cảnh mất điện, thành ra cái tội này càng nhỏ!

Tìm mọi cách biến thảm họa môi trường thành một chuyện nhỏ, chuyện bình thường, chính quyền Việt Cộng chỉ muốn người dân dễ dàng vui vẻ chấp nhận mấy lời xin lỗi và một món tiền đền bù thiệt hại 11,500 tỷ đồng VN, 500 triệu mỹ kim!

Những ngư dân ở Hà Tĩnh, Quảng Bình, mất nghiệp vì tai họa biển nhiễm độc, không biết một triệu mỹ kim nó lớn đến thế nào. Đồng bào không biết rằng hai ngày trước đó, công ty xe hơi Volkswagen mới chịu bồi thường cho các khách mua xe ở Mỹ và cho chính phủ Mỹ gần 15 tỷ mỹ kim, con số cao gấp 30 lần số tiền Formosa chịu bỏ ra!

Mà tội lỗi của công ty Volkswagen là cái gì? Tội làm cho máy xe VW chạy diesel của họ "biết nói dối." Một bộ phận điện tử được gắn trong máy xe biết đánh lừa cả những máy trắc nghiệm, xe thả nhiều khói nhưng vẫn thấy có vẻ thả ít khói. Đây là một tội "nói dối để bán hàng," họ phải đền bù cho khách hàng. Nhưng vì nhiều người Mỹ đã dùng loại xe biết nói dối này, cho nên Volkswagen còn bị chính phủ Mỹ kết tội làm hại cho môi trường không khí của nước Mỹ. Formosa cũng phạm cả hai loại tội đó: Thứ nhất là phạm tội với các ngư phủ Việt Nam, phạm tội với cả những người đã ăn cá không biết cá đã bị nhiễm độc. Thứ nhì là tội tàn hại môi trường biển của nước Việt Nam.

Để đền tội, hãng Volkswagen, gốc ở nước Đức, chịu mua lại tất cả những chiếc xe đã bán ở Mỹ, giá từ 12 ngàn đến 44 ngàn mỹ kim. Với những khách hàng không thích bán xe lại, công ty Đức này sẽ đứng ra thay thế máy bộ phận để cái máy xe phải "nói thật;" đồng thời, mỗi chủ xe sẽ được "bồi thường thiệt hại" bằng tiền mặt, mỗi chiếc xe đền từ năm đến mười ngàn đôla Mỹ! Đối với chính phủ Mỹ, hãng Volkswagen sẽ trả hai tỷ mỹ kim để nhà nước Mỹ cố động cho loại máy xe không phun khói, cộng với 2 tỷ 700 triệu mỹ kim để làm cho môi trường sạch hơn! Số tiền hai tỷ bảy này sẽ được phát cho các tiểu bang, họ sẽ đi mua xe mới thay thế những chiếc công xa cũ thả nhiều khói quá! Nhưng Volkswagen chưa hết nợ! Chính phủ Mỹ có thể sẽ đưa công ty này ra tòa về tội vi phạm luật lệ môi trường! Bộ Tư pháp Mỹ cũng đang nghiên cứu xem có đưa Volkswagen và các cá nhân liên hệ ra tòa về các tội hình sự hay không!

Tại sao chính quyền Mỹ gây khó khăn cho công ty Volkswagen như vậy? Bởi vì họ chịu trách nhiệm phải

FORMOSA : Đánh bùn sang ao, miệng ăn tiền ——Ngô Nhân Dụng 02-07-2016——

Gần ba tháng sau khi cá chết tràn ngập bờ biển, chính quyền cộng sản mới công bố: Công ty Formosa chịu trách nhiệm!

Ngay từ đầu, người dân Hà Tĩnh đã kết luận thủ phạm chính là nhà máy gang thép của Formosa! Một ngư dân đã nhìn thấy tận mắt ống dẫn chất thải của công ty này đổ nước đỏ lôm dướn đáy biển! Một người đã chết vì bị nhiễm độc khi lặn dưới biển gần các ống cống đó. Nhưng lúc đó, phản ứng đầu tiên của chính quyền Hà Nội là chạy tội cho thủ phạm! Ông Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng tới Hà Tĩnh còn đi thăm giao hảo với ban giám đốc Formosa mà không thèm ngó đến hàng ngàn ngư phủ mất nguồn sống!

Ngay trong tháng Tư, ba tuần lễ sau khi dân nhìn thấy tai họa, thứ trưởng bộ Tài nguyên và Môi trường trong chính phủ Hà Nội còn họp báo nói rằng: sau khi đã thử nghiệm và phân tích bằng chứng, không có gì chứng tỏ chất thải từ nhà máy của Formosa liên can đến vụ cá chết! Ông ta còn lớn giọng giải thích bằng hai nguyên nhân khác: Một là chất độc do con người thải ra (không nói những người đó là ai, nhưng Formosa đã được miễn tội rồi); hai là hiện tượng rong biển gây thủy triều đỏ (một điều bị các chuyên gia về biển gạt bỏ ngay). Ông ta còn cam kết nước biển

Từ ba tháng nay, dân VN đang chờ coi đảng CS nói gì về vụ cá chết. Hàng triệu người không dám ăn đồ biển, không dám dùng cả nước mắm, ngàn ngư dân mất công việc kiếm ăn, chất độc trong nước biển không biết còn đọng bao nhiêu năm nữa. Ai cũng sốt ruột chờ đợi kết quả cuộc điều tra dềnh dang kéo dài sẽ nói gì.

Nhưng cuộc họp báo được triệu tập trước hết là để Bộ trưởng chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng thông báo nhiều nghị định mới ban hành quy định chi tiết việc thi hành các Luật đầu tư, Luật doanh nghiệp, có hiệu lực từ đầu tháng Bảy. Thêm vào đó, các quan chức lớn mới nói đến nguyên nhân khiến cá chết bất thường ở bờ biển các tỉnh miền Trung. Chính quyền cộng sản cố ý cho thấy họ coi thảm họa môi trường chỉ là một "chuyện bình thường," không cần chú ý đặc biệt!

Hơn nữa, trước ngày các quan chức lớn họp báo, báo chí do đảng chỉ huy đã tiết lộ bức thư nhận lỗi của Formosa rồi. Dân chúng đọc trên mạng đầy đủ lá thư của Formosa, thừa nhận họ đã gây ra thảm họa cá chết. Ngày hôm sau, việc công bố kết luận của nhà nước trở thành một tin cũ, tin nhạt nhẽo, ai cũng biết rồi! Và công ty Formosa còn chạy tội, đổ lỗi chất độc được thải ra biển vì "mất điện!" Cả nước Việt Nam dân đã

bảo vệ quyền lợi của người dân. Từng người dân đi mua xe, ai bị thiệt đồng nào thì thủ phạm gây tội phải bồi thường. Và dân Mỹ bắt chính phủ của họ phải lo bảo vệ môi trường sống. Nếu người cầm quyền không làm đúng hai nhiệm vụ đó, dân Mỹ sẽ dùng lá phiếu "hỏi tội" trong mùa bầu cử tới.

So sánh với vụ Mỹ phạt Volkswagen thì ai cũng thấy chính quyền cộng sản Việt Nam rất nhân từ đối với công ty Formosa. Tại sao? Vì họ bắt cần dân. Họ không cần dân bầu lên, các quan chức đều có Đảng "cơ cấu" cho ngồi trên đầu dân mà tham nhũng. Đảng CS coi dân VN như rác, giá trị thấp hơn hơn rác rưởi nữa!

Khi công bố trách nhiệm của công ty Formosa, các quan lớn CS không hề nói đến trách nhiệm của những người trong guồng máy nhà nước đã không làm đủ bổn phận khiến tai họa xảy ra. Không một viên chức nào xin lỗi người dân Hà Tĩnh, Quảng Bình, cho tới Thừa Thiên. Không nói gì đến tội đàn áp những người đi biểu tình đòi làm sáng tỏ nguyên nhân gây tai họa. Tên thủ trưởng đã mở miệng nói dối, chạy tội cho Formosa ngay từ đầu vẫn ngồi đó.

Trên hết, cả guồng máy đầu não đảng và chính quyền Cộng sản không dám nói đến việc truy tố công ty Formosa và những cá nhân có trách nhiệm trong công ty đó đã phá hoại môi trường, vi phạm luật lệ bảo vệ môi trường. Người dân phải thấy rằng chính quyền sợ. Các thủ phạm gây ra thảm họa cá chết có thể trưng ra đủ bằng cứ chứng minh rằng tất cả những việc họ làm đều đã được chính quyền từ trên xuống dưới ký giấy chấp nhận hết, từ lâu rồi! Nếu làm dữ dằn Formosa đến chân tường, họ sẽ công bố những món tiền hối lộ từ trên xuống dưới thì biết làm sao?

Ai đã quyết định giao cho Formosa 2000 hecta đất và 1200 hecta mặt nước khiến 3,000 gia đình bị giải tỏa nhà, 15,000 ngôi mộ bị cải táng? Ai đã ưu đãi cho Formosa chỉ chịu thuế thu nhập 10% thay vì phải là 25%, và được thuê đất 70 năm thay vì tối đa là 50 năm – nhưng từ năm thứ 16 mới phải trả tiền thuê đất? Ai? Ai? Từ trên xuống dưới bao nhiêu đứa?

Hỏi tội Formosa thì há miệng mắc quai! Cho nên đảng Cộng sản Việt Nam phải ngậm miệng ăn tiền, tìm cách đánh bùn sang ao, coi như việc Formosa lên tiếng xin lỗi và "thí cho" 500 triệu đô la là xong, xí xóa hết!

Số tiền 500 triệu đô la làm được cái gì? Một tờ báo ở Sài Gòn loan tin Bộ Lao động Thương binh Xã hội đã "khẩn trương làm đề án" để giải quyết

việc làm cho 1 triệu ngư dân bốn tỉnh Miền Trung chuyển sang làm nghề khác. Mỗi người được 500 đôla, có đủ để thay đổi cuộc đời hay không? Còn việc làm sạch môi trường ven biển, lấy tiền đâu ra? Ai bồi thường cho người dân Hà Tĩnh chết vì nước biển độc? Ai bồi thường cho hai người chết vì CA đẹp biểu tình trước nhà máy Formosa hồi tháng Năm?

Dân VN không ngu. Thế nào cũng có người dám đứng lên đặt câu hỏi. Cho nên mấy bữa trước, bộ trưởng công an Tô Lâm đã ra lệnh cho lực lượng khuyến mả phải lo ngăn chặn biểu tình trong một hội nghị tại Sài Gòn có mặt từ thủ tướng tới các trùm công an 63 tỉnh và thành phố.

Khi xác định chính quyền cộng sản không đưa công ty Formosa ra tòa, Mai Tiến Dũng, bộ trưởng, chủ nhiệm VP Chính Phủ giải thích rằng "Chính phủ cũng có chính sách độ lượng, đánh kẻ chạy đi chứ không đánh kẻ chạy lại." Thế là xí xóa.

Dân Hà Nội đang chuyển tai một chuyện tiêu lâm mới. Có một anh chồng về nhà thấy một người đàn ông lạ vừa bước ra khỏi phòng tắm. Anh quát lên, hấn chạy vào phòng ngủ. Người chồng vác gậy đuổi theo, mới bước qua cửa thì bà vợ chạy ra ngăn: "Trời đất ơi! Đánh đũa chạy đi chứ ai nỡ đánh kẻ chạy lại? Anh Dũng ơi là Anh Dũng ơi!"

ĐẤT NƯỚC CỦA NHỮNG THẮNG HÈNAntoine Cuong 01-07-2016.....

Thế rồi, chuyện gì phải đến cũng đã đến. Sau hơn 3 tháng mong mỏi chờ đợi, cái kết thúc thật không nằm ngoài dự đoán và không lấy gì làm bất ngờ với nhân dân chúng tôi: 500 triệu đôla và màn kịch xin lỗi của những tên hại dân hại nước, làm giàu trên quê hương và xương máu của đồng bào Việt Nam. Còn những thắng hèn lãnh đạo thì cứ trắng tráo và lơ lửng trước những nỗi đau và mất mát của dân tộc.

Sau 3 tháng loay hoay đối phó, tìm đủ mọi phương án, huy động hơn trăm nhà khoa học trong một đất nước có hàng ngàn tiến sĩ giấy, sử dụng lực lượng vũ trang hùng hậu để uy hiếp và đe nạt dân đen, những thắng hèn trên đất nước Việt Nam cuối cùng cũng phải thừa nhận Formosa là thủ phạm gây ra thảm họa cá chết tại Miền Trung lây lan kéo dài trên cả nước. Đây là điều

mà dân đen chúng tôi đã biết lâu rồi, từ khi cá nổi lênh bênh trên biển, dạt vào trong đất liền và lên từng mâm cơm của ngư dân nghèo Việt Nam. Thủ phạm mà các thắng hèn loay hoay tìm kiếm, lơ lửng đề chứng minh thì dân chúng tôi đã biết từ khi những người thợ lặn hy sinh tính mạng mình để tìm ra cái ống xả thải của Formosa.

Vậy mà những thắng hèn như các ông phải đợi đến hơn 90 ngày mới xác minh được thủ phạm khi dân chúng tôi chỉ nhìn qua đã biết. Để rồi chiều qua, với màn kịch cúi đầu và 500 triệu đôla bỏ túi, các ông, các bà nghĩ là dân chúng tôi sẽ cho qua và Formosa vẫn tiếp tục hoạt động, xả thải làm huỷ hoại môi sinh Việt Nam ư?

500 triệu ấy có đủ để đền bù thiệt hại khi ngành thủy hải sản phải thất thu, khi hàng trăm tấn thủy hải sản xuất khẩu đi EU, Châu Úc, Châu Mỹ bị trả về?

500 triệu ấy có đủ để đền bù cho những thiệt hại của ngành du lịch Việt Nam khi du khách quốc tế ngày càng e sợ lúc đến nước này?

Và 500 triệu ấy có đủ đền bù cho những huỷ hoại về môi sinh của

Việt Nam phải gánh chịu trong những năm tháng tiếp đây mà không biết khi nào mới có thể khôi phục lại hoàn toàn?

Đau xót hơn nữa là 500 triệu ấy các ông có tính đến những thiệt hại mà ngư dân các tỉnh miền Trung bị thiệt hại hơn 3 tháng qua hay không? Trong khi ngư dân vẫn chưa dám ra biển để đánh bắt và thủy hải sản họ ăn hàng ngày, liệu có phải là những tấn hàng bị trả về vì nhiễm độc từ nước xả Formosa? Chưa kể nguồn nước và môi trường bị tàn phá, các rặng san hô ngầm đã chết và nước biển thì đã thấm đủ độ độc hại.

Hay để tôi trả lời cho những thắng hèn các ông là 500 triệu ấy chỉ để bịt mồm những tham quan như các ông có thừa quyền hành và bạo lực để đàn áp người dân hiền hòa chúng tôi!

500 triệu ấy làm gì đến được đến

500 TRIỆU MỸ KIM VÀ NỖ NHỤC LỊCH SỬ

.....*VietTuSaiGon* 01-07-2016.....

tay dân đen chúng tôi khi mà các ông cứ ra rả nói rằng đã hỗ trợ 5 triệu cho những ngư dân nghèo bị thiệt hại cách nay 3 tháng mà trên thực tế nó còn chưa đến tay họ. Các ông chỉ giỏi tuyên truyền mị dân chứ bòn rút trên xương máu đồng bào thì các ông thuộc loại có tiếng tăm trên thế giới.

Tôi thấy Formosa còn đỡ hèn hơn khi họ còn dám đứng lên nhận tội để tiếp tục mua chuộc lũ hèn nhằm phá nát, huỷ hoại môi sinh VN vì lợi nhuận, chứ những tên hèn các ông nợ dân chúng tôi một lời xin lỗi khi dám vu khống chúng tôi là “thế lực thù địch” và dám vu khống cả Trời gây thủy triều đỏ trong khi các ông không dám thừa nhận nguyên nhân cá chết tại miền Trung là do nhà máy Form. gây ra.

Đề rồi, sau khi công bố thừa nhận thủ phạm là Form., nhận đủ 500 triệu vào tay, những tên hèn lại tiếp tục sâu xé và chia chác trên sự đau khổ và đói nghèo của người dân VN. Nếu dân đen chúng tôi không làm lớn chuyện, khg xuống đường biểu tình ôn hoà thì chắc chắn các ông chẳng có được 500 triệu để chia chác. Form. vẫn còn đó, rồi một ngày xấu trời bất chợt máy phát điện bị hư tiếp, chúng lại tiếp tục xả chất độc ra để huỷ hoại VN.

500 triệu để mua sự tồn tại của một tập đoàn là kẻ thù, là thủ phạm và sẵn sàng thả độc bất kỳ lúc nào để giết hại dân tộc Việt Nam.

Thủ phạm đã nhận tội, sao những thằng hèn có đủ quyền hành trên đất nước này không đuổi cô bọn chúng ra khỏi giang sơn Việt Nam? Lấy 500 triệu xong, đuổi bọn chúng khỏi đất nước này thì may ra các ông bà còn đỡ hèn. Chứ lấy 500 triệu xong, thủ phạm vẫn cứ trơ ra như thế thì các ông bà thật quá hèn. Tội của Formosa một thì tội của những tên hèn trên đất nước này phải gấp trăm, gấp ngàn lần vì các ông bà bao che và thông đồng để huỷ hoại môi trường Việt Nam, hãm hại ngư dân VN và bán rẻ đất nước VN để lấy 500 triệu bỏ túi riêng.

Tôi nhìn thấy những ngày tháng u ám tiếp theo của dân tộc VN khi có quá nhiều thằng hèn trên đất nước này. ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Kết quả điều tra vụ hải sản chết, biến chết ở miền Trung VN được chính phủ CSVN công bố lúc 5h chiều ngày 30-06 (sau hơn hai tháng rưỡi kể từ khi xảy ra vụ cá chết) được các báo trong nước tung hê, ca ngợi. Trong đó, mức đền bù thiệt hại do Formosa chịu là 500 triệu Mk cũng được xem như một “thành quả đấu tranh” mà ngành CA CSVN đã nỗ lực cùng với nhà nước, CP và ĐCSVN mới có được. Nó xuất hiện nhan nhản trên các mặt báo. Trong khi đó, thực hư câu chuyện này ra sao và nó có đáng để được ca ngợi hay không lại là chuyện hoàn toàn khác.

Có những câu hỏi đặt ra lúc này, đó là: Vì sao phải đến ngày 30 tháng 6 mới có kết quả điều tra? Chính phủ CSVN đóng vai trò gì trong việc công bố kết quả điều tra cũng như “buộc thế” Form. đền bù 500 triệu Mk? Và con số 500 triệu Mk này có giá trị gì?

Ở câu hỏi thứ nhất, vì sao phải đến 30 tháng 6 mới có kết quả? Thực ra, kết quả điều tra này đã có trước đó từ lâu chứ không phải mới có. Bởi những kết quả điều tra độc lập có sự hỗ trợ của giới chuyên gia nước ngoài, chủ yếu là chuyên gia Mỹ đã cho kết quả hàm lượng Phenol, Cyanua và nhiều chất độc hại khác chiếm nồng độ quá mức cho phép ở ngưỡng nặng. Với kết quả này, đa số người dân Việt Nam có thể đồng ký đơn để kiện Formosa ra tòa trong nước và thậm chí tòa quốc tế.

Bên cạnh đó, có sức ép của giới khoa học Mỹ lên chính quyền Đài Loan, nhất là trong lúc nước này chuẩn bị hợp tác thử tên lửa với Mỹ tại Mỹ. Điều này buộc Đài Loan phải lên tiếng, Formosa Đài Loan phải bần tiếng cho công nhân của họ tại Việt Nam như một thông điệp nhận lỗi và củng cố niềm tin của người lao động xứ Đài Loan đang sống xa nhà.

Và đến nước này thì Formosa Hà Tĩnh không thể tiếp tục cãi chày cãi cối được nữa, họ phải nhận lỗi. Việc nhận lỗi của họ chẳng tốt đẹp gì bởi nó mang động cơ tránh tội, nhận lỗi để thoát tội. Và để được như vậy, phải có sự hợp tác của chính phủ VN, phải làm ra vẻ nguy hiểm, điều tra, công bố kết quả, tất cả là một màn kịch nhằm thăm dò thực hư kết quả độc lập. Khi kết quả độc lập từ phía nhân dân quá thuyết phục, Formosa và chính phủ Việt Nam lại diễn một màn kịch công bố kết quả điều tra để rồi “đánh kẻ chạy đi chứ không đánh người quay lại, kêu gọi nhân dân mở

lòng bao dung, độ lượng...”.

Có một điều lạ là khi kết quả điều tra chưa được công bố, chưa biết ai đúng ai sai thì hà có gì Formosa Hà Tĩnh lại phải xin lỗi, nhận lỗi? Bởi video nhóm người trong hội đồng quản trị Formosa cúi đầu xin lỗi được quay vào ngày 28 tháng 6, trước khi công bố kết quả 2 ngày. Để rồi khi công bố kết quả xong thì chính phủ CSVN lại cho phát video đó cho báo chí theo dõi, tiếp sau đó đứng ra kêu gọi nhân dân phải mở rộng lòng bao dung, tha thứ cho Form., tuyên bố sẽ không truy tố, không kiện Form.?!

Rõ ràng đây là vở kịch sau khi thấy nuốt không trôi thì đành phải chia cho người khác một miếng lấy thảo! Vì không thể tiếp tục dăm dúi, ém nhem thông tin, bởi nếu tiếp tục thì lúc đó các tổ chức quốc tế sẽ hỗ trợ cho đại đa số những ngư dân mất trắng cùng giới trí thức Việt Nam để kiện Formosa. Và khi mọi chuyện trắng đen rõ ràng, Formosa phải chịu tội, chính phủ CSVN cũng chịu liên đới. Cuối cùng thì mọi chuyện vỡ lẽ, đảng CSVN không còn chỗ để chui trước quốc dân và quốc tế.

Chính vì nhìn thấy điều này nên đảng CSVN đã buộc phải diễn một vở kịch công khai thông tin kết quả điều tra. Mà trước khi công khai kết quả thì đã có một vở kịch khác, đó là tổ chức họp mặt giữa hội đồng quản trị Formosa Hà Tĩnh với giới chức các bộ, ngành để cho họ xin lỗi, cúi đầu nhỏ nước mắt để quay phim, tuyên bố đền bù... Sau đó hai ngày (30 tháng 6), khi đã công bố kết quả thì mới đem video này ra trình chiếu trước các con mắt báo chí nhằm làm cho họ có cái để tiếp tục mị dân.

Nhưng, vấn đề cốt lõi của việc phát video vẫn nằm ở chỗ đó là cái cớ để chính phủ CSVN biện hộ cho Formosa, tha bổng cho họ cái tội mà lẽ ra chính phủ phải kiện họ ra tòa, thậm chí chính phủ và nhân dân phải đưa họ ra tòa quốc tế nếu họ không chịu nhận tội. Đàng này, với một cái cúi đầu (mà trước đó là ngông nghênh, coi thường người VN) được bảo hộ với chính phủ VN, bỏ ra 500 triệu Mk để gọi là “đền bù, hỗ trợ” cho ngư dân tái sinh sống rồi sau đó thờ phào thoát tội bởi đã có chính phủ VN che chở, đứng ra kêu gọi nhân dân hãy “mở rộng lòng vị tha, bao dung, đánh kẻ chạy đi chứ không ai đánh người chạy lại” để rồi hứa hẹn hứa cuội về việc xả thải, lại tiếp tục sản xuất... Cuối cùng thì chẳng mất gì cả.

QUÊ HƯƠNG NÀY KHÔNG PHẢI ĐỂ BÁN

.....Ns Tuấn Khanh 02-07-2016.....

Vì đầu tư tử tế thì mất gần 2,5 tỉ Mk để xử lý nước thải, bây giờ mất 500 triệu, sau đó lại hoạt động. Mà một khi biển đã chết, nồng độ độc tố đã đầy rẫy trong nước biển, tình trạng biển chết kéo dài đến 50 năm, như vậy có xả thêm vào biển thì cũng chẳng có ma nào dám lặn xuống khu vực có ống xả dưới biển mà kiểm tra. Kinh nghiệm về cái chết của các thợ lặn đã quá đủ để người ta sợ hãi, nhất là các chuyên gia VN lúc nào cũng sợ chết.

Vấn đề hiện tại, người ta bàn tán nhiều nhất lại xoay quanh chuyện chia tiền đền bù, khi ném một gói tiền lớn như vậy, chắc chắn sẽ có chuyện "quần cầu tranh thực" trong bộ máy cầm quyền từ trung ương xuống địa phương, không chừng lại trừ một khoản lớn vào tiền gạo đã cứu trợ cho ngư dân mấy tháng nay! Thêm vào đó, khi mà gói tiền này đã bị xâu xé đã đời, tả tơi theo nguyên tắc chẻ tre, tiền là một cây tre, công việc của nhà nước là chẻ nó ra và chắc chắn nhân dân sẽ nhận được một mẩu tăm, thì nó vẫn là tre đấy thôi!

Đến đây, người ta dễ dàng nhận ra rằng những gì được tung hô trên báo chí hai ngày nay về kết quả điều tra cá chết cũng như số tiền 500 triệu Mk mà CP CSVN đã buộc thế Form. phải trả cho nhân dân VN chỉ là vở kịch quá tồi, quá lộ liễu. Và con số 500 triệu Mk chẳng có giá trị gì ngoài việc làm mập thêm đám tham quan đang chễm chệ trên đầu nhân dân. Bởi nếu có trách nhiệm, ngay từ đầu, CP CSVN phải nhiệt tình hơn gấp nhiều lần trong việc điều tra, công bố kết quả, đã không cho đám quan lại thành phố Đà Nẵng cũng như nhiều nơi khác kêu gọi, cổ xúy dân ăn cá.

Và nếu thực tâm coi trọng nhân dân, chính phủ CSVN đã phải cân nhắc giá trị giữa 500 triệu Mk với thu nhập của nhân dân miền Trung trong vòng 50 năm, đến khi biển hết độc, phải cân nhắc giữa sức khỏe của người dân, tương lai của người dân cũng như môi trường sinh sống, môi trường biển quê hương....

Nếu thực sự có cân nhắc, sẽ chẳng có chính phủ nào đủ ngu ngốc để ngửa tay nhận 500 triệu Mk mà đánh đổi tất cả như vậy, bởi nó sẽ chẳng giải quyết được gì cả ngoài việc giải quyết cho những cái túi tham đang chờ chức để đớp lấy khi người ta ném tiền ra trước mặt. Nói một cách nghiêm túc là Đài Loan và Formosa đã ném thẳng 500 triệu Mỹ kim vào dân tộc VN như ném một bao ốc cho ĐCSVN ăn để rồi lại dành phần đồ vỏ cho nhân dân!

VietTuSaiGon's blog

Cuộc họp báo công bố nguyên nhân thảm họa biển Việt Nam giới thiệu rõ một màn trình diễn thô vụng. Formosa Hà Tĩnh đột nhiên trở thành trẻ nhỏ, được chính phủ Việt Nam dắt tay ra trước mọi người, quệt nước mũi, khóc và nói thuộc lòng lời xin lỗi. Ngay sau đó mức bồi thường 500 triệu USD được công bố như tiếng búa tòa.

Chưa ai kịp có ý kiến, chưa ai kịp nói những khúc mắc trong lòng mình thì vài tiếng đồng hồ sau, thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã vội vàng ra lệnh lên kế hoạch để sử dụng 500 triệu USD bồi thường. Mọi thứ bị đặt vào bối cảnh như chuyện đã rồi. Số phận con người Việt Nam, biển quê hương Việt Nam cứ như việc đã rồi.

Chưa hề có cuộc điều tra nào thật sự cho biết mức tổn hại của 250km bờ biển Việt Nam bị hủy hoại, nguy hiểm tồn đọng thế nào. Hơn một triệu người phải từ bỏ cuộc sống ổn định của mình, chuyển đổi sang nghề nghiệp khác mong sống sót, rồi sẽ phải bù đắp ra sao, và bao lâu? Lịch sử ngàn năm của một quốc gia sống với biển, thịnh vượng với biển, nay phải đành găm mặt lìa bỏ mọi thứ. Thậm chí ghê sợ hơn, là phải bỏ trống, đành buông cả một vùng quê hương mà Trung Quốc đang ngày đêm háo hức lấn chiếm. 500 triệu USD đó có nghĩa lý gì?

Vậy câu hỏi ở đây là, những nhà lãnh đạo Việt Nam hài lòng với số tiền ấy, hay nhân dân Việt Nam đồng ý với số tiền 500 triệu USD ấy? Những lời xin lỗi và con số khoán vội ấy, chắc vẫn chưa kịp tính vào 84 ngày người dân cả nước sôi sục đòi minh bạch, bị công an, thanh niên xung phong, trật tự đô thị... đánh đập, giam cầm, kết tội theo lệnh trên vì cho là bị "xúi giục". Ba tháng mà Bộ trưởng Tài nguyên Môi trường Trần Hồng Hà nói rằng ông "nặng trĩu", liệu có giải quyết được những lời nói dối thô bỉ của các cấp chính quyền đã lừa gạt nhân dân về việc biển sạch

và cá an toàn?

Hàng loạt ngôn luận lừa dối nhân dân như của Phó chủ tịch UBND Hà Tĩnh Đặng Ngọc Sơn hay của thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Võ Nhân Tuấn vẫn còn đó. Ai sẽ từ chức vì lòng tự trọng hay bị cách chức vì danh dự của đảng mà họ đang phục vụ? Nếu họ vẫn tiếp tục tại vị và phát ngôn, thì mọi điều lừa dối tráo trá ấy, là chủ trương lớn của ai?

Thật bất ngờ, không phải là Formosa Hà Tĩnh xin người VN tha thứ, mà chính phủ Việt Nam lại là phía cất tiếng kêu gọi nhân dân hãy độ lượng và tha thứ. Đại nghiệp Formosa Hà Tĩnh lại cứ như trẻ nhỏ, đáng thương đến mức chính phủ Việt Nam phải đứng sau lưng, dùng phương thức cầu bám vào lòng thương người của dân tộc Việt Nam, cố dàn xếp một thảm họa. Biết tả làm sao nhỉ? Giờ đây, những người Việt bị đẩy đến khốn cùng ấy, lại phải vượt thẳng áo rách, bị thúc đứng lên, cố mỉm cười nhân ái đến kiệt sức trên quê hương mình.

Có lẽ trong tư duy của những người lãnh đạo hiện nay, tiền là giải pháp quan trọng nhất, có thể đổi được mọi thứ. Việc đổi tương lai của người Việt bằng tiền, qua kịch bản giải quyết khủng hoảng cho Formosa, lại gợi nhớ rất nhiều về chuyện người dân bị chết nơi đồn công an, bị đánh đập vô cớ, bị nhổ vào mặt, luôn được giải quyết đơn giản bằng nụ cười thành khẩn đều giả của kẻ gây tội, và một số tiền.

Mạng người hay số phận 1 quốc gia đâu thể đổi bằng tiền như suy nghĩ của những kẻ quen thói phui tay. Tiền chỉ là đáp án của những kẻ trọc phú, lừa lọc, toa rập muốn xóa nhanh sự kiện. VN là một dân tộc có lòng tự trọng và có quốc pháp. Phương thức chọn đáp án nhanh, quy đổi đơn giản bằng tiền chính là một cách gây tổn thương cho lòng tự trọng của người Việt và sỉ nhục quốc pháp. Hãy nhớ, quê hương và tương lai dân tộc không bao giờ có thể để bị mặc cả bằng tiền!

Ông Bộ trưởng Trần Hồng Hà nói phải phải mất đến 84 ngày “đấu tranh” mới có kết quả về nguyên nhân của thảm họa. Cảm ơn ông đã gợi ý: Ai trong đất nước này là loại thể lực khiến một chính phủ phải “đấu tranh” đến suốt 84 ngày? Hóa ra, có một thủ phạm nào đó, rất ghê gớm mà chính phủ phải mất đến gần 3 tháng để vượt qua. Hôm nay Formosa Hà Tĩnh đã thú nhận và cúi đầu, thì sao thủ phạm im lặng ấy, lại vẫn nấp trong bóng tối sau cuộc “đấu tranh”?

84 ngày thật mệt mỏi của Chính phủ, nhưng rồi cũng chỉ nhằm góp chung kết quả của những người dân Việt Nam bình thường đi tìm một sự thật, về một tia sáng của công lý. 84 ngày ấy, của hàng chục triệu người Việt mất ăn mất ngủ, lo toan cho số phận của mình, của biển, của cá, của quê hương. Rất nhiều người trong đó có cả câu trả lời nhanh hơn một hệ thống có hàng chục ngàn nhà khoa học, có hàng ngàn công an, dùi cui và hàng rào kẽm gai nhưng tê liệt trước thực tế.

Những câu hỏi đặt ra trong bài viết này về cuộc họp báo, có lẽ cũng không cần lời đáp, vì ai ai cũng đã hiểu. Mọi thứ đã thành một thông điệp im lặng chuyển vào dòng máu nóng thức tỉnh của mỗi đứa con da vàng trên đất nước này.

84 ngày để có kết quả của Chính phủ – chỉ xin nhắc thêm rằng đừng quên số phận những người thợ lặn bị nhiễm độc ở Vũng Áng đã chết và đang bệnh tật. Đừng quên 155 trẻ em Đông Yên vì bị chính quyền dành đất cho Formosa mà phải thất học suốt 2 năm, bên cạnh sự đe dọa của công an. Đừng quên hàng trăm những đoàn viên thanh niên Cộng sản ngây thơ tin theo mệnh lệnh lừa dối của cấp trên để cùng nhau tắm biển vui đùa làm thí điểm. Đừng quên hàng trăm công chức, dân chúng cả tin hường ứng ăn cá để giúp chính quyền xóa một sự thật rằng họ và những người khác sẽ không có một tương lai.

Cũng đừng quên những con người âm thầm trong 84 ngày đó, cật lực đưa tin, ghi hình, chuyển cảnh báo đến cho người dân được biết về thảm họa. Họ dần dần

không vì tiền, cũng không vì bị xúi giục, bất chấp cả những nguy nan từ phía chính quyền để đưa bằng được sự thật đến cuộc sống. Chiến binh Pheidippides chạy đến thành Arena để báo tin về cuộc chiến Marathon phải vượt qua rất nhiều gian truân. Còn những con người Việt Nam nhỏ nhoi ấy thì phải vượt qua mọi thứ rình rập, thậm chí là mọi loại ngôn luận từ những kẻ thù của công lý và sự thật, như Bộ trưởng Bộ Thông tin và Truyền thông Trương Minh Tuấn, để đốt lên những ngọn đuốc giữa đêm đen.

Có một thông điệp đáng kính trọng và cao cả được đưa đến từ những con người vô danh ấy. Hãy lắng nghe từ dòng máu và nhịp tim Việt Nam đó, thông điệp được gửi đi như sấm động: Quê hương này không để bán. ●●●●●●●●●●

ĐÓNG FORMOSA HÀ TĨNH ĐỂ GIÚP DÂN, CỨU BIỂN

.....Phạm Trần 07-07-2016.....

Chưa bao giờ trong lịch sử lãnh đạo mà đảng Cộng sản Việt Nam đã đại đột và sai lầm như chịu nhận 500 triệu Mỹ kim, tương đương hơn 11.500 tỷ đồng tiền đền bù để cho Formosa thoát vạ lâu dài trong vụ cá chết và ô nhiễm môi trường biển miền Trung. Giải pháp tốt nhất bây giờ là dứt khoát đóng cửa Formosa Hà Tĩnh (TNHH gang thép Hưng Nghiệp Formosa, FHS) để giúp dân, cứu biển.

Sau đây là những lý do:

Thứ nhất, tại cuộc họp báo công bố thủ phạm làm cá chết của Formosa ngày 30-06-2016, khi trả lời câu hỏi mức đền bù 500 triệu USD dựa trên cơ sở nào, Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà nói: “Số tiền đền bù dựa trên mức độ ảnh hưởng đến cuộc sống người dân, môi trường. Còn có những tổn thương lớn hơn, ví dụ như tổn thương đến tâm lý của người dân mà chưa thể tính toán hết. Vì vậy, Formosa Hà Tĩnh sẽ phải chuyển đổi công nghệ để không bao giờ xảy ra sự cố tương tự.” (Trích Cổng thông tin Chính phủ).

Bộ trưởng Bộ Khoa học và Công nghệ Chu Ngọc Anh bổ túc nói rõ tiền này dành đền bù “*thiệt hại kinh tế cho người dân và hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp; bồi thường xử lý ô nhiễm và phục hồi môi trường biển tại 4 tỉnh miền Trung của Việt Nam.*”

Thứ hai, phía Việt Nam cho biết Tập đoàn Formosa Đài Loan hứa sẽ

làm 3 việc quan trọng:

1- “*Khắc phục triệt để các tồn tại, hạn chế của hệ thống xử lý chất thải, nước thải, hoàn thiện công nghệ sản xuất, bảo đảm xử lý triệt để các chất thải độc hại trước khi thải ra môi trường theo yêu cầu của các cơ quan quản lý nhà nước của Trung ương và tỉnh Hà Tĩnh để không tái diễn sự cố môi trường như đã xảy ra.*”

2- “*Phối hợp với các bộ, ngành của Việt Nam và các tỉnh miền Trung xây dựng các giải pháp đồng bộ để kiểm soát môi trường biển miền Trung bảo đảm phòng, chống ô nhiễm, không để xảy ra sự cố môi trường tương tự để tạo niềm tin với người dân Việt Nam và quốc tế.*”

3- “*Thực hiện đúng và đầy đủ các cam kết nói trên, không để tái diễn các hành vi vi phạm pháp luật về bảo vệ môi trường và tài nguyên nước; nếu vi phạm thì sẽ chịu các chế tài theo quy định của pháp luật VN.*”

(Theo Cổng thông tin Chính phủ).

Thứ ba, trả lời cho “*việc bảo đảm*

tính an toàn của hải sản và nước biển tại các tỉnh miền Trung hiện nay”, tin Chính phủ viết: “*Đại diện Bộ Y tế cho biết, ngay sau khi xảy ra sự cố môi trường, Bộ Y tế đã chỉ đạo các cơ quan chuyên môn, cơ quan quản lý, các sở y tế tiến hành các biện pháp cần thiết để bảo vệ sức khỏe người dân, tập trung xét nghiệm hải sản sống. Trong 3 tuần đều tiến hành các xét nghiệm hằng ngày, cập nhật thông tin cho người dân, đăng tải trên website của bộ. Tất cả thông tin về hải sản xét nghiệm đã được công bố minh bạch.*”

Tuy nhiên, ngoài đảng và nhà nước, ít có người dân nào dám tin vào lời nói của Bộ Y tế về mức độ an toàn của ngư sản và nước biển hiện nay. Bởi lẽ sự yếu kém khả năng kiểm soát an toàn thực phẩm và ô nhiễm môi trường ở Việt Nam của Bộ này trong nhiều năm qua là một bằng chứng của sự bất tín này.

Những điều hứa hẹn chấp hành của Formosa chỉ là việc làm của họ trong tương lai không ai dám bảo đảm có được hay không. Canh bạc mà đảng và nhà nước Việt Nam đang đánh cược với tập đoàn Formosa rất nguy hiểm cho môi trường vì phía Việt Nam không chủ động những việc làm của Formosa.

HIỂM HỌA LÂU DÀI

Như vậy, khi chỉ biết đánh giá “*mức độ ảnh hưởng đến cuộc sống*

người dân" ngay sau cá chết để nhận một phần của "số tiền đền bù" 500 triệu đô là sai lầm và không thực tế.

Sai lầm vì chưa có cơ quan nào của Việt Nam thực hiện cuộc điều tra đầy đủ và có chứng cứ được công bố cho dân biết về mức độ thiệt hại trước khi Chính phủ xẻ tay nhận tiền bồi thường.

Không thực tế vì nạn nhân không phải chỉ có ngư dân trong số ước khoảng trên 5 triệu người bị thiệt hại vì cá chết. Trong họ còn có những người sống nhờ vào biển làm nghề muối, mắm, nước mắm, du lịch, khách sạn, nhà hàng, trạm xăng, buôn thúng bán bưng, chạy xe ôm, nhà nông, làm vườn sống nhờ vào tôm cá và hải sản khác.

Liệu những người sống theo ngư dân và sống nhờ vào biển có được chia chác đồng nào không? Nhà nước cũng chưa cho dân biết những ai sẽ được bồi thường và mức độ bồi thường dựa trên tiêu chuẩn nào.

Chỉ biết trước ngày Formosa nhận lỗi và công bố 500 triệu dollars tiền bồi thường thì Trung ương đã cử cán bộ về 4 Tỉnh làm cuộc điều tra thẩm định mức độ thiệt hại của dân, nhưng không rõ sự đánh giá này chính xác ra sao và liệu có được sử dụng để đổi lấy 500 triệu dollars hay không?

Mọi người chỉ biết dân vùng cá chết đã khổ khó quá 3 tháng rồi. Nhiều gia đình lâm cảnh túng quẫn hiểm nghèo. Thanh niên trai tráng đã bỏ làng xóm và gia đình đi kiếm việc sống qua ngày.

Một "vùng đất chết" đã xuất hiện ở Hà Tĩnh và nhiều nơi khác nhưng không ai biết sẽ có hay không ngày hồi sinh của biển vì nhiều câu hỏi chưa được trả lời.

Câu hỏi quan trọng nhất là bằng cách nào, phải mất bao nhiêu lâu và với ngân khoản bao nhiêu mới đủ để biển miền Trung trở lại mức an toàn như trước ngày 6-4-2016, khi cá chết hàng loạt được phát giác?

Có hai luồng ý kiến của giới khoa học và chuyên môn môi trường biển trước vấn nạn này. Nhóm thứ nhất rất bi quan vì chất độc hại tụ ở đáy biển phải mất nhiều năm, có thể lên đến 50 năm, mới tan hết.

Theo ý kiến của Tiến sỹ Nguyễn Tác An - Phó Chủ tịch Hội Khoa học kỹ thuật biển Việt Nam, nguyên Viện trưởng Viện Hải dương học thì: "Chất thải chứa độc tố như phenol, xyanua kết hợp với hidroxit sắt, tạo thành một dạng phức hỗn hợp (mixel) theo dòng hải lưu lan rộng mà Formosa thải ra môi trường liệu có tự phân hủy được không, TS Nguyễn Tác An cho rằng chất độc này từ sơ cấp đã chuyển

thành thứ cấp. Chất độc sẽ kết tủa, lắng xuống đáy, tồn lưu trong trầm tích mặt đáy biển. Nó tồn tại ở đáy đến khi có dịp gì đó sẽ lại bùng lên. Những chất độc này tồn tại rất lâu, nguy hiểm, không đơn giản vài tháng vài năm là hết." (Trích báo Người Lao Động, 01-07-2016)

Người Lao Động viết tiếp: "Về cách xử lý các chất độc, TS An cho rằng nếu xử lý độc này thì lại gây hậu quả, cá lại tiếp tục chết. Khu vực chịu ảnh hưởng là cả vùng biển kéo dài từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên - Huế trong khi công nghệ xử thải này (Formosa - PV) khá mới. Do đó, rất khó phục hồi hệ sinh thái như trước đây. Riêng việc tái tạo các rạn san hô, sinh vật biển có thể làm được nhưng thời gian kéo dài, vô cùng tốn kém và đòi hỏi các chuyên gia có trình độ cao."

Theo TS An, việc cá chết chỉ là phần nổi tảng băng, điều nguy hiểm hơn chính là nền tảng sự sống, hệ sinh thái đáy bị hỏng. Điều này để lại di chứng từ 5 đến 10 năm hoặc lâu hơn nữa. Việc phục hồi lại hệ sinh thái sinh vật đáy như: cá biển, san hô, sinh vật nhỏ bé, vì sinh vật sẽ rất mất thời gian, kéo dài có thể vài chục năm. Trong khi đó, ngư dân miền Trung sinh kế chủ yếu vào tài nguyên biển mà cá đáy, sinh vật đáy, nền tảng sinh vật đáy đóng vai trò đến 90%. Kinh tế biển miền Trung bị một cú đâm rất mạnh khi người dân có nguy cơ mất sinh kế, du lịch bị ảnh hưởng..."

50 NĂM MỚI HỒI PHỤC ?

Phát biểu của Tiến sỹ Nguyễn Tác An đã biến mất trên báo Người Lao Động sau vài ngày luân lưu nhưng phía Nhà nước không có ai dám phản bác. Cả Đảng, Chính phủ và Quốc hội đều cố ý sinh hoạt bình thường như không có chuyện nan giải ở miền Trung. Ngay cả khi khai mạc Hội nghị Trung ương 3 Khóa XII ngày 4-7-2016, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng cũng không nói đến một chữ "cá chết", hay đếm xỉa gì đến thảm họa môi trường của Formosa.

Hành động đăng trí cố ý của ông Trọng không có gì mới vì chính ông đã đi thăm vùng Vũng Áng và khu nhà máy Fomosa chỉ sau vài ngày cá chết hàng loạt được phát giác hồi tháng 4-2016 mà ông cũng không nói được nửa lời an ủi dân.

Như vậy, nghi ngờ thỏa hiệp ngầm giữa nhà nước Việt Nam và Formosa Đài Loan trong vụ đền bù 500 triệu dollars nhất định phải có bàn tay của ông Trọng cũng không phải là điều oan ức.

Nhưng liệu thái độ "ngậm miệng ăn tiền Formosa" của đảng CSVN có

bị mắc hòng không?

Hãy đọc báo Tiền Phong viết ngày 04-07-2016: "Khảo sát đáy biển nhiều nơi thuộc bốn tỉnh Bắc Trung bộ sau sự cố môi trường nghiêm trọng, các nhà khoa học phát hiện hơn nửa rặng san hô ở những nơi đó đã bị chết, các loài tôm cá điển hình của vùng này cũng không còn. Họ đánh giá, phải mất khoảng 50 năm, hệ sinh thái biển ở đây mới có thể phục hồi hoàn toàn."

Nếu phải mất nửa thế kỷ để tìm lại sự sống cho cá tôm và sinh vật biển thì nhân dân miền Trung có còn biển để sống nữa không? Tương lai mù mịt này ai chịu trách nhiệm trước lịch sử, Formosa hay đảng CSVN?

Trước khi có thể mỗi người tìm được câu trả lời thì nên đọc tiếp Tiền Phong: "Từ ngày 4 đến 15-5, các nhà khoa học của Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam (được giao nhiệm vụ tìm nguyên nhân cá chết) khảo sát quần thể sinh vật cũng như rặng san hô ở Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế."

San hô chết, tôm cá vắng bóng

Tại Hà Tĩnh, các nhà khoa học khảo sát tại Mũi Ròn Mạ và Hòn Sơn Dương, nơi cách hòng xả thải của Công ty Formosa 7,5 km. Ở Mũi Ròn Mạ, hình ảnh chụp được cho thấy, nhiều tập đoàn san hô mới chết trong khoảng một tháng, san hô thưa thớt không tạo thành rạn.

Ở Hòn Sơn Dương, san hô chết khoảng 35-40%, tỷ lệ san hô còn sống dưới 10%. Cả hai điểm này vắng mặt các loại cá kinh tế có kích thước lớn hoặc nhóm cá thuộc họ cá san hô điển hình, chỉ có một vài con xuất hiện với mật độ rất thấp, kích thước cơ thể nhỏ và không có giá trị kinh tế. Đặc biệt ở Hòn Sơn Dương, không bắt gặp bất kỳ con cá nào thuộc họ cá Bống trắng - loài cá sống ở môi trường sạch.

Ở Quảng Bình, các nhà khoa học khảo sát ở cảng Hòn La, đảo Hòn Nôm (đảo Yến) ngày 7/5. Ở Hòn Nôm, san hô phân bố thưa thớt, kích thước các tập đoàn nhỏ. Có hiện tượng san hô chết rải rác. Vắng bóng các loài cá điển hình cho vùng rạn san hô. Hòn La cũng ghi nhận hiện tượng san hô chết.

Trong khi đó, tại Cửa Tùng, Quảng Trị, các nhà khoa học phát hiện loài hàu chết còn lại xác, phần thịt đã bị phân hủy, miệng bị mở. Ngoài ra, khá nhiều vỏ hàu nằm rải rác trên nền đáy. Không phát hiện thấy ấu trùng tôm hùm con ở các hốc đá, mặc dù theo ngư dân, đây là thời điểm khai thác tôm hùm con tốt nhất trong năm. Nền đáy khu vực này còn bị bao phủ bởi lớp bùn mỏng màu

vàng cho tới nâu vàng, nước biển vẫn đục nhiều.

Tại Thừa Thiên-Huế, nơi cuối cùng của dòng chảy độc tố, các nhà khoa học khảo sát ở hai địa điểm, đều ghi nhận san hô chết và rất ít gặp các loài cá kinh tế và điển hình cho sinh cảnh rạn. Đáng chú ý, trước đây, một nghiên cứu của Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam cho thấy, điểm rạn Bãi Chuối, Bắc Hải Vân của Huế từng có mật độ cá con và ấu trùng cá rất cao, là bãi đẻ chủ đạo của khu vực. Đặc biệt là họ cá Khế Carangidae (dân địa phương gọi là cá Vầu) nhưng giờ, kết quả quan trắc không bắt gặp bất kỳ con cá nào thuộc họ này nữa."

Với sự tàn phá như thế mà chỉ có 500 triệu dollars thôi sao? Ai là người của phía VN đã ngửa tay ra nhận đồng tiền nhơ bẩn này của Formosa? Dù bây giờ chưa ai biết nhưng lịch sử rồi sẽ có câu trả lời cho nhân dân miền Trung nói riêng và cả nước nói chung.

Báo Tiền Phong cho biết thêm: "Theo TS Vũ Đức Lợi, Phó Viện trưởng Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam, Phó Chủ tịch Hội đồng tìm nguyên nhân cá chết, 50% diện tích san hô khu vực biển bốn tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế đã bị phá hủy (trên tổng số 800 ha).

Theo TS Ng. Viết Vĩnh, chuyên gia về thủy sản, vùng rạn đá, san hô là nơi có chức năng tái tạo hệ sinh thái biển. Các loài cá, cua, ốc... khi sinh sản tìm về đây vì vừa có nguồn thức ăn lại có nơi trú ẩn. Nếu rạn san hô bị chết, tôm, cá, cua, ốc không còn nơi sinh sản đồng nghĩa với việc các loài hải sản sẽ không còn sinh sống ở đây, hệ sinh thái bị mất đi."

BAO GIỜ SAN HÔ KHÔI PHỤC?

Theo ước tính của TS Vũ Đức Lợi thì: "Khoảng 50 năm, các rạn san hô mới có thể phục hồi, vì đây là loài phát triển rất chậm, mỗi năm chỉ lớn lên 1-2 cm. Các nhà khoa học tính toán, trong điều kiện phát triển bình thường, phải mất khoảng 50 năm, các rạn san hô, bãi san hô mới có thể phát triển được bằng thời điểm trước khi sự cố môi trường nghiêm trọng xảy ra."

Báo chí Việt Nam cũng trích lời TS Vũ Đức Lợi phỏng định: "Khoảng cuối tháng 7, Hội đồng sẽ công bố kết quả và đây sẽ là cơ sở các nhà quản lý và khoa học trả lời khi nào biển an toàn và đưa ra các phương án khắc phục môi trường biển".

Trước mức phá hoại môi trường biển rộng lớn và nghiêm trọng của Formosa, dân chài miền Trung chỉ

biết ngửa mặt lên trời kêu than cho số phận hẩm hiu của vùng đất "cây lên sỏi đá" này.

Vậy mà 500 Đại biểu của dân trong Quốc hội vẫn có thể ngậm miệng bịt hờn được thì không phải họ là những hình nộm thì là thứ người gì sống trên đất nước Việt Nam?

Họ hãy banh tai ra mà nghe ngư dân Đặng Thành Vinh (Kỳ Ninh, Kỳ Anh, Hà Tĩnh) nói với báo Tiền Phong (04-07-2016): "Dù Formosa vô tình hay cố ý thì đất nước, người dân ven biển vẫn chịu thiệt hại, tổn thất lớn. "Chúng tôi là người sống ven biển, những người dựa vào biển để nuôi sống gia đình, thiệt hại không thể lường được".

Theo ông Vinh thì: "Từ ngày 6/4, khi xảy ra hiện tượng cá chết bất thường đến nay, không ai dám mua và ăn cá nữa. Ông điều hành một hợp tác xã kinh doanh thu mua sứa, có 15-20 hộ gia đình làm cùng. Hộ bình thường thiệt hại khoảng 100 triệu, nhà ông 200-300 triệu. Nghề đi biển tê liệt hoàn toàn."

Ông Vinh chán ngán kể tiếp: "Kể cả bây giờ được nhận đền bù từ số tiền 500 triệu USD của Formosa, cũng không thể bù đắp được mất mát lớn lao của người dân. "Họ thú nhận rồi nhưng cũng không ai dám đi biển".

Bây giờ Chính phủ cần điều động nhà khoa học, mời chuyên gia của thế giới để xác định rõ chất độc còn tác hại đến bao giờ. Phải tìm ra nguyên nhân, xem tác hại lâu dài thế nào, chứ không đi làm biển rồi, ăn cá nhớ có độc, tương lai con em mình ra sao"

Với một vùng đất không còn tương lai như miền Trung nhiễm độc như thế thì giữ Formosa Hà Tĩnh để làm gì? Tại sao không đóng quách nó đi để giúp dân và cứu biển hơn là giữ nó để hủy hoại Tổ quốc? -/-

Y hệt như vừa mới LƯỢM được món tiền lớn ở ngoài đường vậy. Cái giá của cuộc mua bán này nó quá phi lý. Quá rẻ. Đọc thấy mà buồn. Một nỗi buồn không nhỏ.

Trước tiên, đừng cho rằng tôi cuồng Mỹ bởi hầu hết các quốc gia bên Âu Châu, bên Mỹ Châu, bên Úc Châu và ngay cả một số quốc gia tiên tiến khác bên Á Châu cũng đều có luật lệ như thế cả. Đó là những luật lệ căn bản về KIẾN TỤNG và BỒI THƯỜNG cho những đại nạn lớn lao cỡ này. Mà thực ra, trong lịch sử trên thế giới, chưa từng bao giờ có một cuộc tàn phá môi sinh, trên một môi trường rộng lớn, một cách CỐ Ý VÀ TRẮNG TRỘN ĐẾN NHƯ THẾ.

Cũng cần phải nhắc lại, tôi không phải là một luật sư, tôi chưa từng đứng cãi án, mặc dù tôi đã có nhiều lần có cơ hội được ngồi ở ghế Bồi Thẩm Đoàn. Đó là một vinh dự, cũng là một trách nhiệm của một công dân. Chuyện này, có dịp tôi sẽ bàn sau. Những gì tôi viết và phân tích ở đây, chỉ dựa trên kiến thức và học hỏi của cá nhân.

Trở về vấn đề. Khi một sự kiện xảy ra mà có ảnh hưởng đến sức khỏe, đến sự an nguy, đến tính mạng, và có những mối ảnh hưởng nặng nề đến nguồn lao động, nguồn thu nhập, và nhất là trên một bình diện quá lớn với đông nạn nhân như thế, người ta cần phải có:

1. Một đội ngũ luật sư đông đảo, nhiều kiến thức, nhiều kinh nghiệm

FORMOSA những điều luật căn bản giữa kiện tụng và bồi thường —————Giao Pham 01-07-2016—————

Hai bữa nay, tôi thấy trên các mạng truyền thông, người ta phấn khởi, hồ hởi với một tin chiến thắng vĩ đại: Formosa đã nhận lỗi và hứa sẽ bồi thường 500 triệu đô la cho các nạn nhân.

Có người lại còn mạnh mẽ hô hào phải mau lẹ đúc kết hồ sơ, đề tiền đến tay nạn nhân và sổ sách phải cho minh bạch, để đừng bị thất thoát, ăn chặn, ăn bớt và chia chác.

về kiện tụng trên vấn nạn tương tự như thế này.

2. Một đội ngũ các khoa học gia, các bác sĩ, các chuyên gia nghiên cứu môi trường và những ngành nghề liên quan để có thể tham vấn, định lượng sự tổn hại.

3. Một đội ngũ các chuyên gia với nhiều kinh nghiệm về ước định sự thiệt hại cho tương lai đến những vùng bị ảnh, qua những con số tính

Vì sao Bộ luật Hình sự mới hoãn thi hành

—Ls Lê Công Định 01-07-2016—

Hôm qua lúc nghiên cứu vấn đề hoãn thi hành Bộ luật Hình sự gần đây, tôi đã phát hiện ra nguyên cơ chính của hành động vội vã triệu tập các Đại biểu Quốc hội, theo một trình tự vi hiến (về điều này tôi sẽ sớm đưa ra phân tích), nhằm biểu quyết dùng áp dụng bộ luật này ngay lập tức.

Như chúng ta đều biết, ngày hôm nay 1-7-2016 là thời điểm lẽ ra Bộ luật Hình sự ban hành năm 2015 bắt đầu có hiệu lực thi hành. Gần 100 lỗi trong bộ luật này thật ra mà nói đã được giới chuyên môn phát hiện và công bố từ lâu, nhưng không được nhà cầm quyền quan tâm và nhất là chưa thấy cần thiết phải hoãn thi hành để sửa đổi.

Vậy vì sao còn vài ngày trước 1-7-2016 bỗng dưng nhà cầm quyền cuống cuống quyết định hoãn cấp tốc việc áp dụng Bộ luật HS mới? Câu trả lời nằm ở sự kiện Formosa buộc phải thừa nhận lỗi gây ô nhiễm môi trường vào ngày được lựa chọn cẩn thận là 30-6-2016.

Theo Điều 2 của Bộ luật Hình sự mới, lần đầu tiên pháp nhân thương mại phải chịu trách nhiệm hình sự. Theo luật hiện hành thì chỉ cá nhân mới bị truy tố và trừng phạt do phạm một tội hình sự, còn pháp nhân thì không.

Theo Điều 76 của Bộ luật Hình sự mới, trong số các tội phạm mà pháp nhân thương mại phải chịu trách nhiệm hình sự có "Tội gây ô nhiễm môi trường" quy định tại Điều 235.

Điều 235 tại Khoản 5 quy định như sau về pháp nhân thương mại phạm "Tội gây ô nhiễm môi trường":

"Pháp nhân thương mại phạm tội quy định tại Điều này, thì bị phạt như sau:

a) Phạm tội thuộc trường hợp quy định tại khoản 1 Điều này, thì bị phạt tiền từ 1.000.000.000 đồng đến 5.000.000.000 đồng;

b) Phạm tội thuộc trường hợp quy định tại khoản 2 Điều này, thì bị phạt tiền từ 5.000.000.000 đến 10.000.000.000 đồng hoặc đình chỉ

hoạt động có thời hạn từ 06 tháng đến 03 năm;

c) Phạm tội thuộc trường hợp quy định tại khoản 3 Điều này, thì bị phạt tiền từ 500.000.000 đồng đến 3.000.000.000 đồng;

d) Phạm tội thuộc trường hợp quy định tại Điều 79 của Bộ luật này, thì bị đình chỉ hoạt động vĩnh viễn;

đ) Pháp nhân thương mại còn có thể bị phạt tiền từ 50 triệu đồng đến 500 triệu đồng, cấm kinh doanh, cấm hoạt động trong một số lĩnh vực nhất định từ 1 năm đến 3 năm."

Đối với hành vi phạm pháp và năng lực tài chính của Formosa, thì số tiền phạt nêu tại điều khoản trên quả thật không đáng là bao, nên cả Formosa và nhà cầm quyền Việt Nam đều không quan tâm. Tuy nhiên, Điểm (d) của Khoản 5 Điều 235 quy định khả năng Formosa bị đình chỉ hoạt động vĩnh viễn mới là điều cả đôi bên cần tránh tuyệt đối, bởi lẽ Formosa đã đầu tư quá nhiều tiền bạc vào dự án này và các quan chức VN hẳn cũng đã được đầu tư quá nhiều tiền bạc để bảo đảm Formosa không thể bị đóng cửa.

Điều 79 tại Khoản 1 quy định như sau:

"Đình chỉ hoạt động vĩnh viễn là chấm dứt hoạt động của pháp nhân thương mại trong một hoặc một số lĩnh vực mà pháp nhân thương mại phạm tội gây thiệt hại hoặc có khả năng thực tế gây thiệt hại đến tính mạng của nhiều người, gây sự cố môi trường hoặc gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội và không có khả năng khắc phục hậu quả gây ra."

Như vậy, vì biết rất rõ chính Formosa là thủ phạm gây ô nhiễm môi trường nghiêm trọng và lâu dài tại miền Trung, và cũng vì kiên quyết bảo vệ Formosa bằng mọi giá bất chấp thiệt hại mà toàn dân gánh chịu, nhà cầm quyền Việt Nam buộc lòng hoãn thi hành Bộ luật Hình sự mới một cách cuống cuống, nhằm tránh áp dụng những quy định luật pháp hoàn toàn bất lợi cho Formosa, mà nếu chúng có hiệu lực

pháp lý thì trong tư cách một chính quyền họ không thể đương nhiên miễn áp dụng đối với Formosa.

Bộ luật Hình sự hiện hành tiếc thay hoàn toàn không thể động chạm đến lợi ích và hoạt động của Formosa. Nên bộ luật này sẽ mặc nhiên tiếp tục hiệu lực thi hành (dù đã dự trù bị thay thế từ hôm nay) cho đến khi nào vụ Formosa chìm xuống hẳn nhờ số tiền 500 triệu USD được mang ra đổi chác hôm qua và chia chác ngày mai.

Một cách thẳng thắn, nhà cầm quyền VN rõ ràng ngày càng mất tính chính danh khi cố tìm cách bảo vệ một doanh nghiệp ngoại bang và không giấu diếm thái độ chống lại toàn thể nhân dân Việt Nam. Dừng thi hành vào phút cuối một bộ luật đồ sộ mà vẫn dám làm, thì còn điều gì là không thể đối với họ?

<https://www.danluan.org/>

VIỆT NAM ĐÌNH HOÃN THI HÀNH BỘ LUẬT HÌNH SỰ MỚI

Quốc hội VN đã gửi phiếu biểu quyết đến các đại biểu để hoãn thi hành Bộ Luật hình sự mới vì "90 lỗi kỹ thuật". Theo báo chí trong nước, Bộ luật được QH khóa 13 thông qua tại kỳ họp thứ 10 mới đây và có hiệu lực từ ngày 1/7 "nhưng do lỗi kỹ thuật nên có nhiều quy định chưa rõ ràng, gây khó khăn cho việc áp dụng trong thực tế".

Ước tính có 90 lỗi kỹ thuật, trong đó có hàng chục lỗi cần sửa đổi, như điều 292 quy định xử phạt với hành vi cung cấp dịch vụ trái phép trên mạng máy tính, mạng viễn thông có nêu tên một số dịch vụ khiến cộng đồng khởi nghiệp lo lắng.

Về việc hoãn này, luật sư Võ An Đôn cho biết ông cảm thấy "rất là bất ngờ": "Việc hoãn này rất là ảnh hưởng tới xã hội. Bộ luật hình sự là bộ luật đặc biệt quan trọng trong hệ thống pháp luật. Bộ luật mới bỏ nhiều tội phạm trong bộ luật cũ. Việc tạm ngưng thi hành bộ luật hình sự mới ảnh hưởng trực tiếp đến người bị tạm giữ, tạm giam cũng như luật sư bào chữa cho các bị can, bị cáo. Việc tạm ngưng phản ánh việc các nhà làm luật, ở đây là các đại biểu quốc hội quá sơ sài, không xem xét kỹ."

Quốc hội khóa 13 năm ngoái đã biểu quyết thông qua Bộ luật Hình sự 2015 ngày 27/11 với hơn 84% đại biểu tán thành. Theo đề xuất của Ủy ban Thường vụ Quốc hội, sau khi phát hiện các lỗi trên, thay vì có hiệu lực từ 1/7, Bộ luật này sẽ lùi đến 1/7/2017.

Theo VOA Tiếng Việt, 28.06.2016

HỘI NGHỊ TRUNG ƯƠNG 3: Phải đưa ngay vụ Formosa gây thảm trạng môi trường lên bàn nghị sự!Ấu Dương Thệ 05-07-2016.....

Sáng 4-7 Hội nghị trung ương (HNTU) 3 đã họp để bàn về qui chế làm việc toàn Khóa 12 (2016-21) của Bộ Chính trị, Ban Bí thư, Ban Chấp hành Trung ương, Ủy ban Kiểm tra Trung ương và qui định các công tác giám sát và kỉ luật của đảng.[1] Người đứng đầu chế độ đã chọn đúng thời điểm cho HNTU 3, để nó chỉ diễn ra vài ngày sau cuộc Họp báo ngày 30-6 công bố nguyên nhân cá chết hàng loạt với lời hứa của Ban giám đốc công ty Formosa bồi thường 11.500 tỉ đồng, tương đương 500 triệu USD. [2] Trong dịp này các cơ quan của đảng và nhà nước đã coi như là một thành công lớn. Nhờ thế Nguyễn Phú Trọng hẳn sẽ hồ hởi trước HNTU coi thắng lợi này là sự lãnh đạo của chính mình!

Chính vì thế trong chương trình làm việc 5 ngày của HNTU 3 đã không có một điểm nào nói tới thảm họa môi trường từ đầu tháng 4-2016, mặc dầu đây là thảm họa môi trường lớn nhất ở VN, gây thiệt hại sức khỏe, tài sản và môi trường sống trực tiếp cho hàng triệu người dân bốn tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế; đồng thời còn tạo những nguy hại về lâu dài về nhiều mặt cho nhân dân cả nước. Như thế rõ ràng đối với người cầm đầu chế độ, thảm họa môi trường trước sau vẫn không phải là vấn đề bận tâm lớn. Thái độ bàng quang, ngang ngược và vô cảm lần này của Nguyễn Phú Trọng giống hết thái độ ngông nghênh và lấp liếm của ông về tình hình biển Đông. Mặc dầu Bắc Kinh ngày càng công khai xâm lấn biển Đông nhưng bấy năm trước ông Trọng vẫn hô lớn *"Tình hình biển Đông không có gì mới!"*.

Chính thái độ coi thường sức khỏe, sinh mạng của hàng triệu nhân dân, nên sau khi thảm trạng môi trường làm cá chết trắng biển nhiều tỉnh miền Trung đã diễn ra gần 3 tuần, nhưng khi tới thăm Hà Tĩnh ngày 22-4 Ng. Phú Trọng đã vô cảm không thăm hỏi hàng vạn ngư dân nạn nhân do Formosa xả thải độc hại đang mất công ăn việc làm phải sống đói rách. Trong khi ấy ông Trọng lại đứng đỉnh cầm đầu phái đoàn cao cấp đảng và nhà nước đích thân thăm nhà máy Formosa ngày 22-4. Tại đây ông còn gặp Ban giám đốc của công ty Formosa (Đài Loan) và khen sự làm ăn của họ và không có lần nào ông Trọng đặt vấn đề với Ban giám đốc Formosa về việc đã gây ra thảm họa

môi trường![3] Rõ ràng Nguyễn Phú Trọng quý dollar của tư bản Formosa hơn mạng sống của nhân dân!

Mặc cho những tuyên bố tự khoe, tự bốc náo là *"làm khoa học, khách quan, bài bản, chính xác"*, trong cuộc họp báo ngày 30-6 của các Bộ trưởng, Chủ nhiệm Văn phòng chính phủ Mai Tiến Dũng, Bộ trưởng Tài nguyên-Môi trường Trần Hồng Hà, Bộ trưởng Thông tin-Truyền thông Trương Minh Tuấn, Bộ trưởng Khoa học & Công nghệ Chu Ngọc Anh và Thứ trưởng Bộ Tư pháp Đinh Trung Tụng [4] và lời cúi đầu xin lỗi của Ban giám đốc Formosa, nhưng nhiều chuyên viên và nhân sĩ, kể cả một số cán bộ trung cấp đã công khai phê bình nghiêm khắc việc làm chậm trễ và thiếu trách nhiệm của các cơ quan đảng và chính phủ trong suốt gần 3 tháng qua về nhiều mặt. Vì đúng ra sau khi thảm họa môi trường xảy ra, các cơ quan có thẩm quyền phải bắt tay điều tra ngay để tìm ra 1- Nguyên nhân. 2- Thủ phạm. 3- Mức độ thiệt hại. 4. Trách nhiệm dân sự và hình sự. 5- Bồi thường...

Tuy họ vẫn nhắc đi nhắc lại là *"ngay từ đầu, các vị lãnh đạo cao nhất của Đảng, Nhà nước đã quyết liệt chỉ đạo, tổ chức hàng chục cuộc họp, yêu cầu điều tra nhanh chóng"* [5], nhưng phải đợi tới gần ba tháng sau mới xác nhận được là, thủ phạm chính là công ty Formosa. Mặc dù ngay trong vài ngày đầu, nếu điều tra nghiêm túc thì đã biết thủ phạm là ai và từ đó khắc phục được những thiệt hại nhanh chóng hơn. Chẳng những thế, lời tuyên bố sau đây của phát ngôn viên Formosa khi đó là Chu Xuân Phàm đã gián tiếp xác nhận chính họ là thủ phạm: *"Nếu xả thải thì đương nhiên sẽ thay đổi sinh học ở đây, ở vùng biển quanh đây"; "Có khi được cái này thì phải mất cái kia chứ"; "Muốn bắt cá, bắt tôm hay nhà máy, cứ chọn đi!"* [6]. Ông ta còn hách dịch thách đố: *"Muốn bắt cá, bắt tôm hay nhà máy, cứ chọn đi. Nếu chọn cả hai thì làm thủ tướng cũng không giải quyết được"*

Nhưng ở đây Formosa không chỉ là thủ phạm duy nhất, vì nhiều cơ quan đảng và nhà nước đã cấp giấy phép đầu tư, hoạt động và kiểm soát công ty Formosa cũng đều là thủ phạm. Vì chính các cơ quan này đã lơ là và vô trách nhiệm trong các lãnh vực phụ trách, nên đã để cho Formosa làm ăn như một vua

con trong vùng. Trong cuộc họp báo ngày 30-6 các Bộ trưởng đã cố tình tránh né không làm rõ cơ quan và người phải chịu trách nhiệm để xảy ra thảm trạng môi trường làm cá chết hàng loạt trong nhiều tuần lễ. [7]

Tại cuộc họp báo trên, tuy Bộ trưởng Tài nguyên-Môi trường Trần Hồng Hà có nêu ra một số chất độc cực hại do Formosa đã thải ra biển như "phenol, xyanua"[8]. Nếu so với con số của báo Tuổi Trẻ đưa ra khoảng 45 độc tố mà Formosa đã dùng thì số này quá ít, không có tính khả tin.[9] Không những thế, ông Hà tuyệt nhiên không nói tới số lượng chất độc đã thải ra biển là bao nhiêu; số lượng đã dùng và mức độ hại trước mắt và lâu dài của từng độc tố cho con người, môi trường sinh thái trước mắt, trung hạn và dài hạn như thế nào. Đây là những yếu tố cực kì quan trọng để có thể thẩm định mức độ hại, thiệt hại sức khỏe và việc làm cho ngư dân trong vùng và nhân dân cả nước, cũng như tác hại về lâu dài cho môi trường biển VN. Trái lại các bộ trưởng chủ trì và tham gia họp báo lại đã cố tình đề cao đưa 500 triệu USD bồi thường của Formosa như là một chiến thắng lớn! Nhưng mức bồi thường có xứng đáng không hay chỉ như hạt cát trên biển, điều này tùy thuộc hoàn toàn vào những câu hỏi nòng cốt trên. Đây là chưa kể, số tiền bồi thường này trong các năm tới, Formosa sẽ khai vào phần chi để trừ thuế, vì trong các hoạt động của các công ty, các chi phí bồi thường được xếp loại là những chi phí được khai trừ thuế. Ngoài ra, mới đây công ty Formosa đã bị ghi trên danh sách "sổ đen", vì trong nhiều năm đã cố tình gian lận sổ sách để trốn thuế, có năm lên tới 4.000 tỉ đồng. [10]

Khi nói tới trách nhiệm trong việc xử lý thảm trạng môi trường do Formosa gây ra thì đúng ra trước hết phải kể tới trách nhiệm của người đứng đầu chế độ, tức là **Tổng bí thư Ng.P. Trọng**. Sau thắng lợi tại Đại hội 12 vừa qua, quyền lực của ông Trọng còn bao trùm hơn nữa. Cho nên chính cuộc thăm công ty và Ban giám đốc For-mosa ngày 22-4, gần ba tuần sau khi xảy ra thảm trạng môi trường, của người cầm đầu chế độ đã cản trở trực tiếp nghiêm trọng công việc điều tra. Vì trong chế độ toàn trị như ở VN hiện nay, sau khi Ng. Phú Trọng niêm nở gặp Ban giám đốc Formosa thì ai còn dám động vào công ty này! Cũng vào thời gian này Thủ tướng Ng.Xuân Phúc (17-4) và UV Bộ Chính trị, Thường trực Ban Bí thư Đinh Thế Huynh (23-4) [11] – được coi là người sẽ kế vị ông

Trọng— cũng đã tới Quảng Trị, nhưng cũng không thêm tới thăm các nạn nhân trong thảm trạng cá chết. Mặc dù khi ấy ngay báo chí lề đảng cũng đã báo động “*cá chết trắng biển miền Trung*”. Nhưng khi ấy các vua tập thể vẫn điếc và mù!

Chính vì thế suốt nhiều tuần lễ các cơ quan đã đổ lỗi lẫn cho nhau, ông nói gà bà nói vịt, công việc tiến hành điều tra bị tê liệt trong nhiều tuần. Trong cuộc họp báo ngày 27-4 “*chỉ diễn ra trong 6 phút*” dưới sự chủ trì của Bộ trưởng Bộ Tài nguyên—Môi trường Trần Hồng Hà, trên 200 nhà báo đã phải chờ đợi suốt nửa ngày. Nhưng cuối cùng Thứ trưởng Tài nguyên—Môi trường Võ Tuấn Nhân khẳng định “**Formosa vô can**” [12]

Chẳng những thế, Ban Bí thư, Ban Tuyên giáo Trung ương và Bộ Thông tin—Truyền thông còn ra lệnh cho các báo, đài không được đưa tin và tường thuật tình hình cá chết. Trong thời gian ấy, các cơ quan đảng và nhà nước lại còn tổ chức rùm beng cho các tuyên truyền viên và một số cán bộ ở trung ương và địa phương xuống tắm ở các vùng biển vừa xảy ra thảm trạng môi trường và ăn cá biển. Thật là vô trách nhiệm và vô lương tâm đến thế là cùng!

Tệ hại nữa là khi nhân dân, đi đầu là thanh niên, trí thức và nhiều đảng viên tiên bộ, ý thức trách nhiệm nên đã tham gia ý kiến, xuống đường lên tiếng và đòi kiểm tra (theo tiêu chí của đảng “*để dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra*”) qua các cuộc biểu tình vào ba cuối tuần từ đầu tháng 5-2016 với các khẩu hiệu “**Cá cần nước sạch, Nước cần minh bạch**” đã bị công an mật vụ chế độ toàn trị ngăn cấm, đàn áp và chụp mũ. Trong cuộc họp báo ngày 30-6, các quan chức hiện diện xác nhận Formosa là thủ phạm gây ra thảm trạng môi trường ở miền Trung, nhưng cùng lúc ấy họ lại vẫn kết án gay gắt những cuộc biểu tình của nhân dân đòi Formosa phải sớm công khai minh bạch về nguyên nhân dẫn tới thảm trạng môi trường. Điều này vừa mâu thuẫn vừa sai trái của các bộ trưởng chủ trì cuộc họp báo! Trương Minh Tuấn, Bộ trưởng 4T vẫn chụp mũ lếu láo: “*Tôi cũng nói thẳng rằng, có thể lực thù địch đã lợi dụng tình trạng cá chết này để công kích sự lãnh đạo của Đảng, sự quản lý của Nhà nước, thậm chí kích động để gây mất trật tự công cộng, gây bất an trong nhân dân.*”[13]

Các phản ứng và hành động của các người đứng đầu và các cơ quan của chế độ toàn trị sau biến cố thảm trạng môi trường ở các tỉnh miền Trung đã cho thấy rõ thái độ từ bị

động, lơ là tới tìm cách lấp liếm và bao che cho các thủ phạm (từ Formosa tới các nhân vật và cơ quan có liên đới trách nhiệm trong vụ để xảy ra thảm họa môi trường). Sau đó chuyển sang bịt miệng báo giới, rồi đàn áp, chụp mũ thanh niên và trí thức lên tiếng đòi phải điều tra nhanh, nghiêm túc và minh bạch vụ này. **Điều này cho thấy họ vẫn coi dân là thù, coi Formosa là bạn!**

Như thế cho thấy: sau khi Nguyễn Phú Trọng đưng vào vụ Formosa đã càng làm rối bầy, vì thế niềm tin vào nhóm cầm đầu chế độ toàn trị càng sa sút trong nhân dân và trong đảng. Ở đây xét 2 trường hợp: Thứ nhất, nếu Nguyễn Phú Trọng không được thông tin gì về thảm trạng môi trường do Formosa xảy ra trước đó gần ba tuần, nên ông đã đích thân tới thăm và khen ngợi Ban giám đốc công ti. Trong trường hợp này Nguyễn Phú Trọng chỉ đứng làm bù nhìn. Thứ hai, nếu ông Trọng biết rõ vụ thảm trạng môi trường lớn nhất từ trước tới nay ở VN, nhưng vẫn cầm đầu phái đoàn cao cấp đảng và nhà nước ân cần tới thăm và khen Ban giám đốc Formosa. Như thế Nguyễn Phú Trọng đã vô cảm trước hàng triệu nạn nhân, đồng thời vô trách nhiệm cùng cực trước nhân dân và đất nước. Xét cả hai trường hợp thì Nguyễn Phú Trọng hoặc chỉ làm bù nhìn, hay bắt lực và vô trách nhiệm, coi đồng dollar của tư bản hơn mạng sống của người dân! Vì vậy Nguyễn Phú Trọng không xứng đáng cầm đầu chế độ. HNTU 3 đang họp phải làm cho rõ đầu đuôi vụ này từ Ng. Phú Trọng, Ng. Xuân Phúc, Đinh Thế Huynh và nhiều người đứng đầu các cơ quan đảng và nhà nước, phải xử lý thích đáng và phải công khai minh bạch. Nếu bỏ qua hay im lặng là đồng lõa và vô cảm với hàng triệu ngư dân và nhân dân cả nước!

Can thiệp và đưng vào vụ Formosa nên Nguyễn Phú Trọng đã gây ra sai lầm tai hại và nguy hiểm. Nếu theo dõi kỹ, người ta còn thấy từ khi làm Chủ tịch Quốc hội và nhất là từ khi làm Tổng Bí thư, ông Trọng đưng vào đâu là hỏng đó. Cho rằng mình chống tham nhũng giỏi, nên Nguyễn Phú Trọng đã giựt Trưởng ban Chỉ đạo Trung ương phòng chống tham nhũng của Nguyễn Tấn Dũng. Nhưng sau trên 5 năm làm Tổng Bí thư, tình hình tham nhũng càng trở nên bất trị. Suốt trong nhiệm kỳ đầu làm Tổng bí thư, ông Trọng không dám đánh chuột vì sợ võ binh, như lời than của chính ông. Thấy đánh hổ không xong, nên sang nhiệm kỳ thứ hai, Nguyễn Phú Trọng đang đổi chiến thuật tìm cách đập ruồi. Mới đây ông đang làm

đinh đám tổ vài vụ xe công biến thành xe ông. Nhưng ông Trọng hẳn còn chưa quên, nhân vật gần ông nhất khi ông làm Bí thư thành ủy Hà nội, là Chủ tịch Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội Hoàng Văn Nghiên, sau khi về hưu đã biến nhà công thành nhà ông, chiếm biệt thự công ở số 12 Nguyễn Chế Nghĩa biết bao nhiêu năm [14], chính ông Trọng cũng lơ là và bắt lực!

Vấn đề cực kỳ quan trọng khác nằm trong thẩm quyền Tổng Bí thư, Nguyễn Phú Trọng không chỉ đưng vào nó mà còn trực tiếp chỉ đạo thực hiện, nhưng nay vấn đề này không chỉ hỏng mà còn trở nên cực kỳ nguy hiểm cho an ninh, chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của VN. Đó là hậu quả trong chính sách bang giao với Bắc Kinh. Khi làm Chủ tịch Quốc hội, Nguyễn Phú Trọng cấm không cho Quốc hội thảo luận về việc Bắc Kinh chủ trương xâm lấn và làm tình hình biển Đông căng thẳng. Không ai quên tuyên bố của Nguyễn Phú Trọng khi đó “*Tình hình biển Đông không có gì mới!*” Nguyễn Phú Trọng còn cho nhiều tướng lãnh sang Bắc Kinh ca tụng là Trung Quốc không có ý định thôn tính biển đảo của VN! Tiếp đó trong những lần thăm Bắc Kinh, Nguyễn Phú Trọng đã thỏa thuận là các tranh chấp biển đảo giữa hai nước chỉ đàm phán song phương giữa lãnh đạo hai bên! [15]

Hậu quả của chính sách vừa nhu nhược vừa sai lầm của Ng.P.Trọng ai cũng thấy rõ: Nay Bắc kinh đã xây dựng và mở rộng nhiều đảo chiếm của VN thành các căn cứ quân sự uy hiếp an ninh và chủ quyền của VN, đồng thời đe dọa an ninh hàng hải quốc tế. Bắc Kinh đang biến biển Đông thành cái hồ của họ, tự do thao diễn quân sự, cấm tàu quốc tế, giết hại ngư dân và phá hủy các tàu đánh cá của VN!

Đưng đâu hỏng đó. Đưng vào vụ Formosa đã làm tê liệt cuộc điều tra, không làm minh bạch đối với các quan chức và cơ quan chịu trách nhiệm, bao che người có tội, đàn áp người có công! Đưng vào tham nhũng nhưng Nguyễn Phú Trọng chỉ sờ bên ngoài cho nên tham nhũng mọc ra như rươi ở trong các cơ quan đảng và nhà nước từ trung ương tới cơ sở. Đưng vào bang giao với Bắc Kinh với thái độ cúi đầu, tự ti mặc cảm là nhược quốc, nên để quốc mới Bắc Kinh đã được đảng chân lân đảng đầu chiếm đất, chiếm đảo, chiếm biển, bòn rút tài nguyên và uy hiếp an ninh và chủ quyền VN. **Các sự kiện này chứng minh rõ ràng là Nguyễn Phú Trọng đưng vào đâu thì hỏng đó, càng lâu càng nguy hiểm !**

CHỌN MỘT TRONG HAI

DÂN HAY ĐẢNG CỘNG SẢN PHẢI CHẾT

.....FB Giao Pham 07-07-2016.....

Tại sao như vậy? Theo dõi đường quan lộ của Nguyễn Phú Trọng trong một phần tư thế kỷ qua cho thấy: ông là người có tham vọng quyền lực cực kỳ lớn, nhưng khả năng rất giới hạn và tư cách lại rất tồi. Chính vì thế từ khi có quyền lực lớn, Nguyễn Phú Trọng đã trở thành người tham nhũng quyền lực. Từ đó thỏa hiệp với bọn quan tham những tiền bạc, tới thờ dollar hơn sinh mạng của dân, hay cúi đầu thỏa hiệp với Bắc Kinh để củng cố quyền hành chỉ là một bước ngắn, một biện chứng tất yếu! Đỉnh cao mới nhất của sự tham quyền và lạm quyền của Nguyễn Phú Trọng là Đại hội 12 cuối tháng 1-2016. Mặc dù là người cao tuổi nhất trong số các Ủy viên trung ương, nhưng Nguyễn Phú Trọng vẫn nằng nặc đòi được xếp vào "**Trường hợp đặc biệt**" để nắm ghế Tổng Bí thư tiếp tục![16]

ĐCSVN tự nhận là đảng cầm quyền độc tôn, cho nên Ban chấp hành TW của đảng phải đưa vụ Formosa gây ra thảm trạng môi trường lớn nhất từ trước tới nay ở VN lên bàn nghị sự ngay trong HNTU 3 đang họp. Phải nêu rõ và làm minh bạch các quan chức và cơ quan nào của đảng từ TBT, Bộ Chính trị, tới các địa phương đã toa rập ngăn cản điều tra. Nếu bỏ qua và im lặng là tự làm mất tư cách cầm quyền!

Ghi chú:

- [1] Nguyễn Phú Trọng, diễn văn khai mạc HNTU 3, Công an nhân dân 4-7
[2] Video họp báo ngày 30-6: <http://tuoitre.vn/tin/chinh-tri-xa-hoi/20160630/truyen-hinh-truc-tiep-cong-bo-thu-pham-lam-ca-chet-hang-loat/1127773.html>; Vietnamnet (VNN) 30.6. [3] Cùng tác giả, "Trong khi nhân dân duyên hải miền Trung và cả nước đau buồn và cực kì uất ức trước việc cá chết hàng loạt thì tại sao Nguyễn Phú Trọng...Formosa?" <http://www.dcpt.org/thoisu/baithoisu2016/adt304.htm>
[4] Như 2. [5] Bộ trưởng Trương Minh Tuấn, VNN 30-6. [6] Chu Xuân Phàm, Tuổi Trẻ (TT) 25-4. [7] VNN 30.6. [8] Bộ trưởng Trần Hồng Hà "Tôi vừa trải qua 84 ngày căng thẳng nặng trĩu" – VNExpress 30-6. [9] TT 25-4. [10] Infonet 27-6. [11] VOV 17 và 23-4-16.
[12] Lao Động 27-4. [13] Trương Minh Tuấn, Bộ trưởng 4 T, Infonet 1-7. [14] Đất Việt, 8-12-14. [15] Cùng tác giả "Hai năm làm Tổng bí thư (1.2011–1.2013) Nguyễn Phú Trọng đang đưa chế độ và đất nước đi về đâu? Đối ngoại: Lăn lộn giữa bạn và thù" <http://www.dcpt.org/thoisu/baithoisu2013/adt1.htm>. [16] Cùng tác giả, "Ng. Ph Trọng quyết dùng cả giải pháp bạo lực...đảng"; <http://www.dcpt.org/thoisu>

/baithoisu2016/adt901.htm

Những năm gần đây, người dân Việt Nam mới chỉ hơi bắt đầu nhón nháo lên, khi hiểu ra được rằng, trong cuộc sống, người ta sống không chỉ nhờ vào ngày 3 bữa, cơm, rau, thịt, cá, rồi công ăn, việc làm, chạy chọt tiền thân là đủ, mà còn phải lo lắng về cái môi trường mà mình đang sống ở trong đó, để giữ được sự sống còn.

Qua nhiều lần thất bại, tưởng chừng tanh bành đất nước của những năm đói kém xém chết 1978-1980, qua những năm kinh tế khủng hoảng, xém tiêu 1981-1986 dưới sự chỉ đạo của những vị lãnh đạo xuất thân từ rừng Trường Sơn, đảng cộng sản mới khám phá ra rằng chủ thuyết sản xuất kinh doanh kiểu cộng sản là chỉ đi vào chỗ bế tắc. Họ chuyển hướng, bắt chước nền Kinh tế Thị trường thành công của thế giới.

Bước ngoặt của nền kinh tế ở Việt Nam bắt đầu vào đầu thập niên 1990s, sau đại hội đảng lần thứ 7, dưới sự lãnh đạo tài tình của đảng, họ đã thành công trong việc chôn tư tưởng của các quốc gia Tư bản, mang về và biến cái nền Sản xuất Kinh tế Quốc doanh Xé rào sang thành nền Kinh tế Thị trường Định hướng Xã hội Chủ nghĩa.

Như một anh nhà quê thất học từ trong rừng ra, thấy bất cứ thứ gì ở các nước tư bản cũng lạ, thì ngoài việc há mồm ra trầm trồ, liền hỏi hã bưng về áp dụng. Họ chỉ cần làm bất cứ gì để có cái mà người ta có ở ngoài mặt, mà không hiểu cái giá phải trả ở bên trong. Đó là sự phát triển Công nghệ hóa Đất nước.

Có 2 điều mà đảng cộng sản Việt Nam đã chứng minh cho ta thấy suốt thời gian 25 năm vừa qua: là họ chẳng những không có khả năng, chèo chống con thuyền đất nước, mà còn tàn phá tận diệt nó, một cách thảm hại khó cứu vãn:

1- Không có khả năng điều hành đất nước. Không có khả năng sắp xếp và quản lý hạ tầng cơ sở. Chia phe, kết đảng, giữ những chức vụ quan trọng mà không có khả năng điều hành. Tham nhũng, bòn rút của công, thâm thủng ngân sách khiến quốc gia cạn kiệt.

Không có chủ trương và kế hoạch phát triển đất nước, dẫn đến việc tàn phá tài nguyên thiên nhiên với tốc độ chóng mặt. Cho xây dựng nhà máy,

công xưởng, xí nghiệp không có hoạch định, tổ chức. Cùng một lúc du nhập vào Việt Nam những loại công nghệ có khả năng tàn phá và ô nhiễm môi trường sống một cách thảm hại, mà các quốc gia khác đã thải ra. Nói một cách khác, tha thứ rác chét người về nhà.

2- Làm việc không có trách nhiệm. Chỉ thấy cái lợi trước mắt cho cá nhân, dẫn đến việc tàn phá tài nguyên đất nước, và gây ra những vấn nạn khủng khiếp về môi trường sống.

Vấn nạn thứ nhất:

Việc chuyển sang kinh tế thị trường đã làm thay đổi toàn diện nền kinh tế của Việt Nam trong thời điểm thập niên 1990s. Nhờ vào nguồn nhân lực khổng lồ của hơn 40 triệu người trong hạn tuổi lao động, đã giúp nền kinh tế Việt Nam phát triển và gia tăng hơn 9% mỗi năm.

Tuy nhiên, thời điểm này cũng là thời điểm đồng tiền làm các vị ấy lóa mắt, nạn phân hóa xã hội và tham nhũng cũng gia tăng khốc liệt, làm chậm lại sự phát triển của đất nước một cách đáng ngại. Nổi tiếng trong thời điểm này là 2 vụ án: vụ án Năm Cam, qua việc dùng tiền để mua chuộc các mối quan hệ, với các quan chức cơ quan công an, kiểm sát và cả văn phòng chính phủ, và sau đó vài năm là vụ án EPCO Tăng Minh Phụng.

Giai đoạn 2006-2011, khi Nguyễn Tấn Dũng lên thay Phan Văn Khải làm Thủ tướng, là thời kỳ chính quyền cộng sản làm tan nát tất cả cái nền móng, đáng lý ra phải được bồi đắp cẩn thận cho con đường dài phát triển đất nước trước mắt. Thì trái lại, đây lại là cái thời điểm mà tất cả những sai lầm đều gây ra, từ ngay trong guồng máy lãnh đạo, những người có trách nhiệm leo lái con thuyền đất nước.

Ngay sau khi dành được ghế Thủ tướng, ông ta và bè đảng đã mau mắn chớp lấy thời cơ, thu tóm quyền lực, gom góp, tích trữ tiền bạc, qua những việc làm ăn phi pháp, bằng cách sắp xếp vào hàng ngũ điều hành với những phần tử ngu dốt, qua việc chạy chọt, bao che, phe đảng, và mua chức vị.

Những con người đó nắm trong tay những vị trí, những vai trò hết sức quan trọng, mà không có một chút gì

hiểu biết, kiến thức, hoặc kinh nghiệm lèo lái, ngoài việc thuê lái và vợ vét tối đa cho cá nhân họ và gia đình họ. Nói tóm lại, họ chưa nhận được bất thì đã nhận xong buổi. Họ bóc quá ngắn nhưng lại cần quá dài.

Đây là thời điểm mà Nguyễn Tấn Dũng và gia đình ông ta đã tước đoạt đi không biết bao nhiêu là tài sản, tài nguyên của đất nước. Thêm vào đó, phe đảng của ông ta, nhất là những người nắm giữ quyền lực trong thời điểm này, cũng gom góp, thuê về không kém. Điển hình là sự thất bại của việc thành lập ít nhất là 13 Tập đoàn Nhà nước có số vốn bạc nghìn nghìn tỷ, cũng như thua lỗ hàng nghìn nghìn tỷ như:

- 1- Tập đoàn Bưu chính viễn thông Việt Nam
- 2- Tập đoàn Công nghiệp than-khoáng sản Việt Nam
- 3- Tập đoàn Tài chính-bảo hiểm Bảo Việt
- 4- Tập đoàn Dệt may Việt Nam
- 5- Tập đoàn Công nghiệp cao su Việt Nam
- 6- Tập đoàn Công nghiệp tàu thủy Việt Nam Vinashine, Vinalines
- 7- Tập đoàn Điện lực Việt Nam
- 8- Tập đoàn Dầu khí quốc gia Việt Nam
- 9- Tập đoàn Viễn thông quân đội
- 10- Tập đoàn Công nghiệp hóa chất Việt Nam
- 11- Tập đoàn phát triển nhà và đô thị Việt Nam
- 12- Tập đoàn Công nghiệp xây dựng Việt Nam
- 13- Tập đoàn Xăng dầu Việt Nam

Đó là chưa kể đến vụ án liên quan đến bộ giao thông vận tải, vụ án PMU-18 mất sơ sơ vài triệu đô. Sau này, những vụ án thất thoát hàng triệu đô trở thành chuyện nhỏ, kể ra không hết.

Thời điểm này cũng là lúc nền kinh tế Việt Nam đi xuống dốc, với những cuộc khủng hoảng gây ra do những thất thoát lớn của các Tập đoàn Quốc doanh mà ông Dũng cho triển khai. Cộng vào đó là nạn lạm phát, tệ nạn thiếu hụt ngân sách, dẫn đến việc chính phủ cho tung ra gói kích cầu có giá trị 160 ngàn tỷ, tương đương với 9 tỷ đôla và biện pháp 3 lần phá giá đồng bạc Việt Nam.

Giai đoạn 2011-2016, nhiệm kỳ thứ 2 của ông Nguyễn Tấn Dũng. Thời kỳ lạm phát tăng vọt và đây cũng là thời điểm mà nợ xấu ngân hàng gia tăng ở mức báo động, đi đến việc Bất động sản và Chứng khoán suy thoái trầm trọng, dẫn đến việc nhiều doanh nghiệp phải phá sản. Kể từ đó, để guồng máy chính quyền tiếp tục hoạt động, ông Dũng

đã nhiều lần vay tiền từ các quỹ tiền tệ thế giới, dẫn đến hệ lụy nợ công tăng lên vượt mức và không còn cách cứu vãn, vì tiền lời tăng quá nhanh.

Vấn nạn thứ hai:

Tàn phá tài nguyên đất nước, bởi lòng tham lam ích kỷ cá nhân. Mạnh ai nấy vợ vét, càng nhanh càng nhiều càng tốt, một cách vô tổ chức, vô trách nhiệm và vô kỷ luật, trong việc khai thác lâm sản, quặng mỏ thiên nhiên, các dự án xây cất hàng nghìn tỷ qua tay các công ty của Trung Quốc.

Hủy hoại môi trường khắp nơi, từ Nam ra Bắc qua việc ký kết bừa bãi, cho phép các cơ sở, nhà máy, xí nghiệp hoạt động, không qua bất kỳ cơ sở giám định khoa học thực thụ nào, ngoài những lời hứa suông và số tiền được đẩy dưới gầm bàn, dẫn đến cái kết quả thê thảm là, các vụ:

- Vedan,
- Bệnh viện Tai mũi họng Quận 3,
- Công ty TNHH Công nghiệp thương mại Gò Sao,
- Công ty sản xuất giấy Á Châu,
- Tổng Công ty Việt Thắng,
- Công ty Cổ phần quốc tế và Nhà máy thời trang Phong Phú,
- Công ty Cổ phần Đầu tư phát triển quốc tế Thắng Lợi,
- Công ty TNHH Việt Nam Samho,
- Công ty TNHH Thực phẩm Việt Tường,
- Cơ sở Giết mổ gia súc - Trung tâm Quận 12,
- Công ty TNHH Giấy Đồng Lợi,
- Công ty Cổ phần Nam Việt,
- Công ty TNHH Nahal Vina,
- Công ty TNHH Altamode Việt Nam,
- Công ty giấy Xuân Đức Quận 9,
- Công ty Thuộc da Hào Dương huyện Nhà Bè,
- Nông trường Hàm Nghi (thuộc Công ty cao su Hà Tĩnh),
- Công ty giấy Lửa Việt ở Phú Thọ,
- Và chưa kể đến các công ty thủy điện cũng như các cơ sở nhuộm ở khắp nơi trên đất nước.

Xin tạm dừng ở đây vì nếu phải liệt kê ra hết ở đây, tôi cần phải có thêm 6 giờ đồng hồ, đọc danh sách và 30 trang đánh máy nữa mới đủ.

Chỉ nói tới một con số đáng sợ là, trong năm 2014, tức là cách đây đã 2 năm, cả nước đã "phát hiện và xử phạt" hơn 500 cơ sở gây ô nhiễm môi trường. Đó là chưa kể đến biết bao nhiêu doanh nghiệp, đã xả thải độc hại ra khắp các nguồn nước, trong khi "chưa được cấp phép" hoạt động.

Trong các đại nạn ô nhiễm kể trên, có một đại nạn đã dần dà được trôi vào quên lãng và ít khi "bị nhắc

tới", đó là Bô-xít ở Tây Nguyên, với các độc chất vẫn tràn lan ra ngoài môi trường sau các trận mưa.

Còn lại là cái đại nạn mới đây nhất ở Formosa Vũng Áng. Theo dự kiến của tôi, thì chắc chắn nó sẽ được chìm vào trong quên lãng trước cuối năm nay.

Bởi một khi chẳng sinh vật nào ở trong vùng biển 4 tỉnh miền Trung đó còn sống để mà chết, nhắc nhở cho người dân về sự hiện hữu của các độc chất vẫn còn đang hoành hành ở đó, thì người dân chẳng còn lý do gì để mà phải "nhọc công theo dõi".

Nói tóm lại, rừng đã chết, đồng bằng sông Cửu Long đã chết, cá đã chết, biển đã chết, không khí hít thở cũng đang giãy chết. Giờ đây chỉ còn lại con người, những sinh vật sau cùng còn sót lại trên đất nước Việt Nam, mà tôi dám chắc chắn và đau lòng thốt lên rằng: SẼ CÒN SỐNG ĐƯỢC BAO LÂU NỮA ?

Vậy thì còn hy vọng gì ở cái đảng cộng sản này ? Đất nước tan tác, đã và đang chết dần chết mòn trong tay những nhà cầm quyền này. Nhất là càng ngày lại càng tan nát mãi hơn lên. Chẳng còn lối thoát nào ngoài một lối duy nhất:

CHỌN MỘT TRONG HAI: DÂN HAY ĐẢNG CỘNG SẢN PHẢI CHẾT ?

Link:

<https://www.youtube.com/watch?v=AnysoHbZtog>

Đảng bỏ cạp:

Link:

<https://www.youtube.com/watch?v=xiJeWvEY5E>

Cá chết

Link:

<https://www.youtube.com/watch?v=h6fQ3wR7MOo>

KỊCH BẢN CƯỚP VÀNG... ĐỂ TRẢ NỢ CÔNG

Trần Nhật Phong 07-07-2016

Bối cảnh

Với mô hình được gọi là "kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa" Việt Nam đã không được quốc tế thừa nhận là một nền kinh tế tự do, các mặt hàng xuất cảng đều bị những thị trường lớn của thế giới như Hoa Kỳ, Âu Châu giới hạn vì nhiều lý do (mặt hàng yếu kém phẩm chất, giới lao động bị bóc lột vì điều kiện lao động tệ hại, thiếu an toàn hay thiếu minh bạch cạnh tranh vì có sự hỗ trợ ngầm của chính phủ v.v...).

Trong mấy năm qua, chủ yếu mặt hàng xuất cảng là nông, hải sản, dầu khí và dệt may là chính, hầu như Việt Nam không có mặt hàng nào khác ngoại trừ gia công cho một số công ty về thiết bị điện tử, tuy nhiên dường như duy nhất chỉ có Samsung và hãng giày Nike nhờ được ưu đãi tối đa nên mới có đầu tiên chính thức, còn lại hầu như các đại công ty lớn của Nhật Bản, Hoa Kỳ, Âu Châu đều không muốn đầu tư tại Việt Nam trong lãnh vực gia công, vì nhân công rẻ mạt, nhưng tay nghề yếu kém, thiếu an toàn và môi trường lao động thiếu minh bạch, đầy bất an.

Cho đến thời điểm hiện tại, Quota hàng dệt may đã bị chậm lại và bị giới hạn, do Việt Nam vẫn chưa đáp ứng được các đòi hỏi khắt khe của cộng đồng quốc tế về qui định quyền lợi của người lao động, không có công đoàn độc lập giám sát giới chủ nhân.

Dầu khí xuất cảng thì thua lỗ hoàn toàn, nay lại bị ảnh hưởng nặng nề khi giá dầu thô thế giới xuống thấp.

Nông sản và hải sản thì càng bị giới hạn nhiều hơn, một phần do "dốt nát" quản lý về hiểu biết luật cạnh tranh của cộng đồng quốc tế, khiến ngư dân và nông dân bị thiệt thòi, một phần do yếu kém và tham nhũng trong quản lý môi trường, khiến cho môi trường nông sản lẫn hải sản bị nhiễm độc, bị ô nhiễm, Việt Nam đang phải đương đầu với nguy cơ bị ngăn chặn xuất cảng

sang các quốc gia khác về những mặt hàng nông, hải sản.

Kỹ nghệ du lịch vốn đã bị chậm lại từ vài năm nay, một phần do khí hậu bị ô nhiễm nặng nề, một phần do giáo dục yếu kém, dẫn đến tình trạng thiếu an toàn như "cướp bóc", "chặt chém", ăn gian nói dối với du khách, hàng triệu du khách đã lắt léo từ chối đến Việt Nam lần thứ hai; cho đến hiện tại khách du lịch tại Việt Nam hầu hết chỉ là khách đến từ... Trung Quốc. Các du khách tỏ ra thích thú với Lào nhiều hơn vì môi trường vẫn còn thiên nhiên, con người ít lươn lẹo hơn so với những người Việt được đào tạo dưới mái trường "xã hội chủ nghĩa".

Do đó nguồn thu chính của chính phủ hiện nay là hàng trăm loại thuế đánh vào người dân lẫn các loại "phí" trên trời dưới đất, bao gồm luôn các "phí" BOT, "phí" học đường, "phí" y tế, rồi giá điện, giá xăng dầu mỗi thứ đều tăng lên để bù lấp những lỗ hổng nguồn vốn.

Tuy nhiên các loại thuế và "phí" vẫn chưa thấm vào đâu so với nợ công hiện nay. Theo báo chính thức trong nước thì nợ công lên đến 86 tỷ Mỹ kim, chiếm hơn 62%, so với qui định tối đa của quốc hội là 64%. Tuy nhiên theo ghi nhận thực tế của các nhà quan sát quốc tế, thì nợ công của Việt Nam đã vượt trội hơn con số này nhiều lần.

Định kỳ đáo hạn các món nợ công đã tới, thu nhập xuất cảng lại không được bao nhiêu, tương lai kinh tế hoàn toàn phụ thuộc vào kỳ vọng gia nhập TPP, ngay cả chính phủ cũng không có một giải pháp nào khác để thúc đẩy nguồn thu ngoại trừ những nhắm vào túi tiền của dân chúng. Do đó việc tìm cách moi tiền từ túi của dân sẽ là mục tiêu trong những tháng ngày sắp tới mà chính phủ Việt Nam sẽ làm để thu gom tiền trả các món nợ công đáo hạn, nếu không họ sẽ đương đầu với tình trạng vỡ nợ, dẫn đến bất ổn xã hội và có thể... thay đổi cả thể chế cai trị.

Kịch bản đầu tiên

Đó chính là sử dụng các cơ quan

truyền thông, kể cả bộ công an với những tin tức ngôn ngữ mang đầy tin đe dọa về sự nguy hiểm khi người dân chứa vàng trong nhà mà không ký gởi ở các ngân hàng nhà nước, giới truyền thông được "lệnh" định hướng từ ban tuyên giáo tha hồ vẽ ra những nguy hiểm, những bất cập khi người dân lưu trữ vàng (một truyền thống lâu đời), với sự hỗ trợ của bộ công an, luôn đưa nhiều thông tin nhà này bị cướp, nhà kia bị trộm đột nhập, dẫn đến tình trạng người dân sợ hãi và cuối cùng có thể sẽ "ói" vàng ra ký gởi vào các ngân hàng.

Kịch bản số hai

Khi truyền thông và công an tỏ ra bất lực không thể khiến người dân sợ hãi mang vàng ra ký gởi ở các ngân hàng, bước kế tiếp có thể chính phủ sẽ buộc các ban ngành từ bộ tài chánh, bộ công an, bộ kinh tế và ủy ban kiểm soát vàng và ngoại tệ ra qui định, buộc các cuộc trao đổi buôn bán vàng phải báo cáo danh sách những người mua vàng lưu trữ, trên danh nghĩa là "ngăn chặn dòng chảy vàng lậu" nhưng trên thực tế là buộc các tiệm buôn bán vàng phải cung cấp danh sách khách hàng nào mua vàng, để các ban ngành khách có thể cử người đến khuyến dụ, đe dọa buộc người mua vàng lưu trữ phải ký gởi trong các ngân hàng.

Kịch bản số ba

Nếu hai kịch bản trên không thành công, thì chính phủ Việt Nam với quốc hội bù nhìn, chắc chắn tỏ ra cứng rắn hơn, sẽ bắt đầu đưa ra những dự luật mới, theo đó qui định các công dân Việt Nam không được phép lưu trữ số lượng vàng quá giới hạn cho phép (ví dụ một đầu người trên 18 tuổi chỉ được sở hữu tối đa là một lượng vàng), và đòi hỏi vàng phải được ký gởi vào các ngân hàng nhà nước để "kiểm soát thị trường vàng lậu đen".

Mạnh bạo hơn có thể sẽ đưa đến tình trạng không cho phép công dân Việt Nam được sở hữu vàng, Mỹ kim hay ngoại tệ, và sẽ nhân danh "yêu nước" để buộc mọi công dân phải mua bán trao đổi bằng tiền Việt Nam. Đến kịch bản này sẽ có nhiều trường hợp bị báo chí lên án

là "kẻ phản quốc", "kẻ phản động" hay là "tay sai của thế lực thù địch" khi sở hữu vàng... bất hợp pháp.

Kịch bản sau cùng

Ra luật lệ cho phép công an, an ninh và "Thanh Niên Xung Phong" được quyền xông thẳng vào nhà dân khám xét nếu tình nghi nhà dân có... chứa vàng bất hợp pháp; không chỉ là vàng, mà các loại ngoại tệ cũng có thể bị khép tội "làm sai qui định của nhà nước về sở hữu vàng, ngoại tệ bất hợp pháp."

Cấp bằng khen công dân tốt cho những công dân nào "kịp thời" khai báo những kẻ chứa vàng hay ngoại tệ bất hợp pháp, tương thưởng cho những "chiến sĩ công an" nào có công "phá án".

Kết luận

Quản lý đất nước trong thể chế độc tài và độc đảng, những kẻ lãnh đạo tha hồ thao túng theo ý họ nếu không có lực lượng đối lập phản biện, và người dân, nếu chấp nhận sống trong xã hội đó, thì không chỉ bản thân họ, mà con cháu của họ sẽ vĩnh viễn không ngóc đầu lên nổi, các thế hệ của họ chỉ là nô lệ, tội mọi trên ngay chính đất nước mà họ gọi là "tổ quốc thân yêu".

danlambaovn.blogspot.com

Chí Minh đã cướp chính quyền. Họ tự hào dùng chữ "cướp". Cướp xong chính quyền, họ bắt đầu một âm mưu cướp tài sản của người dân dưới chiêu bài "cải tạo công thương nghiệp". Đến sau 1975, họ lại chiếm miền nam và cũng dưới chiêu bài "cải tạo" họ tiếp tục cướp nhà cửa và tài sản của người miền nam. Dưới chiêu bài cải tạo, họ đã cướp không biết bao nhiêu tiền của của người dân. Họ cướp luôn 16 tấn vàng để trả nợ chiến tranh cho các ông chủ Nga Tàu.

Khi nền kinh tế gần sụp đổ, họ lên kế hoạch cướp vàng và tài sản của dân. Cho đến khi kinh tế tương đối ổn định, cũng những con người đó lại lên kế hoạch cướp đất của dân. Họ không chỉ cướp tài sản của dân, họ còn xua đẩy hàng vạn người dân đến vùng sâu vùng xa để đày đọa cho đến chết. Đến nay chỉ có Việt Nam mới có hiện tượng oái oăm "dân oan". Họ nặn ra thị trường chứng khoán và bằng cách móc nối nội bộ với nhau để cướp tiền người dân. Họ đua nhau lập ra những tập đoàn kinh tế như là "nhóm lợi ích" và thông đồng với nhau khai thác khoáng sản và tài nguyên thiên nhiên, rồi chia chác nhau lợi tức. Họ đi vay nợ từ các tổ

phải hỏi "tại sao chúng cướp của như vậy mà chẳng ai làm gì chúng thì tại sao chúng ta không cướp"? Nếu kết tội thì phải kết tội cái hệ thống, cái chế độ đã làm cho người dân phải trộm cướp. Người dân trộm cướp là thụ động. Kẻ tạo ra cái chế độ cướp là chủ động.

Nhưng điều đáng nói là sự khác biệt về bản án dành cho kẻ cướp chủ động và kẻ cướp thụ động. Người dân đói khát mà "ăn cướp" thì vào tù. Giật 3 ổ bánh mì giá 45000 đồng mà phải đối diện với án tù 3-10 năm. Đây không phải là trường hợp duy nhất vì trong thời gian qua đã có nhiều trường hợp vô lý như thế:

- 3 nông dân ăn trộm 2 con vịt bị án tù tổng cộng 13 năm.
- một nông dân trộm một con trâu lãnh án 14 năm tù.
- một phụ nữ Sài Gòn tát vào cái nón cối của viên công an lãnh án tù 9 tháng.
- ông Huỳnh Văn Nén bị công an nguy tạo bằng chứng cướp tài sản phải lãnh án gần 18 năm tù.

Chắc chắn còn nhiều bản án vô lý khác nữa mà chúng ta sẽ không biết hết do chưa lên mặt báo. Có nơi nào trên trái đất này có một loại công lý rừng rú như thế không? E rằng chỉ có Việt Nam cộng sản!

Việt Nam cộng sản đã, đang và sẽ không có công lý. Điều này không quá khó hiểu. Người ta nói rằng Việt Nam là một chế độ công an trị. Không sai nhưng chưa đủ. Việt Nam là một chế độ đảng trị và công an trị. Tất cả những hoạt động xã hội đều bị đảng cộng sản nắm lấy và điều khiển thì người dân không thể có công lý. Trong cái chế độ rừng rú và quái đản đó, không có luật pháp đúng nghĩa, không có tòa án đúng nghĩa. Phải khẳng định như thế để không lầm lẫn.

Người cộng sản rất ghét luật pháp. Khi người cộng sản và Hồ Chí Minh cướp được chính quyền, họ làm gì trước tiên? Xin thưa họ đóng cửa trường Luật Hà Nội. Khi chiếm miền nam, việc đầu tiên người cộng sản làm cũng là đóng cửa trường Luật Sài Gòn. Người cộng sản ghét luật pháp không phải vì họ xem đó là một đặc điểm "tư

CÔNG LÝ CỦA KẺ CƯỚP

D.L.V. (Danlambao) 09-07-2016

Báo VNExpress dưới tiêu đề "Cướp ổ bánh mì lúc đói, hai thiếu niên đối diện án tù" làm cho người bàng quan nhất cũng phải đọc cho biết. Hai thanh niên ở Thủ Đức vì đói quá nên liều giật hai ổ bánh mì và một bọc chuối sấy cùng lon nước, tổng cộng giá 45000 đồng. Vậy mà hai thanh niên này đang đối diện với cái án 3-10 năm tù vì tội danh "cướp tài sản". Bản tin làm chúng ta suy tưởng đến bản chất cướp của chế độ nhưng những kẻ cướp đó vẫn còn đang cười đầu cười cổ người dân mà còn đặt ra... công lý. Công lý của kẻ cướp.

Những kẻ cướp đó chẳng ai khác hơn là người cộng sản, chủ yếu là cộng sản bắc Việt. Từ năm 1945, cộng sản dưới sự cầm đầu của Hồ

chức quốc tế rồi cướp một phần tiền đó, để rồi bắt người dân phải è cổ ra trả nợ cho họ. Tất cả đều là cướp!

Có thể nói rằng suốt chiều dài cai trị đất nước, tính từ ngày người cộng sản cướp chính quyền năm 1945 đến nay, các cán bộ cộng sản chỉ hành nghề cướp. Cướp có bài bản và có hệ thống. Cán bộ cao cấp cướp nhiều, cán bộ cấp thấp cướp ít. Tất cả đều là ăn cướp!

Một chế độ mà cán bộ đua nhau vơ vét tài nguyên thiên nhiên và ăn cướp tài sản của dân thì đừng trách tại sao người dân phải nghèo đói. Để tồn tại thì người nghèo đói phải ăn trộm, phải cướp giật. Xu hướng người nghèo phải dùng đến trộm cắp để sống chỉ là hậu quả của một chế độ ăn cướp. Người nghèo khó

sản" mà vì họ biết luật pháp làm cho những việc làm của họ phi pháp. Quả thật, hành động cướp đất, cướp tài sản, cướp tài nguyên dù dưới hình thức nào cũng là phi pháp dưới ánh sáng luật pháp. Vì thế người cộng sản có lý do rất chính đáng để ghét luật pháp. Đến khi họ cần hội nhập quốc tế để xin tiền, họ phải nặn ra những trường luật và cũng giả bộ đào tạo luật sư. Nhưng luật sư trong chế độ CSVN rất khác với luật sư trong chế độ pháp trị.

Một chế độ đảng trị và công an trị thì không thể có công lý. Cái "công lý" dưới cái nhìn của người cộng sản là loại công lý độc tài, là công lý cá nhân. Không phải ngẫu nhiên mà viên cán bộ Lê Đức Thọ tuyên bố rằng "Luật là tao, tao là luật"! Câu nói của tên đồ tể chính trị Lê Đức Thọ không phải đơn giản là ngẫu hứng mà phản ánh một thực tế. Thọ nắm quyền tổ chức và đó chính là "luật" của cộng sản.

Thực tế trong chế độ cộng sản, luật pháp và công lý chỉ là chủ kiến của vài cá nhân chớp bu. Chúng ta đã thấy những phiên tòa dành cho các nhân vật bất đồng chính kiến như Trần Huỳnh Duy Thức, Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Phương Uyên, LM Nguyễn Văn Lý... tất cả đều được dàn xếp từ hậu trường bởi những người giấu mặt. Những viên thẩm phán, chánh án tòa chỉ là những con vẹt nhận lệnh từ những kẻ giấu mặt, nên họ không dám nói gì khác. Trong chế độ cộng sản không có chánh án, không có thẩm phán, thậm chí không có luật sư đúng nghĩa vì họ chỉ là những bộ phận của bộ máy đảng trị.

Những kẻ ăn cướp mang cái mác cộng sản đó sống nhõn nhõn trong xã hội. Họ là những viên bộ trưởng, tướng tá ở Ba Đình. Họ là những viên cán bộ mang danh "bí thư", "chủ tịch", "giám đốc" có mặt trên mọi hàng cùng ngõ hẻm. Có người trộm cắp mà còn lên chức như Nguyễn Chí Vịnh nay mang hàm "thượng tướng"! Những kẻ cướp chủ động họ đi xe hơi nhập hiệu Lexus, BMW, Mercedes, Bentley. Họ đi máy bay hạng nhất, hạng thương gia. Họ xâu xé nhau chiếm lấy những vùng đất đắt giá nhất, đẹp

nhất ven biển, ven rừng trên mọi miền đất nước. Họ đua nhau xây lâu đài bên cạnh những mái tranh xác xơ. Nói vắn tắt là họ đang cười trên đầu trên cổ người dân. Một viên tướng CSVN nhận xét chí lý rằng những kẻ ăn cướp ngày nay cười lên đầu dân còn kinh khủng hơn bọn thực dân ngày xưa.

Đối với bọn cướp "cười lên đầu dân còn kinh khủng hơn bọn thực dân ngày xưa" thì khi chúng phạm tội chúng được đồng chí của chúng tha thứ. Có ai nhớ viên bí thư một tỉnh miền bắc hăm hiếp phụ nữ chỉ bị cảnh cáo, còn người bán dâm thì lãnh án 3 năm tù! Công an giết người cũng chỉ bị kỷ luật, nhưng tát trúng cái nón của công an thì bị 9 tháng tù. Sự khác biệt giữa kẻ trị và người bị trị thật là rõ rệt, không có gì tương phản hơn. Sự rõ rệt đó nói lên bản chất của chế độ phi pháp và phi công lý. Sự bất công càng ngày càng chồng chất và sẽ có một ngày máu phải đổ để giành lại công lý cho người dân. Đến lúc đó thì kẻ cướp và cai trị có ăn năn hối lỗi cũng đã quá muộn.

9.7.2016

CÔNG AN CŨNG LÀ NẠN NHÂN

.....*Nguyễn Quỳnh 10-07-2016*.....

Có bao giờ bạn nghe tiếng gào, tiếng chửi rủa tục tằn trong đêm của một người xa lạ mà tự dưng thấy mình ứa nước mắt không? Xin đến với đồng bào tôi, bạn sẽ được trải nghiệm.

Người gào, gào thét một mình, gào bằng tất cả sức lực, nghe như nhức nhối như từ đáy tim. Nghe trong tiếng chửi có cả nước mắt và nỗi tuyệt vọng: "ĐM chúng mày, chúng mày muốn đánh, muốn giết, muốn bỏ tù tao phải không? ĐM chúng mày... chúng mày vô liêm đi..." Và tiếng gào thét đó không chỉ ở một người, không chỉ ở một con xóm nhỏ mà ở khắp mọi nơi... đến độ chúng ta đau được nỗi đau của họ và dường như muốn đồng tình luôn cả với những câu chữ tục tằn này.

Nếu chửi là vũ khí duy nhất của những con người cô thế, cùng quẩn,

tuyệt vọng, mất hết lòng tin vào chính quyền, vào công lý xã hội thì người nghe chửi ra sao?

Họ cũng là tầng lớp nạn nhân thứ hai không hơn không kém, dù trong tay họ có đầy đủ dùi cui, roi điện, mũ bảo hiểm, dụng cụ che chắn. Họ là đội ngũ nhận lệnh trực tiếp hành dân, đánh dân, trấn áp người dân thì chính họ sẽ là nạn nhân đầu tiên khi dân nổi giận. Trong cách mạng mùa xuân Ả Rập ở Tunisia và Ai Cập, một khẩu hiệu nổi bật của người dân nhắm vào lực lượng an ninh đã khiến cả công an và quân đội cùng buông súng. Khẩu hiệu này cũng nói lên sự thật khá đau lòng cho tầng lớp công an, bộ đội bị đánh đồng, bị cáo bằng về nhân cách: "**Đừng làm chó giữ nhà cho bọn ty phú mới!**".

Con người sinh ra, đâu có ai tự nhiên mang tính hung hãn sẵn sàng đánh dân tàn nhẫn, đâu có ai tự nhiên trở thành chai đá trước tiếng gào thét của đồng bào mình. Nhưng sau những năm tháng "phấn đấu" và được đào tạo kỹ lưỡng về tư tưởng, đạo đức cách mạng, lực lượng an ninh của chế độ độc tài đã được huấn luyện để thực sự hạ cấp thành

những "chú chó tay sai", sẵn sàng cắn theo lệnh, bất cần lương tâm hay lý lẽ. Hình ảnh "chú chó tay sai" không chỉ ở trong ánh mắt căm hận của người dân, mà còn thể hiện trong thái độ khinh rẻ của chính cấp lãnh đạo của họ.

Đặc biệt tại Việt Nam, sự tăng cường những kẻ côn đồ làm theo lệnh công an hoặc xử dụng công an mặc thường phục để làm những hành vi côn đồ đã khiến đội ngũ này ngày càng xa rời dân và nhiệm vụ của họ không còn thiêng liêng đối với chính bản thân họ. Lãnh đạo CS không hề quan tâm đến lý tưởng, nhân cách của người công an; tất cả họ muốn là một đội ngũ tay sai trung thành. Từ đó, lực lượng công an nghiêm nhiên trở thành tay chân tâm phúc của đảng, của những nhóm lợi ích. Họ được khuyến

khích, ban thường cho thái độ ngoan ngoãn phục tùng của mình.

Rút cục lại, lý tưởng của Công an Nhân dân nay chỉ còn đúng mười chữ: “*Công An Nhân Dân chỉ biết Còn Đảng còn mình*”. Điều này được khẳng định nhiều lần, nhiều nơi, thậm chí nó còn được thổ lộ như là ước mong của chủ tịch Nguyễn Minh Triết: “...*Cán bộ, chiến sĩ của Đoàn 180 an ninh vũ trang với khẩu hiệu ‘Chỉ biết còn Đảng còn mình’ luôn vững vàng bám trụ...*”; hay trong diễn văn của chủ tịch Trương Tấn Sang trước quan tài của Thượng tướng Công an Bùi Thiện Ngộ: “*Với đức tính khiêm tốn, giản dị, chân tình, đồng chí thật sự là người lãnh đạo có lối sống mẫu mực, không ham danh lợi, chỉ biết còn Đảng còn mình...*”

Nhưng trong thâm tâm cả người nói lẫn người nghe và ở mọi cấp công an, họ đều biết rõ làm gì có chuyện “còn đảng còn mình!”. Ngay ở hiện tại, bất kỳ lúc nào lãnh đạo đảng cần chạy tội, sếp công an cần tránh trách nhiệm, họ đều sẵn sàng dùng công an cấp dưới ra làm dê tế thần không một chút do dự. Đến khi đảng rung rinh thì lại càng chắc chắn lãnh đạo lớn, lãnh đạo nhỏ sẽ bỏ chạy ra nước ngoài, nơi họ đã chuẩn bị các tổ ám tử lâu do vợ con đứng tên. Các công an cấp nhỏ, thân phận tép riu sẽ là những người ở lại gánh chịu hậu quả.

Với tình hình xuống cấp mọi mặt của xã hội hiện nay - từ học đường, đạo đức xã hội, đến trấn lột trong nhà thương, cướp bóc trên đường phố... đặc biệt là thực phẩm đầy chất độc mà không còn ai tránh được - chính vợ con và cả cháu chắt của lực lượng công an an ninh cũng không thoát số phận của những nạn nhân.

Chính nhận thức “mình cũng là nạn nhân” này đã thúc đẩy nhiều thành viên của lực lượng công an - an ninh tại các nước cựu độc tài chuyển sang đứng với dân. Tuy nhiên, ngay ở hiện tại, khi còn đang phục vụ trong guồng máy cai trị, mỗi người công an đều đã có thể góp phần cho nỗ lực đổi thay đất nước bằng những việc nhỏ, thí dụ như:

1) Khi có các cuộc biểu tình bảo vệ cây xanh, bảo vệ môi trường, bảo vệ lãnh thổ lãnh hải của tổ quốc... họ có thể kín đáo thông báo qua một vài đường dây về các nhân sự mà công an đang lên kế hoạch bắt giữ.

2) Kín đáo thông báo về các thủ thuật của công an sắp dùng trong các cuộc xuống đường, nơi nào công an dồn quân đông nhất, đặc biệt là các dấu hiệu để công an chìm nhận dạng nhau.

3) Nhanh chóng báo qua một vài đường dây cho cư dân mạng biết tên tuổi, địa chỉ của những tên công an ác ôn.

v.v....

Chúng ta bắt đầu bài viết này bằng cái cảm xúc khi nghe tiếng gào thét, chửi rủa của một thanh niên trong đêm vắng. Bây giờ chúng ta đóng nó lại bằng một đoạn ghi âm đầy tính bi hài, mà bất cứ ai nghe qua đều thấy cảm phần và trố trêu cho bản thân những anh em

công an đang phục vụ trong ngành. Chính lãnh đạo cộng sản là thủ phạm đã bồi nhọ lực lượng công an nhân dân và nền công lý của đất nước này.

Đoạn ghi âm xảy ra tại nhà Ls Lê Quốc Quân. Một số công an được lệnh đến để ngăn cản không cho anh đi dự tiệc Quốc Khánh Hoa Kỳ do Đại sứ quán Mỹ tổ chức chiều tối ngày 1/7/2016. *

Sau một lúc lời qua tiếng lại, người ta nghe thấy tiếng Ls Quân nói to: “Tôi là công dân Lê Quốc Quân, tôi được Đại sứ quán Hoa Kỳ mời dự lễ chiêu đãi quốc khánh của họ. Bây giờ tất cả công an đứng ở đây ngăn cản tôi...”

Thật bất ngờ, một giọng nói đồng đặc không kém phát ra từ phía công an: “Tôi không phải công an, tôi là côn đồ!”

Nguyệt Quỳnh

(*) Công an VN : Tôi là côn đồ
<https://www.youtube.com/watch?v=eAxVnd1dyIE>

Thanh Chương. Khi đến đoạn vắng,

NHÀ CẦM QUYỀN VIỆT NAM phải chấm dứt ngay việc khủng bố các nhà hoạt động xã hội dân sự*Nguyễn Tường Thụy 11-07-2016*.....

Việc nhà cầm quyền sử dụng công an khủng bố những nhà hoạt động xã hội dân sự là chuyện ai cũng biết. Mỹ và chính phủ các nước phương Tây đặc biệt quan tâm đến vấn đề này.

Những người bị công an đánh không làm điều gì ghê gớm có thể lật đổ được chính quyền cộng sản. Họ chỉ là những người yêu nước, phản đối Trung Cộng xâm phạm lãnh thổ, lãnh hải của Tổ quốc, là những người đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền. Mong muốn của họ là phấn đấu cho một xã hội tiến bộ. Thế nhưng những việc làm bình thường và lương thiện ấy làm cho nhà cầm quyền nổi giận. Chồng Trung Cộng là động đến bạn vàng của họ. Hoạt động dân chủ là động đến chế độ độc tài của họ.

Lật hồ sơ mà kể thì không biết có bao nhiêu vụ công an đánh những người hoạt động ở khắp nơi, dưới mọi hình thức. Chỉ có một Trương Văn Dũng thôi mà đã có tới 11 lần bị công an đánh, bị đánh trong đồn công an, ở ngoài đường, khi đi biểu tình chống Trung Cộng, khi đi thăm tù nhân lương tâm. Bản thân tôi, người viết bài này cũng từng bị đánh khi đón tù nhân lương tâm về, bị đánh khi đến thăm tù nhân lương tâm mới ra tù...

Chuyện đã qua, ai cũng biết. Điều bức xúc khiến tôi phải tiếp tục lên tiếng bởi hai vụ khủng bố đã man liên tiếp xảy ra gần đây nhất.

Vụ việc thứ nhất: 9-7-2016: Khủng bố những người đi dự đám cưới Hải (Hải Cửa Lò):

Ngày 9-7-2016, 8 bạn trẻ cả nam và nữ từ đi xe máy từ Quảng Bình ra Nghệ An dự đám cưới. 11 giờ, khi vào đất Nghệ An, đến đoạn rẽ đi Cửa Lò thì các bạn bị một toán người dùng 7 ô tô và nhiều xe máy chặn đường lại rồi đưa mỗi người lên một ô tô (có 1 ô tô 2 người). Trên xe đã có nhiều công an mặc thường phục. Chúng chờ anh em đi lòng vòng về phía Nam Đàn, Thanh Chương. Khi đến đoạn vắng, chúng dừng xe lại, lôi từng người một

xuống, trùm đầu anh em lại đánh đập rất dã man rồi lột hết đồ, quần áo. Xong chúng tổng lên xe, đưa anh em thả xuống Hương Sơn Hà Tĩnh trong bộ dạng tội tã.

Vụ thứ hai: 10-7-2016: Đánh võ đầu anh Lã Việt Dũng:

Trong vụ này, nạn nhân tuy chỉ có một nhưng mức độ tàn ác của CA làm cho người xem hình ảnh phải bật lên tiếng khóc uất nghẹn.

Hôm nay, 10-7-2016, đội bóng NO-U ra sân như thường lệ. Anh em cho biết trong sân bóng có 6 an ninh thường phục, 3 cảnh sát có quân phục lượn lơ quanh sân.

Sau đó mọi người về tham dự buổi liên hoan do anh Viễn tổ chức, và tất nhiên bám theo có rất đông mật vụ. Sau khi kết thúc buổi liên hoan, mọi người ra về thì Lã Dũng bị chặn đánh ở chỗ vắng tới võ đầu. Mọi người đưa anh đến cấp cứu ở Viện quân y 354. Lúc ấy là 21h 30'.

Những kẻ tội phạm thường là mặc thường phục vì chúng muốn tránh tội. Chúng có thể là côn đồ do CA sai khiến nhưng về sau, chúng chỉ coi bỏ sắc phục rồi ra tay trực tiếp. Đã có nhiều trường hợp anh em hoạt động vạch mặt những tên lúc trong sắc phục CA, lúc đánh người thì lại mặc thường phục. Dù cách gì thì thủ phạm cũng là CA, điều này không một ai nghi ngờ.

Khi đưa Lã Việt Dũng vào bệnh viện, bác sĩ hỏi anh làm sao, thì chị Đặng Bích Phượng trả lời ngay mà không cần phải đắn đo: "CA đánh!"

Có một điều là, những vụ đánh đập này, nạn nhân không bao giờ kiện được chúng, kể cả khi có bằng chứng được ghi lại bằng hình ảnh. Trong một lần gặp gỡ Liên minh Âu châu, bà Barbara Lochbihler thuộc nhóm các nghị sỹ đối ngoại phụ trách khu vực Đông Nam Á của Nghị viện Âu châu tỏ ra hết sức ngạc nhiên khi tôi kể chuyện anh Trương Văn Dũng và Lê Thiện Nhân bị cùm chân và anh Dũng bị đánh gãy 3 xương sườn trong đồn công an Thụy Khuê. Việc hai anh bị cùm chân có cả video mà Bùi Thị Minh Hằng quay được. Bà Lochbihler không hiểu tại sao những việc rõ ràng như thế mà không thể kiện được công an.

Người ở thế giới văn minh thấy ngạc nhiên. Chỉ người trong chế độ man rợ như ở VN mới hiểu được. Người ta thấy rõ việc CA khủng bố, đánh đập các nhà hoạt động có chủ trương của cả một bộ máy cai trị. Nếu không phải thế, tại sao CA cứ mặc nhiên hoành hành mà không kẻ thù ác nào bị làm sao cả, ngược lại còn được đề bạt, cất nhắc.

Tôi đã từng làm đơn kiện nhiều vụ, trong đó có vụ khủng bố đoàn đến thăm tù nhân lương tâm Trần Anh Kim, vụ công an xông vào nhà tôi bắt và đánh người trái phép nhưng tất cả rơi vào im lặng. Rõ ràng là có cả một hệ thống bao che cho nhau từ trung ương đến cơ sở.

Kẻ nào đã biến những người được gọi là công an nhân dân thành những kẻ khát máu, mất hết nhân tính như thế? Câu hỏi không khó trả lời: đó là đảng Cộng sản Việt Nam.

Đất nước này rồi sẽ đi về đâu khi bạo lực ngày càng tràn lan, mà bạo lực ở đây lại đến từ công an, lực lượng được coi là bảo vệ an ninh trật tự cho xã hội? Sẽ đi về đâu khi xã hội không còn pháp luật? Việc khủng bố những nhà hoạt động ngày càng tăng về số vụ và mức độ tàn ác. Chúng định trả thù hay răn đe? Nếu trả thù thì đó là loại người đê tiện, hèn hạ. Nếu răn đe thì chúng đã sai lầm. Tội ác của chúng chỉ làm tăng thêm người vượt qua nỗi sợ. Số người chống lại chúng tỉ lệ thuận với tội ác ngày càng chồng chất của chúng.

Nhà cầm quyền hãy tỉnh ngộ mà dừng tay. Dừng say sưa với máu đỏ. Cần chấm dứt ngay việc khủng bố các nhà hoạt động xã hội dân sự và những người dân lương thiện khác.

**BẢN LƯỢC THUẬT
V/V 8 NẠN NHÂN BỊ CHẶN
ĐƯỜNG ĐÁNH ĐẬP CƯỚP
CỦA TẠI NGHỆ AN
Nguyễn Trung Trực 14-07-16**

Kính thưa quý vị: Tôi tên là Nguyễn Trung Trực - Đại diện Hội Anh Em Dân Chủ khu vực Miền Trung.

Xin phép được tường trình lại một số chi tiết trong vụ việc 7 thành

viên của HAEDC và 1 thân hữu bị bắt bớ đánh đập và cướp bóc tại Nghệ an như sau:

Theo lời mời tham dự hôn lễ đám cưới anh Nguyễn Văn Hải tức Hải Cửa Lò, một thành viên của HAEDC tại Nghệ an.

Chúng tôi gồm: 1. Nguyễn Trung Trực, Quảng Bình. 2. Mai Văn Tám, Quảng Bình. 3. Nguyễn Văn Thanh, Quảng Bình. 4. Nguyễn Văn Lành, Quảng Bình. 5. Nguyễn Văn Giáp, Quảng Bình. 6. Võ Thế Trường, Quảng Bình. 7. Trần Hồng Xuân, Hà Tĩnh. 8. Nguyễn Thị Quế, Hà Tĩnh

Sáu người Quảng Bình (QB) chúng tôi đi 4 xe máy xuất phát từ QB khoảng 6 giờ sáng ngày 9 tháng 7 năm 2016. Đến Hà Tĩnh chúng tôi đón thêm cô Trần Hồng Xuân. Khoảng 11 giờ kém, 7 người đến đường rẽ xuống cửa Lò, đợi tại đó chờ anh Mai Văn Tám đón vì anh đi đón bạn mình là chị Quế. Trên đường đi chúng tôi có dùng điện thoại để liên lạc với nhau.

Sau khi tập trung đủ 8 người, cuộc hành trình tiếp tục về hướng Cửa Lò. Khi cách Cửa Lò khoảng 2km, mọi người có dừng lại mua phong bì và tại đó ngay tức khắc xuất hiện 7-8 ô tô, xe máy với lực lượng AN khoảng 40-50 người tấn công nhóm chúng tôi một cách bất ngờ

Chúng nhanh như chớp giật chia khóa xe và tổng tất cả lên ô tô. Trung bình mỗi nạn nhân một xe. Duy nhất một xe hai nạn nhân... Trên xe chúng đã ngồi sẵn ba đến bốn tên an ninh mặc thường phục, Chúng không ngừng đánh và cướp tất cả tư trang của các nạn nhân, như điện thoại, ví tiền, bao gồm cả mọi thứ giấy tờ tùy thân, dây chuyền, đồng hồ v.v...

Chúng chở chúng tôi đi quay theo hướng qua Nam Đàn, Thanh Chương về đường mòn Trường Sơn. Trên đường đi, chúng dờ dỏng đánh đập các nạn nhân trên xe và vừa đánh đập vừa uy hiếp đe dọa khủng bố tinh thần. Cứ tới đoạn đường vắng người, chúng lại lôi từng người xuống đánh hội đồng rất dã man. Chúng dùng tay chân và gậy. Cứ như vậy người này đến

người khác. Chúng lột hết quần áo, chỉ để quần lót và trần truồng. (ngoại trừ 2 phụ nữ). Trong suốt quá trình chúng hành hung khủng bố chúng tôi, chúng luôn nhắc đến biểu tình tại Côn Sẻ 07-07-2016. Chúng luôn miệt thị, nhạo báng, nhấn mạnh những cụm từ như: Hội Anh Em Dân Chủ, Dân Chủ, Nhân Quyền và Môi Trường... Mỗi lần chúng nhạo báng nhấn tới những cụm từ trên là một lần chúng tôi phải chịu một loạt những cú đấm đá, đòn gậy...

Khi đến ranh giới giữa hai tỉnh Nghệ An - Hà Tĩnh, chúng đập chúng tôi xuống đánh tàn nhẫn lần cuối, rồi chúng vào rừng và biến mất. Chúng để lại 4 chiếc xe máy của chúng tôi và 8 nạn nhân có 6 người nam bị lột trần chỉ mang trên người một chiếc quần lót. Nhiều người mặt mày bầm bết máu. Kiểm tra lại hầu hết ai cũng bị đánh, nhưng tôi là Nguyễn Trung Trực và Mai Văn Tám bị nặng nhất. Tám thâm tím người và phần cơ bụng vì chúng dùng gậy thọc trong khi Tám bị trói. Tôi bị đánh tím lưng, hộc máu miệng, mũi, và tai... (tai phải khâu 4 mũi)

Lúc đó khoảng 3 giờ chiều; người dân địa phương thấy vậy nên cho chúng tôi nước uống và giúp quần áo cũ với hai trăm ngàn đồng Việt Nam đồng... Chúng tôi đi tìm đường về...

Nhưng do vừa bị đánh đau, bản thân tôi và anh Tám bị đau rất nặng, không thể đi nổi. Một người trong số chúng tôi đã mượn được điện thoại của người dân gọi điện cho một vị linh mục quen thuộc, trình bày sự việc và nhờ sự giúp đỡ. Vị linh mục đáng kính đã xác định được vị trí chúng tôi đang gặp nạn gần với giáo xứ Kẻ Động nên giới thiệu chúng tôi tìm tới giáo xứ Kẻ Động để nương nhờ. Chúng tôi được người địa phương chỉ cho biết giáo xứ gần đó khoảng 15-20km. Cuối cùng chúng tôi cũng đã lần mò đến được giáo xứ Kẻ Động, do cha chánh xứ Micae Trần Đình cai quản. Nhờ được cha xứ cùng bà con giáo dân che chở, giúp đỡ vật chất lẫn tinh thần, đặc biệt Trực và Tám được giáo xứ đưa đi chăm sóc, điều

trị vết thương tại bệnh viện. Lúc đó đã khoảng 6-7 giờ tối ngày 9 tháng 7, theo bà con giáo dân cho biết là lực lượng an ninh, chính quyền vẫn vây ráp trong lớp ngoài nhà thờ giáo xứ.

Khoảng 9 giờ tối, được sự cho phép cha xứ, đại diện chính quyền địa phương đã tiếp cận với chúng tôi để "làm việc" đến khoảng 11 giờ đêm. Qua buổi "làm việc" chúng tôi đã trình báo lại sự việc trên và yêu cầu chính quyền chứng nhận trình báo của chúng tôi con dấu hẳn hoi. Họ đã hợp tác và cấp cho chúng tôi 1 giấy chứng nhận và hứa đảm bảo sự trở về an toàn của tất cả chúng tôi dưới sự làm chứng và giám sát của cha xứ...

Khoảng 7 giờ sáng ngày 10-07-2016, chúng tôi được tham dự thánh lễ cầu bình an tại giáo xứ Kẻ Động thật sốt sắng, trang nghiêm. Sau thánh lễ, tôi đại diện cho những anh chị em bị nạn lên nói lời cảm ơn Cha và bà con giáo dân giữa nhà thờ. Có lẽ chính quyền lo sợ tầm ảnh hưởng của anh chị em chúng tôi tại đây, liên quan đến vấn đề môi trường, dân chủ nhân quyền, nên đã hối thúc chúng trở về quê, vì lúc này bà con rất quan tâm đến chúng tôi...

Chúng tôi xin phép cha xứ, bà con giáo dân và rời đó vào lúc khoảng 9 giờ, có công an huyện, xã, chính quyền và đại diện hội đồng giáo xứ đưa tiễn chúng tôi khoảng hơn 20km. Chúng tôi về đến Quảng Bình khoảng 1 giờ chiều cùng ngày..

ĐÁNH GIÁ NGUYÊN NHÂN BỊ MẬT VỤ ĐÁNH..

1. Chúng trả thù cuộc biểu tình ngày 07-07-2016 tại Côn Sẻ Quảng Bình.

2. Chúng muốn triệt tiêu Hội AEDC tại khu vực Miền Trung.

3. Chúng cho rằng đến Nghệ An ngoài đám cưới ra còn có kế hoạch biểu tình vì môi trường.

4. Chúng cho rằng sự kiện gì đó ngoài đám cưới liên quan đến phán quyết của Tòa án quốc tế về biển đông, 12-07-2016.

THIỆT HẠI TINH THẦN THỂ CHẤT VÀ VẬT CHẤT.

1. ACE bị đánh nặng, 2 người bị

ngghiêm trọng, cần nghỉ và điều trị nhiều ngày

2. CỤ THỂ THIẾT HẠI VỀ VẬT CHẤT:

1. Nguyễn Văn Thanh: 1 smart-phone, 4 triệu tiền mặt, 1 dây bạc trị giá 1,5 triệu đồng và 1 đồng hồ trị giá 1,5 triệu đồng.

2. Nguyễn Ngọc Lành: 1 smart-phone, 1 trăm ngàn tiền mặt, 1 dây bạc trị giá 2,5 triệu đồng.

3. Mai Văn Tám: 1 smart-phone. 1,5 triệu tiền mặt, dây bạc trị giá 9 trăm ngàn đồng

4. Nguyễn Văn Giáp: 1 smart-phone, 1 điện thoại thường, 1,7 triệu tiền mặt, 1 dây bạc trị giá 4 triệu đồng

5. Võ Thế Trường: 1 smart-phone, 1 triệu tiền mặt, dây vàng 5 chỉ, trị giá 18 triệu đồng, 1 đồng hồ đeo tay trị giá 1,5 triệu đồng

6. Trần Hoàng Xuân: 1 smart-phone, 1 điện thoại thường, 1 triệu tiền mặt..

7. Nguyễn Trung Trực. 1 smart phone, 1 điện thoại thường, 6tr tiền mặt, dây bạc trị giá 3tr.

8. Nguyễn Thị Quế: 1 smart-phone, một lắc vàng đeo tay 3 chỉ trị giá 10 triệu đồng, 4000 tiền kip tương đương 10 triệu đồng và 3,5 triệu tiền mặt. (Theo anh Tam nói lại là cô Quế mất khoảng 20 triệu tiền mặt).

Tổng cộng:

- Smartphone 8 chiếc tạm tính 32.000.000
- Điện thoại thường 3 chiếc trị giá 1.500.000
- Vàng, bạc, đồng hồ trị giá 45.600.000đ
- Ngoại tệ tương đương 10.000.000đ
- Tiền mặt 18.800.000đ

Tổng số : 107.900.000đ

Quảng Bình ngày 14/7/2016

